COL·LACAT:

FORMACIÓ DEL PERSONAL COL·LABORADOR PER A L'ENSENYAMENT I L'AVALUACIÓ DEL CATALÀ

CONTINGUTS

0. Estructura de l'itinerari formatiu

1. Unitat 1: «Les propietats textuals»

- **Introducció**
- **Teoria:**
  - **L'adequació**
  - **La coherència**
  - **La cohesió**
  - **El repertori**
  - **La correcció**
- **Exemples**
- **Qüestionaris**

2. Unitat 2: «Les propietats textuals i altres aspectes avaluables en els diferents nivells de coneixements»

- **Teoria**
- **Qüestionaris**
- **Annex**

Data d'elaboració: novembre de 2020

PROPOSTA D'ESTRUCTURA I CONTINGUTS DEL MATERIAL DIDÀCTIC DE L'ITINERARI FORMATIU

Destinataris	- Docents cursos IEB - Docents cursos EBAP - Col·laboradors proves DGPL - Col·laboradors proves EBAP
Modalitat	Semipresencial
MÒDUL 1	Mòdul introductori inicial: - Marc europeu comú de referència per a les llengües - Normativa de referència en avaluació (Decret 21/2019) - Aproximació a cada institució (EBAP, DGPL, IEB) - Altres institucions oficials que acrediten coneixements de català
MÒDUL 2	Mòdul relacionat amb la docència: - Característiques de la formació en llengües per a adults - Trets de la formació en línia i presencial - Tasques del docent - Estratègies de dinamització de grups - Coneixement de la plataforma d'aprenentatge i del material de l'EBAP / IEB - Altres materials i recursos per a l'ensenyament i l'aprenentatge de la llengua catalana - Recursos específics per als tallers de conversa
MÒDUL 3	**Mòdul d'avaluació de l'expressió escrita** - Conceptes d'adequació, coherència, cohesió, repertori i correcció aplicats a l'expressió escrita - Continguts avaluables en cada nivell - Coneixement de les graelles d'avaluació **...**
MÒDUL 4	**Mòdul d'avaluació de l'expressió oral** - Conceptes d'adequació, coherència, cohesió, repertori i correcció aplicats a l'expressió oral - Continguts avaluables en cada nivell - Coneixement de les graelles d'avaluació

Qüestions pendents per definir:

- Nombre d'hores de formació de cada mòdul
- Cost de la docència
- Nombre d'alumnes per grup
- Possibilitat d'especialitzar la formació per nivells
- Cessió del dret d'ús dels enregistraments d'àudio dels examinands

MÒDUL 3. UNITAT 1: Les propietats textuals

Introducció

El *Desenvolupament del Marc europeu comú per avaluar nivells de llengua catalana* (Direcció General de Política Lingüística, 2011) exposa en el capítol dedicat a la *competència lingüística comunicativa* com el Marc europeu comú de referència (MECR) es va concebre per crear una eina comuna vàlida per mesurar aquesta competència per a les diferents llengües europees. Ja als anys 60, hom havia apuntat la possibilitat d'incidir no només en la gramàtica, sinó en una altra mena de coneixement per usar la llengua amb propietat: saber quin registre usar, què es vol aconseguir amb el missatge, com s'aconseguirà, de quins recursos estrictament lingüístics es disposa, etc. Així és, doncs, com es comença a enfocar cap al desenvolupament de la *competència comunicativa*, que no és altra cosa que la capacitat d'usar la llengua en un context social concret.

A partir del MECR es desenvolupa un nou enfocament per a l'ensenyament i l'aprenentatge de la llengua que té presents tots els elements que intervenen a l'hora d'usar la llengua: la competència general i la lingüística, les activitats, les tasques, les estratègies, etc.

Pel que fa a l'avaluació de la competència comunicativa, tant en l'expressió escrita com en l'expressió oral, es tindran en compte les subcompetències següents:

— La *competència pragmàtica*, que analitza els signes verbals en relació amb l'ús social que en fan els parlants. Es tracta d'una suma de coneixements que el parlant té interioritzats i que posa en pràctica en un context d'intercanvis comunicatius: la cooperació en la comunicació, el control del discurs tenint en compte el tema, el canal, les intencions comunicatives, el context d'intercanvi, etc.

  Formen part de la competència pragmàtica les competències *funcional* i *sociolingüística*. La primera està relacionada amb l'ús dels recursos lingüístics depenent de la funció del text, que, alhora, està sotmès a un escenari d'intercanvi comunicatiu. La segona es refereix a les condicions socioculturals en l'ús de la llengua. El component sociolingüístic (sensible a les convencions socials —les normes de cortesia, les normes que governen les relacions entre generacions, sexes i grups socials—) afecta tota comunicació lingüística entre representants de diferents cultures.

— La *competència discursiva*, que analitza el domini del discurs des de tres punts de vista: l'adequació (ser adequat significa saber escollir, entre totes les solucions que dona la llengua, la més apropiada per a cada situació de comunicació), la coherència (estableix quina és la informació pertinent que s'ha de comunicar i com s'ha de fer —en quin ordre, amb quina estructura, etc.—), i la cohesió (fa referència a les articulacions gramaticals del text, que el converteixen en una xarxa de connexions lingüístiques —gràcies a la puntuació i als connectors— que en fan possible la comprensió).

— La *competència lingüística*, que està relacionada amb el domini del codi lingüístic. Inclou el coneixement i les habilitats lèxiques, gramaticals (morfosintàctiques), semàntiques, ortogràfiques, fonètiques i ortoèpiques; és a dir, el coneixement de la llengua com a sistema, independentment del valor sociolingüístic de les seves variants i de les funcions pragmàtiques i discursives de les seves realitzacions. Tal com explica el MECR, el component lingüístic es relaciona, per una banda, amb l'abast i la qualitat dels

coneixements teòrics del sistema lingüístic i, per una altra, amb l'organització cognitiva i amb la manera d'emmagatzemar aquests coneixements en la memòria.

El resultat d'aquesta estructura teòrica queda recollit en un sistema d'avaluació de l'expressió escrita que fixa en cinc aspectes la mesura de la competència comunicativa: l'adequació, la coherència, la cohesió, el repertori i la correcció. Els tres primers aspectes es corresponen amb les propietats textuals i, per tant, avaluen les competències corresponents al nivell textual. Els dos darrers aspectes es corresponen amb el domini del sistema lingüístic i avaluen les competències corresponents al nivell lingüístic.

Aquesta unitat 1 es divideix per això en cinc capítols en què es fa la descripció teòrica de cadascun dels aspectes de la comunicació esmentats i es dona una primera aproximació a la seva correcció i avaluació en el marc de les proves de coneixement de la llengua catalana.

1.1 L'adequació

L'*adequació* és la propietat determinada pels factors extratextuals previs a la producció dels enunciats. Aquests factors exigeixen al text uns requeriments formals, que són els que donen compte del grau d'adequació.

Quant a les competències comunicatives, l'adequació se situa en la competència discursiva de manera explícita, juntament amb la coherència i la cohesió. Per altra banda, segons el MECR, l'adequació es relacionaria també amb les competències pragmàtiques, és a dir, amb la competència funcional i la competència sociolingüística. Per exemple, quan un usuari o aprenent d'una llengua ha de produir un text, ha de saber en quin gènere textual situar el text i quins elements (emissor, receptor, propòsit...) intervenen en la situació comunicativa , com també li caldrà saber quina varietat lingüística i quin nivell de formalitat ha d'utilitzar.

Així, l'adequació és la propietat per la qual el text respon a la situació o al context comunicatiu i social. Un text, com a conjunt d'oracions o enunciats, funciona com a unitat comunicativa i serà adequat sempre que la seva intenció comunicativa s'ajusti al context. Per *context* podem entendre tot aquell seguit d'elements extralingüístics que es relacionen amb el fet comunicatiu: participants, lloc, temps, finalitats dels participants...

Entre els mecanismes que s'hi inclouen, podem destacar-ne els següents:

a) La relació entre l'enunciat i l'enunciació

L'*enunciat* és la producció lingüística que constitueix el missatge. L'*enunciació* és el conjunt de condicions de producció del missatge (qui l'emet, per a qui, quan, on). Aquests elements permeten interpretar el sentit últim de l'enunciat, producte resultant de l'activitat enunciativa. Així, de la dicotomia enunciat i enunciació, s'entén que si es canvien les condicions de l'enunciació es produeixen modificacions en l'enunciat.

Per exemple, l'enunciat de la frase «Feis bonda» pot pretendre la formulació d'una ordre, d'una comminació o d'una amenaça, i serà un èxit o un fracàs segons com es rebi aquest enunciat, en funció del conjunt de factors textuals i contextuals concurrents en l'acte de l'enunciació.

b) La relació entre la comunicació verbal i la comunicació no verbal

El conjunt d'elements no lingüístics (gests, tipografia, imatges…) que acompanyen un text contribueixen a la producció i a la interpretació global del text com a unitat.

c) Les veus del discurs

La relació i el rol dels interlocutors (emissor i receptor), el grau de distància o confiança entre els interlocutors (tractament de *tu*, *vós* o *vostè*) i les altres veus del discurs (l'emissor d'un text pot ser un emissor múltiple) intervenen constantment en la producció i en la manera com es pot interpretar el text. Segons el grau d'implicació de l'emissor i les seves valoracions i opinions, el text serà més o menys subjectiu.

Aquests elements lingüístics referents a la implicació de l'emissor s'anomenen *elements modalitzadors del text* (vegeu 1.3 «la cohesió»).

d) La variació lingüística

La variació lingüística que reflecteixi un text ha de ser l'adient a la situació comunicativa tenint en compte tres eixos: els *dialectes*, l'*estàndard* i els *registres*.

Els *dialectes* són les varietats lingüístiques associades a la procedència dels parlants d'una llengua. Així, les varietats lingüístiques poden ser de caràcter geogràfic (*variació diatòpica*), històric (*variació diacrònica*) o social (*variació diastràtica*).

L'*estàndard* és la varietat lingüística supradialectal o comuna; és considerada la varietat més neutra, és a dir, la varietat menys marcada. És la varietat que es fa servir per a les comunicacions interdialectals. L'estàndard seria el model de referència que tenen els parlants per reconèixer una llengua. Aquesta varietat de la llengua s'identifica com a model de llengua d'una comunitat. Pel que fa a l'estàndard català s'ha de dir que no és homogeni ni únic, ja que dins el mateix estàndard hi pot haver diverses variants territorials, tant pel que fa a la fonètica, com a la morfologia o al lèxic.

Els *registres*, coneguts com a *variació diafàsica*, *funcional* o *situacional*, són les varietats lingüístiques associades als usos i vinculades a les funcions que realitza la llengua en la societat. Així doncs, cada situació requereix un determinat ús lingüístic, que té a veure amb el concepte d'adequació del text al context comunicatiu en què es genera. En conseqüència, les varietats funcionals o registres lingüístics tenen a veure amb la modalitat que presenta una llengua en una situació comunicativa concreta. Un text serà adequat si aconsegueix encertar el registre lingüístic adient a la situació comunicativa concreta.

És complicat classificar els texts segons el seu registre i assignar-los una etiqueta concreta, però sí que, segons les afinitats i diferències, es pot establir una relació a partir de quatre factors principals: el nivell de formalitat, el tema, el canal i la intenció o propòsit del text.

- El *nivell de formalitat* o *tenor interpersonal* marca el grau de relació que hi ha entre els interlocutors, és a dir, el grau de distància i confiança que hi ha entre l'emissor i el receptor. Així, l'ús del *registre formal* determina aquest distanciament social per manca de coneixença i familiaritat dels interlocutors. El registre formal fa referència a la comunicació pública més general i està relacionat, sobretot, amb texts preparats o més elaborats. La seva finalitat és donar informació de manera clara, objectiva i funcional. Els registres formals estarien associats al registre estàndard, al registre literari i al registre cientificotècnic.

  El *registre no formal* ve marcat per la coneixença i la familiaritat dels interlocutors, així com per la relació igualitària entre l'emissor i el receptor. Un factor que el caracteritza és l'espontaneïtat en què es generen els missatges. Solen ser texts més poc elaborats i marcats per la naturalitat. El registre col·loquial i el registre vulgar en serien exemples.

- Segons el factor referent a la *temàtica* o a l'*estil de redacció*, el tema determina unes formes lingüístiques especials de cada un dels registres. Es poden distingir els de temàtica general i els de temàtica especialitzada.Per exemple, el registre literari té una intenció més estètica i

expressiva; en canvi, el registre cientificotècnic utilitza un lèxic molt precís i especialitzat. El registre col·loquial utilitza un llenguatge més espontani i de temàtica general; per altra banda, el registre vulgar sol tenir una intenció més ordinària i banal que, fins i tot, pot arribar a ser ofensiva o pejorativa.

- El *canal de comunicació* és el mitjà a través del qual es produeix la comunicació. Els dos canals bàsics de comunicació són l'escrit i l'oral. Generalment, la llengua oral és més espontània i menys controlada que la llengua escrita. Això no obstant, dins cada un dels canals es poden diferenciar diversos graus d'espontaneïtat, tant en llengua oral com en llengua escrita. Amb l'ús de nous mitjans tecnològics s'ha ampliat la possibilitat d'usar canals diferents. Per exemple, la llengua oral és generalment simultània i la llengua escrita, diferida. Actualment, les aplicacions de missatgeria instantània de telefonia mòbil han implicat un plantejament diferent dels canals bàsics, ja que constitueixen una nova manera de generar missatges escrits, molt menys elaborats, però que es transmeten de manera simultània (semblantment a la llengua oral).

- Si partim de la classificació segons el *propòsit* o la *intenció*, el propòsit amb què s'ha produït un text pot ser molt divers: informar, entretenir, opinar, etc. Des d'aquest punt de vista es poden diferenciar dos tipus de registres: els objectius i els subjectius, segons el grau d'implicació de l'emissor. Per exemple, el llenguatge que es faci servir en un article d'opinió serà molt diferent del que pugui aparèixer en un manual d'instruccions d'un aparell.

e) Els gèneres textuals

Normalment els texts escrits segueixen unes convencions quant a format i estructura que venen determinades per cada situació comunicativa. Els *gèneres textual*s, anomenats també *gèneres discursius* o *tipus de discurs*, estan condicionats, doncs, pel seu format extern i per l'àmbit d'ús en el qual s'han de produir (àmbit familiar, àmbit acadèmic, àmbit laboral, etc.).

Els gèneres textuals neixen de les necessitats en les interaccions comunicatives de les societats, i formen un conjunt obert i canviant al llarg del temps (hi ha tipus de texts que deixen d'usar-se, com ara les lletres de canvi o els telegrames, i en neixen de nous, com ara els missatges electrònics). Són exemples de gèneres textuals actuals, una carta, un currículum, un avís, una notícia, una llei, un sermó, una entrevista, un certificat, etc.

Finalment, cal tenir en compte que la presentació i el format del text s'han d'ajustar a la situació comunicativa en la qual es genera:

- format i encapçalament
- polidesa del text
- convencions gràfiques: majúscules i minúscules, abreviacions, puntuació convencional, subratllats, cursiva, negreta...
- correlació entre el text i els espais en blanc: títol, subtítol, marges, paràgrafs...
- disposició de les parts del text: introducció, salutació, desenvolupament, conclusió, comiat...

Seguint els criteris de correcció i qualificació de tasques, un text aconsegueix l'adequació necessària quan s'ajusta als aspectes següents, que són particularment rellevants:

1	Assoleix realment el propòsit comunicatiu amb el qual ha estat produït (argumenta una idea, informa d'un fet, exposa un punt de vista, fa una proposta, etc.). Ha de quedar clar que es tracta d'una argumentació, d'un article d'opinió, d'una invitació, etc.
2	Conté els elements requerits i en l'ordre adequat segons les convencions pròpies del gènere del text (un missatge electrònic, una carta, una sol·licitud, etc.). Hi han d'aparèixer els elements bàsics segons el tipus de text (les dades de l'emissor i el receptor, la salutació, el comiat, etc.).
3	Està ancorat a la situació comunicativa amb les formes adients de tractament personal; això és, si entre l'emissor i el receptor s'utilitza el tractament correcte per a la situació comunicativa i és sistemàtic en tot el text. Per exemple, manté el tractament de *vostè* sense alternar els tractaments de *vós* o *tu* al llarg de tot el text.
4	Manté el registre adequat. Ha de mantenir el mateix nivell de formalitat, sigui alt o baix, durant tot el text. No hi ha d'haver expressions col·loquials o vulgars si el nivell de formalitat del text és alt, així com, si el registre del text és informal, no hi han d'aparèixer mots tècnics o cultes.
5	Manté la mateixa varietat lingüística al llarg del text. Els articles, les formes verbals i pronominals que s'usen són adequades i coherents; no alternen formes de diferent origen geogràfic.
6	Les convencions gràfiques (majúscules i minúscules, abreviacions, puntuació convencional, etc.) s'ajusten adequadament.

Les errades d'adequació, d'acord amb els criteris de correcció i qualificació de la DGPL i l'EBAP, s'han de marcar amb un subratllat discontinu (_ _ _ _ _ _ _ _ _ _).

En conclusió, l'adequació del text al context vindrà determinada per la relació dels diversos elements extratextuals que hi entren en joc i com es reflecteixen formalment en el document.

1.2. La coherència

Com ja s'ha apuntat en l'apartat anterior, des de l'enfocament comunicatiu, la coherència és una de les propietats textuals que està en correlació amb les competències pragmàtiques (la subcompetència discursiva i la subcompetència funcional).

D'acord amb Cuenca (1998), la coherència és la propietat que correspon a la semàntica textual, és a dir, la que dona compte del significat global del text: de què parla (quin és el tema), quina informació dona (de cada tema, se'n podrien dir moltes coses i necessàriament se n'ha de fer una selecció) i com s'ha organitzat la informació seleccionada.

La coherència, doncs, remet a tres aspectes fonamentals: el tema del text, la selecció de la informació que se n'exposa i l'organització i desenvolupament d'aquesta informació.

El tema del text

El tema és la síntesi màxima del contingut del text: la idea principal que el recorre i que li dona continuïtat. Sovint el tema es veu reflectit en el títol, si n'hi ha, o se'n dedueix. Un text coherent se centra en un tema, que és clarament identificable i fàcilment explicitable.

D'altra banda, el fet que el contingut global del text sigui adequat o no a la finalitat i a la situació comunicativa correspon a l'àmbit de l'adequació, no tant al de la coherència.

La selecció de la informació

La informació disponible sobre un tema determinat sol excedir la quantitat d'informació que es fa servir en un text (per limitacions de temps o d'espai, o perquè tan sols es fa servir la informació necessària per acomplir la intenció comunicativa), per la qual cosa és imprescindible fer-ne una selecció. Això implica decidir el grau d'aprofundiment, d'acord amb l'adequació, i focalitzar uns aspectes temàtics, en detriment d'altres: triar aquelles idees i dades que més serveixen al propòsit comunicatiu i rebutjar els continguts innecessaris, ja que l'excés d'informació supèrflua fa perdre l'interès de l'interlocutor (o del lector).

Per produir un text coherent s'ha de seleccionar, d'una banda, la quantitat d'informació que ha de contenir el text, segons el propòsit, el tipus de text... No n'hi ha d'haver massa ni massa poca: s'ha de donar la informació necessària, i no ha de ser contradictòria ni repetitiva.

D'altra banda, s'ha de seleccionar i exposar informació de qualitat: pertinent, rellevant, expressada amb idees clares, comprensibles i ben exemplificades.

- Idees arrodonides: idees clares, madures, amb una formulació lingüística precisa. S'ha d'explicitar detalladament el que es vol dir, sense connotar el significat de les paraules ni dotar-les de subjectivisme, si no hi escau, a fi de no confondre el receptor.

- Tipus de formulació: el fet de combinar en el text diferents nivells d'informació (formulacions generals, exemples, dades numèriques, comentaris, interpretacions...) entre si per elaborar un significat complet contribueix a millorar la qualitat de la informació expressada.

L'organització i el desenvolupament de la informació

Com ha descrit Van Dijk, entre d'altres, la informació seleccionada es relaciona a través d'esquemes convencionals que es corresponen amb tres aspectes fonamentals: la superestructura, la macroestructura i la progressió temàtica.

La superestructura dels texts és l'estructura tipològica global que caracteritza cada categoria textual o tipus de text (conversacional, descriptiu, narratiu, expositiu i argumentatiu) i, per tant, està relacionada amb els patrons discursius i amb la manera en què es distribueix la informació en cadascun d'ells. Per exemple, diferents textos poden tenir un tema comú (un robatori, posem per cas). Ara bé, no és el mateix una narració breu, un informe policíac o una notícia. El tema (el fet nuclear, la informació principal) és el mateix, però la manera d'estructurar globalment cada text li confereix unes característiques formals que permeten reconèixer-lo fàcilment sense llegir-lo.

La macroestructura és l'estructura del significat del text, és a dir, l'estructura semàntica. Determina quina informació constitueix el nucli del contingut (idees principals o macroproposicions) i quina en serveix de complement (idees secundàries o microproposicions); ordena la informació perquè sempre hi hagi un equilibri entre allò que el receptor coneix (informació coneguda o temàtica) i allò que no coneix (informació nova o remàtica). Si tota la informació que s'ofereix és nova, el text pot resultar incomprensible per al receptor; per contra, si tot el que es diu és conegut, la comunicació perd l'interès.

La forma com s'introdueix la informació nova (rema) a partir de la informació coneguda (tema) segueix els esquemes convencionals de progressió temàtica, que condicionen d'una forma decisiva la presentació de la informació al llarg del text. Els models de progressió temàtica bàsicament són tres:

— Model de progressió de tema constant. Es dona en un conjunt de frases en què es repeteix periòdicament un mateix tema, del qual es predica cada vegada un nou rema:

El sector turístic de les Illes Balears (T1) està immers en una crisi sense precedents (R1)
Les empreses del sector (T1) consideren que la temporada d'enguany es pot considerar perduda (R2)
Les patronals de l'hoteleria i la restauració (T1) han demanat al Govern una actuació decidida per evitar la destrucció de llocs de feina (R3)

(T1 > R1) > (T1 > R2) > (T1 > R3)...

— Model de progressió de tema lineal. Hi ha un desenvolupament lògic de la informació en què les idees s'entrellacen, de manera que el rema de la primera frase esdevé el tema de la segona frase, que introdueix un nou rema, i així successivament:

El sector turístic de les Illes Balears (T1) està immers en una crisi sense precedents (R1)
Hotels que tanquen i treballadors que queden a l'atur (R1=T2), són les conseqüències d'un descens brusc del nombre de desplaçaments de turistes des dels mercats emissors (R2)
Alemanya, Regne Unit i França han reduït dràsticament els vols amb l'arxipèlag (R2=T3) davant l'alerta sanitària que afecta aquests països (R3)

(T1 > R1) > (R1=T2 > R2) > (R2=T3 > R3)...

— Model de progressió de temes derivats. Es produeix una successió de temes consecutius que són derivats els uns dels altres, de manera que el rema de la primera fase es subdivideix en diferents subremes, que esdevenen els temes de les frases successives:

El sector turístic de les Illes Balears (T1) està immers en una crisi sense precedents (R1) que està provocant el tancament d'hotels i altres establiments (R1a), davant la qual sindicats i patronals es troben impotents (R1b) i que s'albira més greu que la crisi dels anys 2008-2012 (R1c).
(R1a=T2): El 70 % dels hotels i el 60 % dels restaurants han hagut de tancar les portes arran d'aquesta crisi, la qual cosa repercuteix...
(R1b=T3): Aquesta setmana s'han reunit els representants dels sindicats majoritaris i de les principals patronals del sector, que han demanat ajuda al Govern per evitar una destrucció massiva de llocs de feina...
(R1c=T4): La crisi dels anys 2008-2012 no va afectar tan greument el sector. La principal diferència respecte de la situació actual...

(T1 > R1a-R1b-R1c) > (R1a=T2 > R2) > (R1b=T3 > R3) > (R1c=T4 > R4)...

Aquests esquemes poden combinar-se i presenten sovint un nivell de complexitat important. Els processos de tria i combinació d'aquests models per fer avançar l'exposició de la informació nova que es diu sobre la informació coneguda, en funció de la macroestructura del text (idees principals i secundàries), estan directament relacionats amb la distribució de la informació en les unitats significatives i visuals anomenades paràgrafs. Cada paràgraf desenvolupa una única idea completa, distinta de les dels altres paràgrafs. A més, serveix per separar les diverses parts d'un text: introducció/plantejament, desenvolupament narratiu / de l'argumentació, conclusió/desenllaç…

A partir d'aquests apunts teòrics, es pot elaborar una llista de trets que caracteritzen un text coherent ideal, i una altra de característiques que indiquen que a un text li manca coherència.

Característiques d'un text coherent (s'han de puntuar positivament):

- Se centra en un tema, que és clarament identificable i fàcilment explicitable.
- Conté la informació necessària: no hi ha ni excés ni defecte d'informació.
- No hi ha contradiccions, idees absurdes ni repeticions innecessàries.
- Les frases tenen sentit i expressen idees rellevants de manera clara.
- La informació està ben organitzada, de manera que la lectura avança amb agilitat i es facilita la comprensió global del text.
- L'estructura del contingut s'adequa al tipus de text.
- Hi ha equilibri entre la informació coneguda i la informació nova.
- S'identifiquen clarament les idees principals i les idees secundàries.
- Les frases estan ordenades amb una lògica: cronològica, argumental...
- Cada paràgraf expressa una idea diferent sobre el tema general, i no és excessivament llarg respecte als altres paràgrafs.
- Les frases d'un mateix paràgraf estan connectades i relacionades entre si, de manera que hi ha una progressió temàtica.
- La divisió en paràgrafs serveix per a estructurar les diverses parts de què consta el text i en facilita la comprensió.
- Els paràgrafs es relacionen els uns amb els altres i en el darrer paràgraf s'inclou la conclusió final del text.

Característiques d'un text incoherent (s'han de penalitzar):

- El tema no s'identifica clarament, o n'hi ha més d'un (es mesclen temes).
- Conté massa informació nova (satura), massa informació coneguda (avorreix), o massa poca informació (no arriba a comunicar el que es vol comunicar).
- Hi ha idees contradictòries o absurdes, expressades en frases que no tenen sentit.
- Les idees estan desorganitzades, repetides, barrejades i no segueixen un esquema clar.
- L'estructura no segueix un esquema que permeti identificar fàcilment el tipus de text.
- No s'identifiquen les idees principals i les idees secundàries.
- Idees que haurien d'anar juntes van en paràgrafs diferents.
- Les frases d'un paràgraf estan escrites una darrere de l'altra, sense relació entre elles, de manera que no es percep cap progressió temàtica lògica.
- Els paràgrafs són massa llargs.
- Cada paràgraf tracta de diverses idees.
- Els paràgrafs són inconnexos, no es relacionen els uns amb els altres.
- El darrer paràgraf no inclou la conclusió final del text.

D'acord amb els criteris de correcció i qualificació de tasques de la DGPL i de l'EBAP, en els exàmens, les errades de coherència es marquen subratllant-les amb una línia de punts (.....).

1.3. La cohesió

1. Concepte general i mecanismes de cohesió

La *cohesió* és la propietat textual en la qual s'emmarquen els elements que garanteixen que les diferents parts d'un text estiguin ben travades per mitjà de mecanismes que permetin articular-les i fer que les paraules i les oracions estiguin connectades entre si.

La cohesió, entesa dins el marc de la competència comunicativa, se situa dins la competència discursiva, com ja s'ha exposat en la introducció, conjuntament amb l'adequació i la coherència.

En aquesta propietat s'inclouen els mecanismes sintacticosemàntics que s'utilitzen per explicitar els lligams que hi ha entre les diferents parts del text, sobretot entre oracions i entre paràgrafs.

Els mecanismes cohesius fonamentals són els següents (Maria Josep Cuenca, 1998):

a) Els *processos de referència,* que, bàsicament, s'identifiquen amb els conceptes de *dixi* i *anàfora* —entesa en un sentit ampli—*,* tradicionalment vinculats a l'ús de pronoms i que afecten altres elements que assoleixen un significat concret a partir d'altres components del text o del context extralingüístic. Els pronoms i altres formes el significat dels quals s'estableix per relació amb els elements de l'enunciació (qui parla, a qui es parla, en quin lloc i en quin temps) es denominen *díctics*. Els que s'interpreten per l'aparició, en el text, d'un element lingüístic anterior són els *anafòrics* o *fòrics*. La *dixi* posa en relació el text i el context extralingüístic. Els *mecanismes anafòrics* relacionen el text i el context lingüístic o cotext.

Mecanismes díctics i anafòrics de referència			
	Tipus	***Funció***	***Exemples***
Mecanismes díctics	Pronoms personals	Remeten a l'antecedent.	*Ella* (la seva mare) obliga en Greg a fer-se amic d'una companya de classe amb leucèmia.
	Morfemes verbals	Remeten a l'antecedent.	*Vine* corrents cap aquí i *fes*-me una besada! (2a persona)
	Possessius	Remeten a l'antecedent.	(Greg) dedica el temps de lleure a fer curtmetratges amb Earl, el *seu* (de Greg) únic «col·laborador».
	Demostratius	Remeten a l'antecedent.	Els professors ja no eren a l'institut. Els alumnes tampoc. *Aquells* havien marxat cap a casa; *aquests* havien decidit anar-se'n de festa.
	Espacials	Inclouen les referències a l'espai, més o menys ampli, en què té lloc l'enunciació.	En tornar d'*allà* t'ho diré.
	Temporals	Inclouen les referències al moment de l'enunciació i a moments	*Avui* fa fred.

		anteriors o posteriors a aquest moment.	
	Socials	Es refereixen a les estratègies per marcar diferències d'estatus o de rol entre els participants.	*Vós* sou el padrí d'en Carles. *Vostè* és el director general de l'empresa.
	Discursius	Fan referència al context. Remet a algun fragment anterior o posterior.	*Tal com dèiem més amunt*, la música que...
Mecanismes anafòrics	Anàfora	Relació anafòrica en què l'element *A* (antecedent) apareix abans de l'element *B*.	En Juli va anar a viure a *Perpinyà* i *allà* van néixer tres dels seus fills.
	Catàfora	Relació anafòrica en què l'element *A* (antecedent) apareix després de l'element *B*.	Aleshores *la* vaig veure. *La presidenta* entrà a la sala tota decidida.
	El·lipsi	Suprimeix un element redundant, que és recuperable per la posició sintàctica que ocupa el buit.	L'alumna va agafar el llapis. Ø Havia de resoldre el problema.
	Determinació	És la relació que s'estableix entre el sintagma nominal amb article definit, que introdueix un element que es presenta com ja conegut, i l'aparició precedent del mateix referent, introduït per l'article indefinit.	*Un home* s'acostà a la recepció i demanà una habitació doble. *L'home* semblava cansat i capficat en els seus assumptes.

Un altre concepte relacionat amb els processos de referència és *la cohesió lèxica* o relació anafòrica entre dos o més elements lèxics de significat ple. La cohesió lèxica, doncs, acompleix la mateixa funció que un pronom anafòric, però, en comptes d'utilitzar un element gramatical (com ara, un pronom), utilitza un element lèxic (per exemple, un sinònim o un hiperònim). Si es diu «Vaig trobar un cotxe desfet al carrer. El vehicle va ser transportat per la grua», el mot *vehicle* és una repetició de *cotxe.* En lloc de la segona oració, es podia haver dit «El va transportar la grua» o sigui, es podria haver utilitzat un pronom en lloc d'un substantiu i s'hauria aconseguit un efecte textual paral·lel: evitar la repetició estricta de la paraula *cotxe.* Tot i això, aquest procés de referència s'avalua normalment dins l'aspecte de repertori per la seva vinculació amb l'adquisició de vocabulari i la riquesa lèxica.

Mecanismes de referència. Cohesió lèxica		
Tipus	***Descripció***	***Exemples***
Repetició	Coincidència amb el *referent*: el significat és el mateix i la forma és una còpia o quasicòpia del *referent*.	*Greg Gaines* és un estudiant una mica desmanyotat que vol passar desapercebut el seu últim curs de secundària. *Greg* defuig les relacions socials...

Reiteració. Sinonímia	Comparació total o parcial del significat amb el *referent* (sinònim).	Un *terratrèmol* es va registrar ahir a la comarca del Ripollès [...] El *moviment sísmic* va despertar molta gent tot i que l'epicentre del *sisme* no es va registrar en una zona habitada...
Reiteració. Relació lèxica de contrast: antonímia	Oposició del significat amb el *referent* (antònim).	Els *petits* sortiren; els *grans* quedaren.
Reiteració. Hiponímia	Reducció del *referent* en un significat més específic (hipònim).	D'entre els *arbres* que més li agraden hi ha els *plataners*.
Reiteració. Hiperonímia	Inclusió del *referent* en un significat més ampli (hiperònim).	Es capbussen en l'*aigua* perquè fa molta calor. El *líquid* és fresc i transparent.
Reiteració. Encapsulament	Concentració d'un *referent* llarg en una paraula de significat general (càpsula).	*Les vaques no poden pujar una escala*, *cosa* curiosa si comprovam que sí que poden baixar-la.
Associació	Relació de sentit: conjunt de paraules que es relacionen entre si perquè pertanyen a un camp de la nostra experiència.	El *temps* de demà serà variable: hi haurà *núvols* i *clarianes*, i no es descarten alguns *ruixats*.

b) La *connexió*, es pot dir en un sentit general, és l'articulació de les diferents parts del text a través de certes formes que es denominen *connectors.* La connexió es manifesta en dos nivells: dins l'oració, sota la forma d'oracions simples i compostes, i més enllà de l'oració, on dona lloc a la connexió textual. La connexió textual evidencia la relació semàntica entre les oracions o les diferents parts del text. Aquesta relació —que pertany al nivell de la coherència— pot existir independentment de la presència de connectors; aquests, però, l'expliciten i faciliten la interpretació del text. Són connectors els elements següents:

- Les conjuncions i les locucions conjuntives (*i*, *o*, *ni*... *ni*, *com que*, *així com*, etc.)
- Els adverbis i les locucions adverbials (*-ment*, *així*, *alhora*, *a poc a poc*, *de seguida*, etc.)
- Les preposicions i els sintagmes preposicionals (*a*, *per a*, *d'acord amb*, *entre d'altres*, *en relació amb*, *al mateix temps*, etc.)
- Les frases nominalitzades amb preposició (*en resum*, *en conclusió*, etc.)
- Els numerals (*primer*, *segon*, etc.)
- Els demarcatius (*en primer lloc*, *d'una banda*, *bé*, etc.)
- Les partícules i les interjeccions (*ja*, *rai*, *ep*, etc.)
- Els signes de puntuació i els recursos gràfics (punt, coma, guió, etc.)

Altres mecanismes de connexió

A més dels mecanismes de referència i connexió, que són els mecanismes cohesius fonamentals, també se'n poden esmentar d'altres que hi poden prendre part:

- La *relació de temps verbals,* com a fenomen que posa en relació els elements temporals de l'enunciació i de l'enunciat a partir de relacions díctiques i anafòriques, igual com en el cas dels processos de referència pròpiament dits (per exemple, un text com *Ja és aquí? Perquè li vaig demanar que arribàs d'hora*, empra bàsicament aquestes relacions per expressar el seu sentit).

- La *modalització,* que dona compte dels recursos que s'utilitzen per marcar la presència del parlant —de les seves actituds, creences, intencions comunicatives, etc.— en el text. Quan es parla o s'escriu es transmeten idees sobre com es veuen aquestes coses, sobre com s'avaluen. Com més subjectiu sigui un text, més s'empraran mecanismes de modalització (modalitats asseveratives, interrogacions, exclamacions, paraules marcades, etc.). Basta pensar en la manera asèptica com cal escriure una notícia, o bé en un missatge de correu a una persona coneguda per explicar-li un fet personal com el naixement d'un fill. Aquest mecanisme es relaciona amb l'aspecte de l'adequació, el qual s'explica amb profunditat en l'apartat 1 d'aquesta unitat.
- El *discurs citat,* que es manifesta sota la forma d'estil directe, estil indirecte, estil indirecte lliure i monòleg interior. Això inclou els mecanismes sintàctics, prosòdics, gràfics i lèxics que permeten identificar la presència de veus diferents de la de l'emissor «estricte» del text, la persona que és identificada com a responsable primer del text que se sent o es llegeix. Aquests mecanismes es poden relacionar també amb l'adequació.
- L'*ordre dels mots* també és rellevant per a la construcció del text perquè tenen relació amb els canvis informatius i amb l'organització del text. S'hi agrupen fenòmens com la tematització, la rematització, les nominalitzacions, la veu passiva, etc. Aquest mecanisme es relaciona amb l'aspecte de la coherència, el qual s'explica amb profunditat en l'apartat 2 d'aquesta unitat.

2. La cohesió com a aspecte avaluable

Primerament, cal tenir present que el fet que la cohesió (o la coherència, l'adequació, etc.) s'avaluï com un aspecte independent no deixa de ser una convenció i, de fet, diferents organismes organitzen els seus mecanismes d'anàlisi de maneres diferents (encara que analitzin els mateixos elements d'un text, finalment). No és estrany, doncs, que la cohesió i la coherència —o l'adequació i la coherència— s'analitzin i es puntuïn com un mateix aspecte en determinades proves; i no resulta estrany tampoc que una mateixa institució organitzi de manera diferent les seves eines d'avaluació segons el nivell de què es tracti.

En el marc dels cursos i les proves de llengua catalana de l'EBAP i de la Direcció General de Política Lingüística la cohesió d'un text —així com les altres propietats textuals— s'analitza i es puntua com un aspecte independent per tal de poder obtenir-ne una valoració. Aquesta valoració es basa en elements objectivables que permetin determinar si aquell text reuneix els requisits que l'organisme avaluador ha considerat mínims per qualificar-lo d'apte.

Així, s'analitza l'ús que fa l'emissor d'aquests elements objectivables —d'aquesta matèria avaluable i computable— tenint en compte tots els elements que s'han tractat fins ara, els quals s'analitzen, es marquen (amb un subratllat doble) i es puntuen. Aquests elements són els següents:

- Connectors i mecanismes de cohesió:

— Els connectors, enllaços o marcadors textuals: articles, pronoms, preposicions, adverbis, conjuncions, etc.
— Les referències necessàries perquè les frases siguin completes.
— Els pronoms febles i els pronoms relatius.
— Les concordances entre subjecte i verb, nom i adjectiu, o temps verbals.
— El gènere (**el dent*, **la costum, etc.*).
— Els temps verbals i les relacions temporals (correlació lògica de temps verbals, gerundis de posterioritat, etc.).

— Els verbs pronominals (**caure's*, *veure-hi*, *anar-se'n*, etc.).
— Les preposicions: complement directe sense *a*, complement directe amb *a* en els casos en què és correcte, *a/en*, *en/amb*, *a/de*, *per / per a*, *fins / fins a*, etc.
— Els verbs que regeixen preposició (**he dinat macarrons, etc.*).
— El canvi i la caiguda de preposicions.

- Puntuació

— Els mecanismes de puntuació (punt, coma, dos punts, punt i coma, etc.).

Això es tradueix, en les proves d'aquests dos organismes, en una graella en què s'analitza i es puntua com s'han aplicat aquests mecanismes en un text. A l'apartat de cohesió es valora, mitjançant una escala de descriptors, si el text presenta «els connectors i els mecanismes de cohesió suficients: articles, pronoms, preposicions, adverbis, conjuncions, temps verbals, concordances...» o, a l'altre extrem de la valoració, que el text presenti «nombroses errades», que sigui «difícil llegir-lo i interpretar-lo» o que s'hi trobin «molts errors de puntuació que alteren el sentit global del text».

Aquesta escala permet descriure també situacions intermèdies en què un text està mitjanament cohesionat i atorgar-li una puntuació que ho reflecteixi: «El text està, en general, ben puntuat, de manera que el sentit general no es veu alterat.» o «Errades habituals que dificulten la comprensió o la lectura».

1.4. El repertori

El lèxic en la competència lingüística comunicativa

D'acord amb el document *Desenvolupament del Marc europeu comú per avaluar nivells de llengua catalana,* el domini dels recursos lèxics s'incardina en la competència lingüística tal com s'ha descrit aquesta capacitat en l'apartat introductori de la unitat.

Així, d'entrada, aquest coneixement formaria part d'una manera evident de la (*sub)competència lèxica* i, alhora, mantindria un lligam amb la (*sub)competència semàntica*.

A més, però —tal com s'apuntarà al llarg d'aquest apartat dedicat al *repertori*—, és necessari copsar que l'ús del cabal lèxic també s'ha d'observar —i avaluar— des del prisma de la *(sub)competència sociolingüística*, integrada, aquesta, en la denominada *competència pragmàtica*.

El repertori

Tradicionalment, el *domini* del *vocabulari*, això és, de les paraules i les expressions d'una llengua, ha estat un indicador popular de la competència lingüística d'un parlant. *Saber una llengua* era associat sovint a saber identificar la forma d'un element lingüístic i a saber relacionar-lo amb el significat o significats que pertocaven en una situació de comunicació determinada.

A diferència de l'adequació, la coherència i la cohesió, es pot considerar que el *repertori* no és una propietat textual pròpia de la lingüística textual clàssica, sinó més aviat una categoria que serveix per mesurar el grau de coneixement del cabal lèxic que demostra un aprenent (en un procés d'ensenyament i aprenentatge) o un examinand (en el marc d'un procés d'avaluació).

El vocabulari. El caràcter dinàmic del lèxic i del seu coneixement

Hi ha unes distincions útils en termes de coneixement i competència entorn del concepte de vocabulari. D'una banda, hom distingeix entre *vocabulari passiu* o *receptiu* i *vocabulari actiu* o *productiu*, una distinció que es relaciona, al seu torn, amb les habilitats lingüístiques receptives i productives:

Vocabulari passiu (coneixement implícit, no conscient)	Mots i expressions *enteses* per un parlant.	Comprensió oral Comprensió escrita
Vocabulari actiu (coneixement explícit, conscient)	Mots i expressions *usades* per un parlant.	Expressió i interacció orals Expressió i interacció escrites

D'altra banda, se sol distingir entre el *vocabulari general*, el conjunt de mots o expressions que un parlant fa servir en els àmbits personals i socials, en els usos socials de caràcter general, i el *vocabulari específic,* l'emprat en àmbits professionals i acadèmics, en camps especialitzats o restringits. Entre un i altre tipus de vocabulari pot haver-hi una delimitació difusa.

Un altre factor que cal tenir en compte és que el mateix cabal lèxic i el seu domini tenen un caràcter dinàmic. D'una banda, les persones aprenen i *desaprenen* (obliden) mots i expressions i els seus significats al llarg dels seus processos vitals, formatius i laborals, segons el grau d'exposició a aquests mots i expressions i a l'ús que en fan. En aquest sentit, s'ha estudiat que *l'oblit d'allò après* sembla afectar més el lèxic adquirit que altres components d'una llengua.

A més, cal tenir en compte els mecanismes de creació i incorporació d'elements lèxics en una llengua, com per exemple els manlleus i els neologismes, i també el fet que, paral·lelament, hi ha paraules que cauen en

desús general. Finalment, hi ha canvis que afecten el sentit de les paraules o les expressions, com per exemple accepcions noves o especialitzades per a elements ja existents (per exemple, el sentit dels mots *ratolí* o *tauleta* en l'àmbit tecnològic) o, en general, els fenòmens de polisèmia.

El caràcter transversal del coneixement lèxic

És un fet interessant observar que diferents autors constaten que els coneixements lèxics no són un coneixement aïllat —o aïllable— d'altres (Cassany, Luna i Sanz, 1993):

> La competència lèxica, en tant que domini de totes les característiques i funcions del vocabulari, no es pot descriure exclusivament com a competència lingüística, sinó com a manifestació i condició de la competència comunicativa, amb components ideològics, socials i culturals. El domini del vocabulari consisteix tant en el coneixement dels mots i els conceptes a què es refereixen, com també en les diverses estratègies per usar-los amb eficàcia i adequació.

En consonància amb aquesta idea, sembla clar que la competència lèxica presenta espais d'intersecció transversals amb altres competències, perquè, al capdavall, *saber* una unitat lèxica és dominar-ne aspectes diversos, tant relatius a la descripció lingüística com a l'ús, que es poden posar en paral·lel, al seu torn, amb les propietats textuals o categories d'avaluació:

Nivells	*Competència lèxica («Saber una paraula»)*	*Tipus de competència*	*Relació amb les propietats textuals / categories d'avaluació*
Fònic	Com sona? Com es pronuncia? Com es veu? Com s'escriu?	fonètica, ortoèpica i ortogràfica (lingüístiques)	Correcció
Morfològic	Quines parts s'hi reconeixen? Quina estructura té?	Gramatical (lingüística)	Repertori
Sintàctic	Funcions gramaticals: En quines estructures pot figurar? En quines s'usa?	Gramatical (lingüística)	Cohesió Repertori
Semàntic	Quin significat indica la forma de la paraula? Què s'inclou, en el concepte? Quins ítems poden referir aquest concepte?	Semàntica (lingüística)	Repertori
Xarxes lèxiques	Construccions: Quines altres paraules o tipus de paraules poden usar-se en combinació amb la paraula?	Lèxica (lingüística)	Repertori Cohesió
Xarxes lèxiques	Associacions: Quines altres paraules ens recorda? Quines altres paraules es poden usar en el seu lloc?	Semàntica (lingüística)	Repertori
Sociolingüístic	Restriccions d'ús (de registre, de freqüència d'ús...): On, quan, amb quina freqüència es pot trobar i usar la paraula?	Sociolingüística (pragmàtica, no lingüística)	Adequació Repertori

Elaboració pròpia a partir de Baralo (2005).

Com es veu, la (sub)competència lèxica mostra àrees de connexió amb altres competències lingüístiques, com ara la *competència gramatical* pel que fa al domini de les regles de generació de mots mitjançant afixos (*terror* > *aterrir*, *terrorífic*, però **terroritzar, *terrorós* i **aterrar*), combinacions de lexemes (*llevataps* i no **llevestap* o **llevatap*, *dentinasal* i no **dentonasal*) o processos similars. Aquests aspectes han fet que es parli de *competència morfolèxica*.

Finalment, es pot esmentar que l'ús de determinades fórmules de cortesia i de modalització (parlar a una persona major desconeguda dient *Em deixaríeu passar?* en lloc de *Deixa'm passar!*) o l'ús de determinades unitats pròpies de la fraseologia (*fer orelles de cònsol*, *posar fil a l'agulla*...) tenen a veure amb la *competència pragmàtica*, en tant que un coneixement valuós i adequat per part del parlant es refereix a elements de la situació de la comunicació que determinen si es poden emprar o no.

Les unitats del cabal lèxic

Per determinar quins elements s'han de considerar com a integrants dels continguts lèxics, es poden adoptar diferents punts de vista. Per exemple, Cassany, Luna i Sanz (1993) ens ofereixen una perspectiva més aviat tradicional però multidisciplinària, en considerar la *paraula* com a *unitat lèxica* des d'un enfocament comunicatiu:

Paraula	Unitat *lingüística*	Es pot descriure des del pla fonètic, fonològic, morfològic, sintàctic i semàntic.
	Unitat del *discurs*	És la base dels constituents bàsics de les oracions i els texts.
	Unitat *pragmàtica*	Expressa un pensament i una actitud en un acte de parla concret, acompanyada d'elements no verbals (entonació, gestualitat...).
	Unitat *referencial*	Designa el món real, els éssers, els objectes, les accions, els processos, les idees, etc.

Tanmateix, en sentit estricte, el cabal lèxic va més enllà del domini en l'ús de paraules soltes o simples, *univerbals*. Sens dubte, doncs, cal ampliar la visió vers una dimensió *pluriverbal*, a tot el conjunt d'elements idiosincràtics d'una llengua (frases fetes, modismes, locucions, refranys...) i incloure-hi també les paraules derivades i compostes i les combinacions de mots i, en general, totes les construccions més o menys consolidades en l'ús en les quals el significat del conjunt no és deduïble del significat particular dels seus elements: *amabilitat*, *corredissa*, *contrapès*, *vaivé*, *a collibè*, *a correcuita*, *xano-xano*, *adesiara*, *guardaespatlles*, *porc senglar*, *nedar contra corrent*, *arc de Sant Martí*, *fer la guitza*, *tren cremallera*...

El MECR fa una estructuració pròpia del que considera elements integrants del vocabulari, i hi inclou, a més del camp de la fraseologia, elements gramaticals (com ara els règims verbals, les locucions prepositives o les interjeccions). La taula següent els recull:

Elements lèxics	Expressions fetes (paraules o grups de paraules apreses i utilitzades com un tot)	Fórmules estereotipades: exponents directes de funcions lingüístiques com, per exemple, salutacions (*Com estàs?, Com anam?, Bon dia!,* etc.) Refranys, proverbis, etc.: per exemple, *Al maig, cada dia un raig.* Arcaismes: per exemple, *Dat i beneït...*
		Frases idiomàtiques: metàfores lexicalitzades, semànticament opaques; per exemple, *Anar-se'n al calaix* (morir), *Fugir-li el conill* (oblidar per distracció)... Intensificadors. Sovint l'ús està contextualitzat i restringit estilísticament. Per exemple, *negre com la nit* (molt fosc) / *negre com el sutge* (molt brut).
		Estructures fixes, apreses i utilitzades com a conjunts als quals es dona un sentit inserint paraules o expressions, com ara *Pot..., Li fa res...*
		Altres estructures fixes, com ara: verbs de règim preposicional; per exemple, *anar a*, *venir de*, *estar acostumat a*, *estar d'acord amb...* preposicions compostes: *arran de, enmig de, fora de...*
		Agrupacions de paraules que sempre van juntes: *cometre un error, tenir una badada...*
	Paraules aïllades	Paraules que poden tenir més d'un significat (*polisèmia)*; per exemple, *banc*, un seient més o menys llarg o una entitat bancària. Paraules aïllades de tipus obert: substantiu, verb, adjectiu, adverbi. Conjunts lèxics tancats: per exemple, els dies de la setmana, els mesos de l'any, pesos i mesures, etc.
Elements gramaticals	Partícules gramaticals	articles (*un*, *el*) quantitatius (*massa*, *prou*, *força*, *tant*, *algun*, *tot*...) demostratius (*aquest*, *aquesta*…) pronoms personals (*jo*, *tu*, *nosaltres*, *ell*, *ella*, *mi*…) interrogatius i relatius (*qui*, *què*, *quin*, *on*, *com*…) possessius (*el meu*, *la meva*, *el vostre*…) preposicions (*a*, *amb*, *de*, *en*…) verbs auxiliars (*haver*, *ser*...) conjuncions (*però*, *i*, *o*, *si*…) interjeccions (*ep*, *ei*, *oi*...)

Amb tot, cal fer una remarca rellevant respecte de la taula anterior, i és que s'ha de tenir en compte que alguns dels elements que el MECR teoritza i inventaria com a elements del vocabulari, es consideren, en el marc de l'avaluació de la DGPL i de l'EBAP, inclosos en alguna de les tres propietats textuals (adequació, coherència i cohesió).

Així, els elements més estrictament gramaticals, com els verbs de règim preposicional, les locucions prepositives i, en general, la forma i l'ús de les denominades *partícules gramaticals*, s'inclouen, en determinats nivells de coneixement, en l'apartat de cohesió.

D'altra banda, el control sobre fórmules i estructures estereotipades lligades a determinades funcions i situacions de comunicació, com que fa referència a la competència pragmàtica, s'integra en l'apartat d'adequació.

El context d'ús de la llengua i els requeriments lèxics

Si l'enfocament comunicatiu i per tasques de l'ensenyament i aprenentatge de les llengües es basa en interaccions d'èxit entre interlocutors, s'ha de tenir tothora en compte que hi ha una relació entre els contexts d'ús de la llengua i les unitats lèxiques i, en concret, els àmbits d'ús, les situacions de comunicació, les tasques que un aprenent o un examinand d'un nivell determinat ha de resoldre, les funcions, les nocions comunicatives... Aquesta imbricada xarxa relacional és clau a l'hora de determinar les escales de coneixement i de domini del lèxic per a cada nivell de coneixements. Com escriu Marta Baralo (2005):

> [...] La definició de les escales posa de manifest la relació entre el lèxic i les situacions de comunicació, perquè aquestes són les que permeten establir els nivells: a l'A1 hi correspon el repertori lèxic de situacions concretes; a l'A2, els entorns quotidians i habituals; al B1, una ampliació de la vida diària, amb temes relacionats amb la feina, les aficions i interessos, els viatges i els fets d'actualitat. El B2 inclou els assumptes relacionats amb la seva especialitat; el C1, més riquesa i precisió, així com l'ús d'expressions idiomàtiques en registres formals i col·loquials; el C2, amb la seva varietat i qualitat, incloent els aspectes connotatius del significat, és semblant al del parlant nadiu culte.

El repertori com a aspecte avaluable

En el marc de les proves d'avaluació de coneixements de llengua catalana, la categoria de *repertori* se centra en el grau de coneixement i de domini de recursos lèxics que té un examinand a partir de la seva actuació (oral o escrita) a l'hora de resoldre una tasca (una tasca, òbviament, pròpia del nivell de què s'avalua).

Val a dir que els elements lèxics, en el MECR, s'interpreten a partir dels eixos de *riquesa* i *abast* (amplitud) del vocabulari i de *control* sobre el vocabulari. En canvi, d'acord amb el sistema d'avaluació de la Direcció General de Política Lingüística i l'Escola Balear d'Administració Pública, és convenient conèixer que el repertori comprèn els aspectes següents:

- La riquesa i la variació en l'ús del lèxic.
- La precisió lèxica i el grau (adient) d'especificitat del vocabulari.
- El domini de recursos lingüístics i estilístics (polisèmia, sinonímia i hiponímia; locucions, frases fetes i refranys, interjeccions...).
- El grau de risc adoptat (això és, el fet que l'examimand vagi més enllà dels requeriments lèxics i les estratègies per defugir la limitació expressiva per compensar eventuals mancances).

A partir dels aspectes anteriors es pot fer un recull (concret, exemplificador i, segurament, ampliable) de defectes que poden presentar-se en el text d'un examinand; són els que s'exposen a continuació, amb una mostra d'exemple en algun dels descriptors.

a) Defectes generals, des d'un punt de vista sintètic, atribuïts al text de manera global:

- Ús d'un vocabulari general i no adequat a la tasca.
- Ús d'un vocabulari limitat, insuficient.
- Repeticions evidents de mots o expressions (cohesió lèxica) i d'estructures lingüístiques.
- Repeticions de partícules connectores o de marcadors textuals.
- Expressions breus, ajustades o limitades per manca de domini del lèxic i d'estructures lingüístiques.

b) Defectes concrets, des d'un punt de vista analític, atribuïts a elements discrets del text:

- Confusió d'una paraula quant a la forma (**soprà/soprano, *jardinar/enjardinar...*).
- Confusions en les accepcions de mots o sintagmes lliures, amb atribució incorrecta de significat (**mig ambient / medi ambient, *cap d'ull / cop d'ull, collir* amb el sentit de *agafar, número* per *nombre*, *òrgan* amb el sentit de *orgue, matinada* amb el sentit de *matí, el son / la son, rendible/rentable...*).
- Confusions formals o semàntiques en l'ús d'elements fraseològics o fórmules estereotipades (**fer-ne* deu *cèntims / fer-ne cinc cèntims, *donar una volta / fer una volta, *Només faltava! / Només faltaria!...*).

- Manca de domini d'accepcions diverses d'un mot (polisèmia) (*cap* amb els sentits de 'part superior', 'terreny que entre en el mar', 'superior jeràrquic', 'tros de corda'...).
- Manca de domini del sentit figurat o connotatiu d'un mot (*cantar* en el sentit de 'fer pudor', *figaflor* en el sentit de 'persona feble de caràcter', *quartos* en el sentit de 'diners', *recolzar* amb el sentit de 'fer costat'...).
- Imprecisió per ús d'hiperònims (*seient* en lloc de *tamboret*; *beguda* per *vi*, *refresc*, *vermut*, *còctel*, *batut*, *suc*...).
- Imprecisió per ús abusiu de mots crossa, genèrics (*ser*, *fer*, *realitzar*, *tema*, *cosa*...).
- Absència de mots genuïns o tradicionals (*encomanar*/*contagiar*, *acostar-se*/*aproximar-se*, *l'endemà* / *el dia següent*, *romandre*/*quedar*, *guapo*/*maco*...).
- Redundàncies semàntiques supèrflues (*entrar a dins, despesa gastada...)*.

En qualsevol cas, en el procés de revisió del text s'ha de tenir clar que hi ha un tipus de mancances lèxiques que són fenòmens d'interferència lingüística i que es debaten en la dicotomia *correcte*/*incorrecte*, com per exemple els barbarismes i els calcs de diferent menes. En general, aquestes mancances poden ser avaluades en l'apartat de *correcció*, per bé que no en tots els nivells de coneixement ha de ser necessàriament així.

Finalment, cal apuntar que en la correcció dels exercicis escrits dels examinands:

a) En el fulls de la prova escrita, els defectes de repertori s'han de marcar subratllant les paraules o el(s) fragment(s) afectat(s) amb una ratlla simple ( ).

b) En el full d'avaluació, el corrector ha de marcar la puntuació que s'atorga a l'apartat d'acord amb els descriptors que figuren en la graella de correcció i basant-se en els aspectes valorats en el text; si el full d'avaluació ho permet, s'ha de deixar constància del tipus de defectes detectats: s'hi poden escriure els mots o les expressions penalitzats i, en general, qualsevol observació que es consideri rellevant.

1.5. La correcció

Arribats a l'apartat de correcció, cal dir que no es tracta d'una propietat textual en sentit estricte; des de l'enfocament comunicatiu, aquest bloc estaria en correlació amb el que s'entén com *a competència lingüística*. La competència lingüística és una subcompetència de la competència comunicativa, al costat de la subcompetència pragmàtica i la subcompetència discursiva; aquestes dues darreres van lligades a l'adequació, la coherència i la cohesió, ja exposades en els apartats anteriors.

Així, la competència lingüística inclou el coneixement i les habilitats o destreses lèxiques, les gramaticals (morfosintàctiques), les semàntiques i les ortogràfiques; en l'expressió oral, a més, inclou les habilitats fonètiques i les ortoèpiques. L'avaluació d'aquest component lingüístic, doncs, té a veure amb conèixer quin és l'abast i quina la qualitat dels coneixements del sistema lingüístic que posseeix l'alumne o l'examinand.

D'acord amb el sistema d'avaluació de l'expressió escrita de la Direcció General de Política Lingüística i de l'EBAP, en aquest apartat s'han d'observar els aspectes *ortogràfics, morfosintàctics i lèxics*. Es tracta d'avaluar els elements més relacionats amb el domini del codi lingüístic, és a dir, el coneixement de la llengua com a sistema de normes. La definició de l'adjectiu correcte del DIEC ens ajuda a entendre aquest concepte: 'que no se separa de les regles, lliure d'errors o de defectes', és a dir, que el text respon a la normativa (ortogràfica i gramatical) del català.

Queda clar, doncs, que en l'apartat de correcció s'han de penalitzar errors d'ortografia, de morfosintaxi i de lèxic (encara que segons quins errors de morfosintaxi i de lèxic se penalitzen a cohesió i repertori, com ja s'ha vist). A continuació s'exemplifica cada tipus d'errada, tot i que cal tenir present que aquesta no és una llista exhaustiva:

- ORTOGRAFIA
  - Apostrofació: en l'article (***l'**estímul, **la** ema, **la** UIB*), les preposicions (***d'**estiu*) i els pronoms febles (***s'**estira, mira'**l***).
  - Guionet: en els pronoms febles (*explicau**-**ho*) i en paraules compostes (*penya**-**segat, qui-sap-lo*).
  - Accentuació: regles d'accentuació (*cal**à**pet, pl**à**cidament*) i accentuació diacrítica (*s**ó**n, m**à**, b**é**ns, entres**o**l*).
  - Dièresi: en els grups *qüi / güi / qüe / güi* (*aigües*) i per indicar hiat (*traïdor, heroïcitat...*).
  - Vocalisme: escriptura de la vocal neutra (*febr**e**, d**a**vall, **a**ss**a**ssí, j**a**uré, **e**mparar)* i escriptura de les vocals *o/u* (*cart**o**lina, tít**o**l, caca**u**, p**o**lir, v**u**lgueu*...).
  - Consonantisme:
    - escriptura de les consonants oclusives (*p/b, t/d, c/g*): *fre**d**, a**d**metre, pàr**qu**ing, cu**b**, àne**c**, judo**k**a...*
    - escriptura de les consonants nasals: *be**n**parlat, i**nn**ocent, pre**m**sa, Ista**n**bul...*
    - escriptura de la essa sorda i la essa sonora: *impre**ss**ió, cerve**s**a, col**z**e, èmfa**s**i...*
    - escriptura de les fricatives i africades palatals: *pro**j**ectar, esto**tj**ar, aterra**tg**e...*
    - escriptura de la grafia *l·l*: *tranquil·lament, vacil·lar, col·liri*...

- escriptura de les vibrants: *jardine**r**, vice**r**ector*...
- escriptura de la grafia *h*: *en**h**orabona, **h**eliport, **h**ematòleg...*
- escriptura de les consonants *b/v*: *go**v**ern, Àla**b**a, **b**iga...*
- escriptura de la grafia *w*: *ki**w**i, s**w**ing...*

— Majúscules i minúscules no convencionals.

➢ MORFOSINTAXI

— Errades en la flexió de gènere: **amica, *eleganta, *esclaua, *la costum, *les afores...*
— Errades en la flexió de nombre: **calaixs, *els dillunsos, *índexos, un *herpe...*
— Formes verbals no admeses: **esteim, *perdiguent, *sapigut...*
— Verbs mal conjugats: **imprimit, ell *ten, *tragut, *ploverà...*
— Errades en els determinants i els quantificadors: **masses...*
— Calcs sintàctics: **tenir que, *seran les onze (probabilitat), *donar-se compte...*
— Pronoms febles mal escrits o amb formes no admeses: **lis telefonaré, *le agrada, *nos escolta...*
— *Lo neutre incorrecte: **lo que dius, a *lo millor...*
— Locucions prepositives incorrectes: **arran de*
— Contra mi / contra jo

➢ LÈXIC

— Barbarismes: *promig, subsanar, vivenda, estribillo, jefe*...
— Calcs lèxics: **terme mig, *vestuari (del gimnàs) per vestidor (del gimnàs), *anar sobre segur,* ús de *capsa* en comptes de *caixa...*
— Paraules derivades i compostes mal formades: **iranès* per *iranià*, **suggerència* per *suggeriment*...

És molt important tenir clar, però, que no s'han de marcar ni penalitzar tots els errors, sinó aquells que corresponen als continguts que l'usuari de cada nivell de coneixements ha d'haver assolit. Si es consulta el MECR, s'observa que, pel que fa a l'ortografia, l'usuari del nivell A2 «escriu amb una correcció ortogràfica molt limitada», mentre que per a l'usuari del nivell C1 diu «els textos no contenen faltes d'ortografia o en contenen només referides a casos excepcionals d'alguns aspectes concrets». Per no caure en penalitzacions injustes, cal conèixer a fons quins són els continguts avaluables d'ortografia, morfologia i sintaxi de cada nivell de referència. Per exemple, en vocalisme, l'escriptura d'-e final en els imperatius es treballa al nivell B2; per tant, si en un text d'un examinand de B1 es troba la forma **vina*, no s'ha de marcar ni penalitzar (s'hi aprofundirà en la unitat 2 d'aquest mòdul).

D'acord amb els criteris de correcció i qualificació de tasques de l'EBAP i de la DGPL, és important saber el següent:

— En els exàmens, els errors de correcció es marquen al text amb un cercle (⬭) i no es corregeixen. Si es tracta d'un exercici de classe, el professor pot valorar si dona a l'alumne la solució correcta, si li dona alguna pista, si li suggereix un recurs...

— Si en el text apareix diverses vegades una paraula amb la mateixa errada, es compta com un sol error: **paciencia* [...] **paciencia* (1 errada)
**discusió* [...] **discusió* (1 errada)

— Si apareix el mateix tipus d'errada en paraules diferents, l'error es compta cada vegada:
**la època* [...] **la anècdota* (2 errades)
**podia* [...] **volía* (2 errades)
**correguent* [...] **aniguent* (2 errades)

— Si en una sola paraula hi ha diverses errades, només se'n compta una:
***g**eroglific* (1 errada)
exprè**m**er* (1 errada)
sol·lucionará* (1 errada)

— Els antropònims (noms i llinatges) no es compten ni es corregeixen, i tampoc les paraules que es refereixen a marques o noms comercials.

— Els topònims catalanitzats sí que es compten i es corregeixen, d'acord amb el nivell.
*Porrer**a**s* (1 errada)
*Hondur**a**s* (1 errada)
*Ira**k*** (1 errada)

En l'apartat de correcció, com en tots els altres, s'ha de valorar el text sencer, independentment que superi o no el nombre mínim de paraules indicades en l'enunciat de l'exercici.

El recompte de paraules ha de començar, quan s'indiqui en l'enunciat de l'exercici, a partir del cos del document. S'han de comptar com a paraules tots els articles, les preposicions, les conjuncions i els pronoms, també si van apostrofats o amb guionet (pronoms enclítics). Exermples: no s'han de comptar, però, les paraules que es refereixen a marques o noms comercials, els noms propis i llinatges, ni antropònims estranys. Si el text no arriba al mínim de paraules indicades, s'han de puntuar tots els apartats amb 0 punts.

Per acabar, cal tenir present que l'apartat de correcció no ha de ser un calaix de sastre, tot i que, moltes vegades, la tendència del corrector és incloure en aquest apartat la major part dels errors de l'alumne o examinand. A més, afavoreix aquest hàbit el fet que es tracta de l'apartat en què la relació entre el nombre d'errors i la puntuació és més directa (tantes errades = tants de punts). Cal, però, defugir d'aquesta tendència i analitzar bé en cada cas en quin apartat se situa una determinada mancança o errada del text.

Viviu en una casa als afores del poble, al camp. Us acaba d'arribar l'avís de l'ajuntament del pagament de la taxa de recollida de fems. Us adonau que hi ha hagut una pujada del 10 % respecte a la taxa de l'any passat. Escriviu una carta adreçada a la batlessa en la qual manifestau la vostra disconformitat (cos de la carta, mínim 180 paraules).

Nuria Benet Sintes
Camí de ses monges, s/n
Alaior

Sra. Mercè Carrió Pons
Batlessa
Ajuntament d'Alaior

Benvolguda Batlesa,

El motiu d'aquesta carta és degut a una notificació que vaig rebre fa dos mesos que explicava que la taxa de recollida de fems pujaria un deu per cent més que els anys anteriors.

A la mateixa carta es recalcava que aquest augment tan sols perjudicaria als veins que tenen la vivenda al nucli urbà, ja que els que viuen a les afores han de dur els fems als contenidors i no hi passa cap camió a recollir-lo.

Jo visc a foravila per tant entenc que aquesta taxa es manté igual que abans i que no estic afectada per la pujada de preu de la mateixa.

Doncs ahir vaig rebre una carta on indica que he de pagar la taxa que pagava fins ara, més el deu per cent que en teoria havien de pagar només els residents del nucli urbà.

A més, us vull recordar que fa només dos mesos que vostè mateixa vareu confirmar a la ràdio local que enguany no hi hauria cap tipus de pujada en aquest impost per als veïns d'Alaior.

Confio que hagi estat una errada administrativa i em pogueu rectificar la factura, de tal manera que hagui de pagar el mateix que fins ara estava pagant.

Atentament.

Nuria Benet Sintes

Alaior, 24 d'abril de 2.020

PD: Li adjunto còpia de la carta de pagament que s'ha de rectificar.

Viviu en una casa als afores del poble, al camp. Us acaba d'arribar l'avís de l'ajuntament del pagament de la taxa de recollida de fems. Us adonau que hi ha hagut una pujada del 10 % respecte a la taxa de l'any passat. Escriviu una carta adreçada a la batlessa en la qual manifestau la vostra disconformitat (cos de la carta, mínim 180 paraules).

Nuria Benet Sintes
Camí de ses monges, s/n
Alaior

Sra. Mercè Carrió Pons
Batlessa
Ajuntament d'Alaior

Benvolguda Batlesa,

El motiu d'aquesta carta és degut a una notificació que vaig rebre fa dos mesos que explicava que la taxa de recollida de fems pujaria un deu per cent més que els anys anteriors.

A la mateixa carta es recalcava que aquest augment tan sols perjudicaria als veins que tenen la vivenda al nucli urbà, ja que els que viuen a les afores han de dur els fems als contenidors i no hi passa cap camió a recollir-lo.

Jo visc a foravila per tant entenc que aquesta taxa es manté igual que abans i que no estic afectada per la pujada de preu de la mateixa.

Doncs ahir vaig rebre una carta on indica que he de pagar la taxa que pagava fins ara, més el deu per cent que en teoria havien de pagar només els residents del nucli urbà.

A més, us vull recordar que fa només dos mesos que vostè mateixa vareu confirmar a la ràdio local que enguany no hi

hauria cap tipus de pujada en aquest impost per als veïns d'Alaior.

Confío que hagi estat una errada administrativa i em pogueu rectificar la factura, de tal manera que hagui de pagar el mateix que fins ara estava pagant.

Atentament.

Nuria Benet Sintes

Alaior, 24 d'abril de 2.020

PD: Li adjunto còpia de la carta de pagament que s'ha de rectificar.

Viviu en una casa als afores del poble, al camp. Us acaba d'arribar l'avís de l'ajuntament del pagament de la taxa de recollida de fems. Us adonau que hi ha hagut una pujada del 10 % respecte a la taxa de l'any passat. Escriviu una carta adreçada a la batlessa en la qual manifestau la vostra disconformitat (cos de la carta, mínim 180 paraules).

Nuria Benet Sintes
Camí de ses monges, s/n
Alaior

Sra. Mercè Carrió Pons
Batlessa
Ajuntament d'Alaior

Benvolguda Batlesa,

El motiu d'aquesta carta és degut a una notificació que vaig rebre fa dos mesos que explicava que la taxa de recollida de fems pujaria un deu per cent més que els anys anteriors.

A la mateixa carta es recalcava que aquest augment tan sols perjudicaria als veins que tenen la vivenda al nucli urbà, ja que els que viuen a les afores han de dur els fems als contenidors i no hi passa cap camió a recollir-lo.

Jo visc a foravila per tant entenc que aquesta taxa es manté igual que abans i que no estic afectada per la pujada de preu de la mateixa.

Doncs ahir vaig rebre una carta on indica que he de pagar la taxa que pagava fins ara, més el deu per cent que en teoria havien de pagar només els residents del nucli urbà.

A més, us vull recordar que fa només dos mesos que vostè mateixa vareu confirmar a la ràdio local que enguany no hi hauria cap tipus de pujada en aquest impost per als veins d'Alaior.

Confío que hagi estat una errada administrativa i em pogueu rectificar la factura, de tal manera que hagui de pagar el mateix que fins ara estava pagant.

Atentament.

Nuria Benet Sintes

Alaior, 24 d'abril de 2.020

PD: Li adjunto còpia de la carta de pagament que s'ha de rectificar.

Viviu en una casa als afores del poble, al camp. Us acaba d'arribar l'avís de l'ajuntament del pagament de la taxa de recollida de fems. Us adonau que hi ha hagut una pujada del 10 % respecte a la taxa de l'any passat. Escriviu una carta adreçada a la batlessa en la qual manifestau la vostra disconformitat (cos de la carta, mínim 180 paraules).

Nuria Benet Sintes
Camí de ses monges, s/n
Alaior

Sra. Mercè Carrió Pons
Batlesa
Ajuntament d'Alaior

Benvolguda Batlessa,

El motiu d'aquesta carta és degut a una notificació que vaig rebre fa dos mesos que explicava que la taxa de recollida de fems pujaria un deu per cent més que els anys anteriors.

A la mateixa carta es recalcava que aquest augment tan sols perjudicaria als veins que tenen la vivenda al nucli urbà, ja que els que viuen a les afores han de dur els fems als contenidors i no hi passa cap camió a recollir-lo.

Jo visc a foravila per tant entenc que aquesta taxa es manté igual que abans i que no estic afectada per la pujada de preu de la mateixa.

Doncs ahir vaig rebre una carta on indica que he de pagar la taxa que pagava fins ara, més el deu per cent que en teoria havien de pagar només els residents del nucli urbà.

A més, us vull recordar que fa només dos mesos que vostè mateixa vareu confirmar a la ràdio local que enguany no hi hauria cap tipus de pujada en aquest impost per als veins d'Alaior.

Confío que hagi estat una errada administrativa i em pogueu rectificar la factura, de tal manera que hagui de pagar el mateix que fins ara estava pagant.

Atentament.

Nuria Benet Sintes

Alaior, 24 d'abril de 2.020

PD: Li adjunto còpia de la carta de pagament que s'ha de rectificar.

Viviu en una casa als afores del poble, al camp. Us acaba d'arribar l'avís de l'ajuntament del pagament de la taxa de recollida de fems. Us adonau que hi ha hagut una pujada del 10 % respecte a la taxa de l'any passat. Escriviu una carta adreçada a la batlessa en la qual manifestau la vostra disconformitat (cos de la carta, mínim 180 paraules).

Nuria Benet Sintes
Camí de ses monges, s/n
Alaior

Sra. Mercè Carrió Pons
Batlessa
Ajuntament d'Alaior

Benvolguda Batlesa,

El motiu d'aquesta carta és degut a una notificació que vaig rebre fa dos mesos que explicava que la taxa de recollida de fems pujaria un deu per cent més que els anys anteriors.

A la mateixa carta es recalcava que aquest augment tan sols perjudicaria ~~a~~als veins que tenen la vivenda al nucli urbà, ja que els que viuen a les afores han de dur els fems als contenidors i no hi passa cap camió a recollir-lo.

Jo visc a foravila per tant entenc que aquesta taxa es manté igual que abans i que no estic afectada per la pujada de preu de la mateixa.

Doncs ahir vaig rebre una carta on indica que he de pagar la taxa que pagava fins ara, més el deu per cent que en teoria havien de pagar només els residents del nucli urbà.

A més, us vull recordar que fa només dos mesos que vostè mateixa vareu confirmar a la ràdio local que enguany no hi hauria cap tipus de pujada en aquest impost per als veïns d'Alaior.

Confío que hagi estat una errada administrativa i em pogueu rectificar la factura, de tal manera que hagui de pagar el mateix que fins ara estava pagant.

Atentament.

Nuria Benet Sintes

Alaior, 24 d'abril de 2.020

PD: Li adjunto còpia de la carta de pagament que s'ha de rectificar.

Vàreu agafar en préstec un llibre de la biblioteca pública de la vostra ciutat. Avui, heu rebut un avís en què us recorden que ja us ha caducat el període de préstec del llibre. Escriviu un missatge electrònic per justificar el motiu pel qual encara no l'heu tornat.

Per a: Biblioteca Palma (biblioteca@ajuntamentdepalma.cat)

De: María José Pérez (mjope@casa.com)

Data 30.12.2019

Assumpte: retardo lliurament llibre

Bon dia

Vull expresar les meves disculpes davant vostè, per no haver pogut lliurar el llibre Converses en català el dia 13 del present mes.

Els motius són els següents: Un familiar mio molt reunit es va posar malalta en la peninsula, concretament a Màlaga. Vaig haver d'anar a veure-ho el dia 10. Donada la gravetat de la malaltia, ja que té 86 anys (i té patologies prèvies: diabetis, hipertensió i asma), van haver d'ingressar-ho a l'hospital Carlos Haya de Màlaga. Aquest és el motiu principal pel qual no he pogut lliurar el llibre dins termini i en la forma escaient. No es preocupin, que demà, al llarg de la tarda ho lliuraré sens falta a la biblioteca principal de Palma. M'ha servit de molt aquest llibre, per poder perfeccionar la llengua catalana, fonamentalment en la part d'expressió oral, i també escrita. L'última part del llibre, els verbs i els pronoms, m'han ajudat molt d'igual manera.

Espero, que donada aquesta incidència, no sigui sancionada, ja que crec que està justificada la falta de lliurament del llibre.

Aprofito, no sols perquè acceptin les meves disculpes, sinó per dessitjar-los unes bones festes.

Salutacions

María José Pérez

Vàreu agafar en préstec un llibre de la biblioteca pública de la vostra ciutat. Avui, heu rebut un avís en què us recorden que ja us ha caducat el període de préstec del llibre. Escriviu un missatge electrònic per justificar el motiu pel qual encara no l'heu tornat.

Per a: Biblioteca Palma (biblioteca@ajuntamentdepalma.cat)
De: María José Pérez (mjope@casa.com)
Data 30.12.2019
Assumpte: retardo lliurament llibre

Bon dia

Vull expresar les meves disculpes davant vostè, per no haver pogut lliurar el llibre Converses en català el dia 13 del present mes.

Els motius són els següents: Un familiar mio molt reunit es va posar malalta en la peninsula, concretament a Màlaga. Vaig haver d'anar a veure-ho el dia 10. Donada la gravetat de la malaltia, ja que té 86 anys (i té patologies prèvies: diabetis, hipertensió i asma), van haver d'ingressar-ho a l'hospital Carlos Haya de Màlaga. Aquest és el motiu principal pel qual no he pogut lliurar el llibre dins termini i en la forma escaient. No es preocupin, que demà, al llarg de la tarda ho lliuraré sens falta a la biblioteca principal de Palma. M'ha servit de molt aquest llibre, per poder perfeccionar la llengua catalana, fonamentalment en la part d'expressió oral, i també escrita. L'última part del llibre, els verbs i els pronoms, m'han ajudat molt d'igual manera.

Espero, que donada aquesta incidència, no sigui sancionada, ja que crec que està justificada la falta de lliurament del llibre.

Aprofito, no sols perquè acceptin les meves disculpes, sinó per dessitjar-los unes bones festes.

Salutacions

María José Pérez

Vàreu agafar en préstec un llibre de la biblioteca pública de la vostra ciutat. Avui, heu rebut un avís en què us recorden que ja us ha caducat el període de préstec del llibre. Escriviu un missatge electrònic per justificar el motiu pel qual encara no l'heu tornat.

Per a: Biblioteca Palma (biblioteca@ajuntamentdepalma.cat)

De: María José Pérez (mjope@casa.com)

Data 30.12.2019

Assumpte: retardo lliurament llibre

Bon dia

Vull expresar les meves disculpes davant vostè, per no haver pogut lliurar el llibre Converses en català el dia 13 del present mes.

Els motius són els següents: Un familiar mio molt reunit es va posar malalta en la peninsula, concretament a Màlaga. Vaig haver d'anar a veure-ho el dia 10. Donada la gravetat de la malaltia, ja que té 86 anys (i té patologies prèvies: diabetis, hipertensió i asma), van haver d'ingressar-ho a l'hospital Carlos Haya de Màlaga. Aquest és el motiu principal pel qual no he pogut lliurar el llibre dins termini i en la forma escaient. No es preocupin, que demà, al llarg de la tarda ho lliuraré sens falta a la biblioteca principal de Palma. M'ha servit de molt aquest llibre, per poder perfeccionar la llengua catalana, fonamentalment en la part d'expressió oral, i també escrita. L'última part del llibre, els verbs i els pronoms, m'han ajudat molt d'igual manera.

Espero, que donada aquesta incidència, no sigui sancionada, ja que crec que està justificada la falta de lliurament del llibre.

Aprofito, no sols perquè acceptin les meves disculpes, sinó per dessitjar-los unes bones festes.

Salutacions

María José Pérez

Vàreu agafar en préstec un llibre de la biblioteca pública de la vostra ciutat. Avui, heu rebut un avís en què us recorden que ja us ha caducat el període de préstec del llibre. Escriviu un missatge electrònic per justificar el motiu pel qual encara no l'heu tornat.

Per a: Biblioteca Palma (biblioteca@ajuntamentdepalma.cat)

De: María José Pérez (mjope@casa.com)

Data 30.12.2019

Assumpte: retardo lliurament llibre

Bon dia

Vull expresar les meves disculpes davant vostè, per no haver pogut lliurar el llibre Converses en català el dia 13 del present mes.

Els motius són els següents: Un familiar mio molt reunit es va posar malalta en la peninsula, concretament a Màlaga. Vaig haver d'anar a veure-ho el dia 10. Donada la gravetat de la malaltia, ja que té 86 anys (i té patologies prèvies: diabetis, hipertensió i asma), van haver d'ingressar-ho a l'hospital Carlos Haya de Màlaga. Aquest és el motiu principal pel qual no he pogut lliurar el llibre dins termini i en la forma escaient. No es preocupin, que demà, al llarg de la tarda ho lliuraré sens falta a la biblioteca principal de Palma. M'ha servit de molt aquest llibre, per poder perfeccionar la llengua catalana, fonamentalment en la part d'expressió oral, i també escrita. L'última part del llibre, els verbs i els pronoms, m'han ajudat molt d'igual manera.

Espero, que donada aquesta incidència, no sigui sancionada, ja que crec que està justificada la falta de lliurament del llibre.

Aprofito, no sols perquè acceptin les meves disculpes, sinó per dessitjar-los unes bones festes.

Salutacions

María José Pérez

Vàreu agafar en préstec un llibre de la biblioteca pública de la vostra ciutat. Avui, heu rebut un avís en què us recorden que ja us ha caducat el període de préstec del llibre. Escriviu un missatge electrònic per justificar el motiu pel qual encara no l'heu tornat.

Per a: Biblioteca Palma (biblioteca@ajuntamentdepalma.cat)

De: María José Pérez (mjope@casa.com)

Data 30.12.2019

Assumpte: retardo lliurament llibre

Bon dia

Vull expresar les meves disculpes davant vostè, per no haver pogut lliurar el llibre Converses en català el dia 13 del present mes.

Els motius són els següents: Un familiar mio molt reunit es va posar malalta en la península, concretament a Màlaga. Vaig haver d'anar a veure-ho el dia 10. Donada la gravetat de la malaltia, ja que té 86 anys (i té patologies prèvies: diabetis, hipertensió i asma), van haver d'ingressar-ho a l'hospital Carlos Haya de Màlaga. Aquest és el motiu principal pel qual no he pogut lliurar el llibre dins termini i en la forma escaient. No es preocupin, que demà, al llarg de la tarda ho lliuraré sens falta a la biblioteca principal de Palma. M'ha servit de molt aquest llibre, per poder perfeccionar la llengua catalana, fonamentalment en la part d'expressió oral, i també escrita. L'última part del llibre, els verbs i els pronoms, m'han ajudat molt d'igual manera.

Espero, que donada aquesta incidència, no sigui sancionada, ja que crec que està justificada la falta de lliurament del llibre.

Aprofito, no sols perquè acceptin les meves disculpes, sinó per dessitjar-los unes bones festes.

Salutacions

María José Pérez

L'adequació. Qüestionari

Determinau si les afirmacions següents són vertaderes (V) o falses (F):

1. Dins la competència pragmàtica s'inclou l'adequació com a propietat textual que dona compte de la relació del text amb el context no lingüístic.

2. L'adequació és la propietat que configura i determina els mecanismes que s'han de tenir en compte a l'hora de generar un text segons la seva situació comunicativa.

3. Les modificacions que es produeixen en l'enunciat canvien les condicions de l'enunciació.

4. Des del punt de vista fonètic, morfològic i lèxic, la varietat lingüística de la llengua catalana que coneixem com a *estàndard* és bastant heterogènia.

5. Els dialectes es relacionen amb la procedència dels parlants, de la mateixa manera que els registres estan associats als usos de la llengua en la societat.

6. Hi ha determinats registres que solen anar associats amb una determinada varietat. En general, els registres més col·loquials fan ús de la varietat dialectal pròpia de l'usuari, però s'optarà per l'ús de l'estàndard en els registres més formals.

7. Tenint en compte les convencions quant a format i estructura, una felicitació es classificaria dins l'àmbit d'ús familiar.

8. Comptaria com a errada d'adequació si dins un article d'opinió no hi apareix el nom de la persona que el signa.

(PREGUNTES DE TASCA EN LÍNIA)

9. En aquest exemple, el tractament entre emissor i receptor és l'adequat en aquest missatge electrònic? Per quin motiu?

> Bon dia, Roser,
>
> Com està? Han passat molts d'anys d'ençà que acabàrem la carrera a Barcelona. Estic molt content de poder explicar-li com és viure a Mallorca. Ja fa sis anys que jo visc a Manacor. És un poble molt acollidor, com ho és la resta de l'illa. L'illa presenta un contrast realment atractiu, podrà gaudir de la mar i la muntanya. Aquest lloc és un autèntic paradís durant tot l'any.
> Aquí parlarà la mateixa llengua que a Barcelona, encara que hi ha algunes paraules que, probablement, vostè no ha sentit mai a Catalunya.
> Esper que ja t'hagis decidit! Vine quan vulguis.
>
> Una aferrada,
>
> Martí

10. Llegiu el text següent i, tenint en compte el tipus de propòsit o la intenció amb què s'ha produït el text, i la seva temàtica, indicau a quin registre correspon. Argumentau-ne la resposta.

> Els tractaments específics per a la COVID-19 requereixen diagnòstic de pneumònia i confirmació d'infecció per coronavirus SARS-CoV-2 per PCR o test ràpid. Malgrat que el tractament de la pneumònia confirmada requereix ingrés hospitalari, en alguns casos pot ser necessari iniciar o continuar el tractament en l'entorn extrahospitalari. Atès que la dispensació dels tractaments específics per a la COVID-19 és exclusivament hospitalària, s'ha habilitat un circuit per poder subministrar la medicació en l'entorn extrahospitalari en els casos que sigui necessari.
>
> https://canalsalut.gencat.cat/

SOLUCIONARI

1. V
2. F
3. F
4. V
5. V
6. V
7. F
8. V

9. El tractament interpersonal no és correcte en aquesta situació comunicativa. A més, no és sistemàtic durant tot el text, s'alterna el tractament de *vostè* i *tu*.
10. És un text que té la intenció d'informar. Partint del propòsit, seria un text que fa servir un registre des d'un punt de vista objectiu. És un text de temàtica especialitzada, per tant correspon al registre formal, concretament al cientificotècnic.

La coherència. Qüestionari

1. La coherència és la propietat textual que permet:

a) Que un text tengui sentit globalment.
b) Que un text sigui adequat a la situació comunicativa.
c) Que un text sigui comprès en un context sociolingüístic determinat.

2. Els tres aspectes fonamentals que donen coherència a un text són:

a) El tema, el rema i la macroestructura.
b) La superestructura, la macroestructura i la progressió temàtica.
c) El tema, la selecció de la informació i l'organització de la informació.

3. Perquè un text sigui coherent:

a) Ha de contenir la informació mínima possible: com més breu, més coherent.
b) Ha de contenir tota la informació disponible sobre el tema del qual tracta.
c) Ha de contenir la quantitat d'informació adequada a la intenció comunicativa.

4. La qualitat de la informació està relacionada:

a) Amb l'equilibri necessari que ha de tenir un text entre informació nova i informació coneguda.
b) Amb la pertinència, la rellevància, la claredat i la precisió en la formulació de les idees que s'hi expressen.
c) Amb la manera d'organitzar la informació perquè hi hagi una progressió temàtica que faciliti la comprensió del text.

5. L'estructura semàntica del text, que determina quines són les idees principals i les secundàries, i quin és l'equilibri entre informació coneguda i informació nova, és:

a) La macroestructura.
b) La superestructura.
c) La progressió temàtica.

6. La superestructura d'un text:

a) Distribueix les idees principals i les idees secundàries del text.
b) Permet distingir de quin tipus de text es tracta.
c) Depèn directament del tema del text.

7. La informació temàtica i la informació remàtica:

a) Són la informació nova i la informació coneguda, respectivament.
b) Són la informació coneguda i la informació nova, respectivament.
c) La informació temàtica és allò que es diu sobre la informació remàtica.

8. Pel que fa a la informació coneguda i la informació nova:

a) Per tal que hi hagi progressió temàtica, la informació nova sempre ha d'encapçalar els paràgrafs.
b) Un excés d'informació coneguda pot fer que el text resulti incomprensible.
c) L'equilibri entre ambdues s'articula amb els esquemes de progressió temàtica.

9. De quina de les afirmacions següents en resulta un text més coherent?

a) En general, cada paràgraf ha de desenvolupar una única idea principal i d'altres de secundàries.
b) En general, en cada paràgraf s'ha de desenvolupar un únic model de progressió temàtica.
c) En general, cada paràgraf ha de desenvolupar una única idea.

10. La coherència, com a aspecte avaluable, es refereix als punts següents:

a) Si les idees són clares i estan ben estructurades, si hi ha tota la informació rellevant necessària i si el registre és adequat al tipus de text i a la situació comunicativa.
b) Si les idees són clares i estan ben estructurades, si hi ha tota la informació rellevant necessària i si aquesta està ordenada de manera lògica.
c) Si les idees són clares i estan ben estructurades, si hi ha tota la informació rellevant necessària i si el text presenta els connectors adequats.

SOLUCIONARI

1. a)
2. c)
3. c)
4. b)
5. a)
6. b)
7. b)
8. c)
9. c)
10. b)

El repertori. Qüestionari

Marcau, en les preguntes que hi ha a continuació, l'opció que considereu correcta o més adequada.

1. En el repertori com a categoria d'avaluació per a l'expressió escrita s'hi inclou:

a) El domini del vocabulari actiu, receptiu, d'un parlant.
b) El domini del vocabulari actiu, productiu, d'un parlant.
c) El domini del vocabulari passiu, productiu, d'un parlant.

2. Els recursos lèxics i estilístics que entén un parlant són acumulatius: es van ampliant amb els anys i la formació, i són un cabal de vocabulari al qual les persones recorren davant els requeriments de comunicació d'una situació determinada.

a) Vertader.
b) Fals.

3. S'integraria en el repertori entès com a categoria d'avaluació:

a) La capacitat de produir frases d'extensió variada i amb l'ús d'elements fraseològics com interjeccions i locucions.
b) El coneixement del sentit d'una forma lingüística i la seva relació amb el referent real, si en té.
c) La identificació dels conjunts de partícules gramaticals i la seva posició dins un sintagma i una oració.

4. En el text d'una carta personal destinada a una persona coneguda, un examinand inicia tres dels cinc paràgrafs del cos de la carta amb el marcador textual *A més a més,*. Es tracta:

a) D'un defecte de manca sinonímia lèxica d'elements gramaticals.
b) D'un recurs estilístic per compensar mancances expressives.
c) De la repetició d'un marcador textual perquè no se'n coneixen d'equivalents.

5. El domini d'elements estrictament gramaticals com ara l'ús dels indefinits (*algun*, *altre*, *qualsevol*...) no s'avalua en l'apartat de repertori.

a) Vertader.
b) Fals.

6. En el sistema d'avaluació de la Direcció General de Política Lingüística i l'Escola Balear d'Administració Pública, la competència lèxica:

a) Forma part de la competència pragmàtica, perquè les unitats lèxiques responen a un context comunicatiu.
b) Es refereix als eixos de variació, precisió i riquesa en l'ús del vocabulari, i inclou el grau de risc que assumeix un examinand.
c) Integra el coneixement de saber quina d'entre les diverses formes que dona la llengua és la mes apropiada per a cada situació de comunicació.

7. Per obtenir una avaluació òptima en la categoria de repertori, els examinands han d'ajustar-se estrictament als recursos lèxics i estilístics que dominen a l'hora de produir un text; així, si no saben com expressar una idea, és molt millor no expressar-la i assegurar la comprensió del missatge.

a) Vertader.
b) Fals.

8. La correcció d'un text pel que fa al domini del lèxic i els recursos estilístics implica:

a) Una anàlisi de totes les formes lingüístiques concretes que usa l'examinand pel que fa a l'adequació lèxica a la tasca per resoldre.
b) Una valoració global, sintètica, sobre trets generals del text, i una altra d'analítica, a partir de mots i expressions que es consideren crítics.

9. Quan es parla de cabal lèxic, cal entendre que s'hi inclouen:

a) Només paraules que tenen un equivalent en una altra llengua.
b) Locucions gramaticals, afixos derivatius i pronoms personals forts i febles.
c) Mots composts i locucions lexicalitzades, com ara *cel ras* o *maldecap*.

10. La competència lèxica està graduada en escales de domini segons el nivell de coneixement de llengua; per delimitar les escales, l'àmbit d'ús és el factor clau i determinant.

a) Vertader.
b) Fals.

Solucions
1 b
2 b
3 b
4 c
5 a
6 b
7 b
8 b
9 c
10 b

La correcció. Qüestionari

Indicau si els enunciats següents són vertaders o falsos, d'acord amb el contingut teòric sobre la correcció:

1. L'apartat de correcció es relaciona directament amb la subcompetència pragmàtica.
2. En un text no s'han de penalitzar tots els errors de correcció; cal tenir en compte de quin nivell és l'examinand o alumne.
3. Els barbarismes no s'inclouen en l'apartat de correcció, sinó en el de repertori.
4. L'omissió d'un guionet en una combinació pronominal no és una errada de correcció, sinó de cohesió.
5. Els verbs mal conjugats són una errada de correcció.
6. Els errors que no són del nivell s'han de marcar, però no s'han de penalitzar.
7. La paraula **elicopter* té dos errors de correcció. Per tant, s'han de descomptar dos punts.
8. Els noms de persona no s'han de corregir ni tenir en compte en el recompte de mots, però els de lloc catalanitzats, sí.
9. Encara que en un text aparegui tres vegades la paraula **perque*, sense accentuar, es compta un sol error.
10. La major part dels errors d'un exercici correspon sempre a errades d'ortografia.

Solucions:

1. F
2. V
3. F
4. F
5. V
6. F
7. F
8. V
9. V
10. F

2.1. Adequació

2.1.1. Adequació i els graus de domini en el MECR

Quant a les competències comunicatives, segons el MERC, l'adequació se situa en la competència discursiva, de manera explícita, i té una relació directa amb les competències pragmàtiques, és a dir, amb la competència funcional i la competència sociolingüística.

Les escales quant a l'adequació general d'un text, les formen els descriptors que es reprodueixen en la taula següent:

<table>
<tr><th colspan="5">ADEQUACIÓ GENERAL</th></tr>
<tr><th>A2</th><th>B1</th><th>B2</th><th>C1</th><th>C2</th></tr>
<tr><td colspan="2">El text acompleix la tasca proposada. El text assoleix el propòsit comunicatiu per al qual ha estat produït.</td><td colspan="3">El text acompleix la tasca proposada: el contingut és adequat a la finalitat i la situació. El text assoleix el propòsit comunicatiu per al qual ha estat produït</td></tr>
<tr><td colspan="5">El text conté tots els elements requerits i en l'ordre adequat. Hi ha coherència en l'ús de les diverses fórmules pròpies del text: salutació, comiat... Els elements estan ben disposats en l'espai (marges, divisió en paràgrafs, espais en blanc...).

El text està ben presentat i manté una distribució general adequada.</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th colspan="5">ADEQUACIÓ (registre)</th></tr>
<tr><th>A2</th><th>B1</th><th>B2</th><th>C1</th><th>C2</th></tr>
<tr>
<td>El registre és adequat al tipus de text i a la situació comunicativa.
El tractament personal que s’usa és adequat a la situació i és coherent.
Els articles, les formes verbals i pronominals que s’usen són adequades i coherents.</td>
<td>El registre és adequat al tipus de text i a la situació comunicativa.

El registre s’ajusta a la situació, a la intenció comunicativa i a la relació interpersonal dels interlocutors.
El tractament personal que s’usa és adequat a la situació, i és coherent i sistemàtic.

Els articles, les formes verbals i pronominals que s’usen són adequades i coherents; no alternen formes de diferent origen geogràfic.</td>
<td colspan="3">El registre és adequat, s’ajusta a la situació, a la intenció comunicativa i a la relació interpersonal dels interlocutors.

El tractament personal que s’usa és adequat a la situació, i és coherent i sistemàtic.

Els articles, les formes verbals i pronominals que s’usen són adequades i coherents; no alternen formes de diferent origen geogràfic.

El text manté el grau de formalitat i el grau d’especificitat.</td>
</tr>
</table>

ADEQUACIÓ (convencions gràfiques)				
A2	B1	B2	C1	C2
S'usen adequadament les **convencions gràfiques**: majúscules i minúscules. El text presenta un ús adequat de les majúscules i minúscules segons la puntuació del text, en els antropònims i en els topònims. Ús de majúscules i minúscules segons la posició en el text (a principi de text i després de punt) i segons el tipus de paraula: noms propis de persona (Catalina, Josep...) i noms de lloc (Mallorca...). Ús de signes gràfics: els signes d'interrogació i exclamació i l'absència de punt rere aquests signes; el punt en les abreviatures d'ús habitual (*c.*, *pl.*, *núm.*), l'expressió de les hores (*les 14.15 h*), en les adreces electròniques (*ccms@pmi.cat*) i en les adreces web (*www.pmi.cat*); la coma per separar la salutació inicial en una	S'usen adequadament les **convencions gràfiques**: majúscules i minúscules, abreviacions, puntuació convencional.... El text presenta un ús adequat de les majúscules i minúscules. Ús de signes gràfics: — Absència de punt en els números de telèfon (*971 87 87 87*), en els anys (*el 2004*), en les pàgines (*la pàg. 1115*) i en les llistes d'ingredients: — *sal* — *oli de gira-sol* — *julivert* — Ús de les cometes per marcar un estrangerisme: *Com es diu «airbag» en català*? — Ús del guió curt: en noms de pila i llinatges composts (*Joan-Albert Pomar, Bartomeu Rosselló-Pòrcel*); en la unió de paraules, en substitució de preposició o conjunció (*el*	– S'usen adequadament les **convencions gràfiques**: majúscules i minúscules, abreviacions (abreviatures, sigles...), puntuació en les abreviacions... – Usos de majúscules i minúscules en noms d'establiments comercials (*el restaurant Celler Pagès*) i noms de lloc (*el barri de Santa Pagesa, la plaça de la Drassana*). Ús de signes gràfics: absència de punt darrere datació, rúbrica i adreça; en titulars; en títols, subtítols, capítols, obres literàries, etc., i en sigles i símbols. La coma per separar les unitats dels decimals (*3,50*). Els dos punts en esquemes i índexs.	– S'usen adequadament les **convencions gràfiques**: majúscules i minúscules, abreviacions (abreviatures, sigles...), puntuació en les abreviacions... – Usos de majúscules i minúscules en noms d'entitats, empreses i institucions, en noms propis (sobrenoms i noms artístics) i en noms de grups artístics. Ús de signes gràfics: els claudàtors (per indicar omissió de part del text en una citació textual), el guió curt (per indicar dependència sintàctica) i el guió llarg (comentaris del narrador a intervencions directes del personatge en texts literaris i transcripcions). Espais en blanc posteriors i anteriors als signes de puntuació.	– S'usen adequadament les **convencions gràfiques**: majúscules i minúscules, abreviacions (abreviatures, sigles...), puntuació en les abreviacions... Títols de publicacions (*la* Revista de Llengua i Dret, *la novel·la* Un negre amb un saxo). Càrrecs i tractaments personals (*el president del Govern, el rei Joan Carles I, el Dr. Pasqua*). Signes gràfics: dos punts en les construccions de distribució i organització de texts jurídics i administratius (*CERTIFIC*: *Que*...).

carta (*Benvolguda Maria*,); els dos punts per expressar una fórmula de divisió matemàtica (*6:2=3*) i en les adreces web (*http://www.pmi.cat*).	*trajecte Maó-Alcúdia*), i en nombres, amb sentit de correlació. — Ús del guió llarg en esquemes: — *torrents* — *boscs* — *garrigues* — Ús de la barra inclinada: en abreviatures (*s/n*), per indicar doble opció (*Senyor/Senyora*,) i en adreces web (*http://www.illesbalears.cat*).			

<table>
<tr><th colspan="5">ADEQUACIÓ i COHERÈNCIA (informació del text) (al nivell A2 i al nivell B1 s'avaluen en un mateix apartat)</th></tr>
<tr><th>A2</th><th>B1</th><th>B2</th><th>C1</th><th>C2</th></tr>
<tr><td colspan="2">Hi ha tota la informació necessària d'acord amb la tasca proposada.
No és
contradictòria, ni repetitiva ni irrellevant.
– El text està ordenat de manera lògica.

Estructura: la informació està ben estructurada i ordenada; segueix una progressió lògica.

– Les idees són clares i estan ordenades de manera lògica</td><td colspan="3" rowspan="2"></td></tr>
<tr><td>El text presenta, de manera clara i estructurada, les idees pertinents.

Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació pertinent.

Qualitat: el text respon al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria.</td><td>El text presenta, de manera clara, estructurada i completa, les idees principals, o les idees estan ben fonamentades i argumentades.

Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació necessària. La informació que es dona és rellevant.

Qualitat: el text respon al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria.</td></tr>
</table>

ADEQUACIÓ (patrons discursius i tipus de texts)				
A2	B1	B2	C1	C2

A tots els nivells de llengua s'han de poder usar aquestes **categories textuals**:

— La descripció.

— La narració.

— Les instruccions.

— L'argumentació.

— L'explicació.

S'ha de poder demostrar que les categories textuals se saben redactar en aquests **tipus de documents**:

— Llista de la compra. — Nota breu (avisos, encàrrecs...). — Felicitació personal. — Targeta personal. — Postal o carta personal breu. — Missatge electrònic personal breu. — Invitació personal. — Missatge breu de text (missatgeria instantània). També s'han de poder emplenar les dades d'aquests **tipus de documents**: — Formulari. — Rebut.	— Carta i missatge electrònic personal no excessivament llargs. — Diari personal. — Reclamació. — Ressenya senzilla i breu. — Publicació en web, blog o xarxa social. — Full d'instruccions breu i senzill. — Oferiment de serveis professionals. També s'han de poder emplenar les dades d'aquests **tipus de documents**: — Comanda. — Albarà. — Factura. — Pressupost.	— Carta i missatge electrònic personals. — Carta formal. — Article d'opinió — Currículum. — Sol·licitud. — Manual d'instruccions — Ressenya — Demanda de treball — Notícia breu	— Carta personal. — Missatge electrònic personal. — Invitació. — Carta formal. — Carta al director. — Reclamació, queixa i demanda. — Article d'opinió. — Ressenya de llibres, obres de teatre i pel·lícules. — Currículum. — Carta comercial. — Manual d'instruccions. — Oferiment de serveis professionals. — Resum. — Notícia. — Entrevista. — Biografia. — Convocatòria i acta de reunió d'àmbit no administratiu.	— Resum. — Comentari de text. — Correspondència formal en institucions i empreses. — Carta al director, article d'opinió i editorial. — Reclamació, queixa i demanda. — Crítica i ressenya d'obra professional o literària. — Col·laboració en revistes. — Discurs i parlament. — Històries i experiències de ficció (texts creatius). — Comunicat de premsa. — Text de divulgació científica.

2.2. La coherència

2.2.1. La coherència en els diferents nivells de coneixement (expressió escrita)

El document *Desenvolupament del Marc europeu comú per avaluar nivells de llengua catalana* (de la Direcció General de Política Lingüística) parteix del MECR com a eina comuna per mesurar la competència lingüística comunicativa en les diferents llengües europees. En concret, exposa que per avaluar la competència comunicativa expressiva s'han de tenir en compte diferents subcompetències, una de les quals és la competència discursiva, que analitza el domini del discurs des de tres punts de vista: l'adequació, la coherència i la cohesió. La coherència "estableix quina és la informació pertinent que s'ha de comunicar i com s'ha de fer --en quin ordre, amb quina estructura, etc.--". En aquest àmbit, el document descriu determinades capacitats generals i específiques que els usuaris de la llengua han de posar en pràctica per produir texts escrits, en funció dels diferents nivells de referència (d'A1 a C2). A continuació es reprodueixen les capacitats corresponents als nivells d'A2 a C2 (els que avalua i certifica el Govern de les Illes Balears).

COHERÈNCIA				
A2	B1	B2	C1	C2
Capacitat general: a l'hora d'escriure, selecciona la **informació** i en mesura la quantitat i la qualitat.				
Capacitats específiques: - Pot escriure un text senzill, continu i intel·ligible, sobre temes familiars. - Pot tenir la necessitat de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius que poden provocar ambigüitats i incoherències.	Capacitats específiques: - Pot escriure un text senzill, continu, clar i intel·ligible que segueixi les convencions de la composició, sobre temes més o menys complexos, però sempre propers al seu camp de coneixement més immediat. En pot destacar les idees principals per arribar a una conclusió apropiada. - Pot escriure sobre temes relacionats amb el seu camp immediat de coneixement davant d'un possible lector que desconegui	Capacitats específiques: - Pot escriure un text clar que segueixi les convencions de la composició textual, sobre temes més o menys complexos. En pot destacar les idees principals per arribar a una conclusió apropiada. - Pot escriure sobre temes relacionats amb el seu camp immediat de coneixement davant d'un possible lector que desconegui el tema, amb garanties que la comunicació serà reeixida. - Pot evitar, gairebé sempre, l'excés	Capacitats específiques: - Pot evitar la repetició innecessària de mots i d'idees. - Pot evitar la informació irrellevant, que no aportaria variació al contingut del text. - Pot evitar l'excés d'incisos explicatius, que podrien provocar ambigüitats i incoherències. - Pot introduir **digressions** en el text sense que en distorsionin el fil argumental.	

	el tema, amb prou garanties que la comunicació serà reeixida. - Pot evitar, gairebé sempre, la repetició de mots i idees i l'excés d'incisos explicatius.	d'incisos explicatius i la informació irrellevant que no aportaria variació al contingut del text.	
Capacitat general: dota el text d'una **estructura lògica** per tal que no hi hagi incoherències.			
			Capacitats específiques: - Pot seleccionar, ordenar i agrupar les idees seguint una estructura apropiada i eficaç, que ajuda el lector a trobar les idees importants. En pot subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per arribar a una conclusió apropiada. - Pot simplificar, si cal, l'estructura de l'oració per tal de facilitar-ne la comprensió.
Capacitat general: selecciona, ordena i agrupa les idees per tal que hi hagi una **progressió.**			
Capacitat específica: - Pot dotar el text d'una progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació).	Capacitat específica: - Pot dotar el text d'una progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació) o d'una progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat).		Capacitat específica: - Pot dotar el text d'una progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació), d'una progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat), o d'una progressió de temes derivats (successió de temes consecutius que són derivats uns dels altres).

2.2.2. Els descriptors d'avaluació

D'altra banda, els documents amb les instruccions per als correctors dels exercicis d'expressió escrita incorporen uns descriptors centrats en els aspectes avaluables, que són els que cal aplicar als texts produïts pels examinands dels diferents nivells per a una tasca d'avaluació que s'hagi plantejat. I el Decret 21/2019 també descriu quins són els aspectes avaluables corresponents a cada nivell. Com a síntesi, els criteris són els següents:

COHERÈNCIA				
A2	B1	B2	C1	C2
– S'avalua si les **idees** expressades són clares i estan estructurades. – S'avalua si hi ha tota la **informació necessària** d'acord amb la tasca proposada. No és contradictòria, ni repetitiva, ni irrellevant. – S'avalua si el text està **ordenat** de manera **lògica**.				
Descriptors corresponents a un **text reeixit** (puntuació màxima)				
IDEES: – El text presenta, de manera clara i estructurada, les idees pertinents.	IDEES: – El text presenta, de manera senzilla, clara, estructurada i intel·ligible, les idees principals, o les idees estan ben fonamentades i argumentades.	IDEES: – El text presenta, de manera clara, estructurada i completa, les idees principals, o les idees estan ben fonamentades i argumentades per arribar a una conclusió apropiada.	IDEES: – El text reflecteix punts de vista defensats de manera elaborada. – Les idees principals i algunes idees complementàries es presenten de manera clara, estructurada i completa. Les idees estan ben fonamentades i argumentades per arribar a una conclusió apropiada.	IDEES: – El text reflecteix punts de vista defensats de manera elaborada, amb un estil apropiat i eficaç. – Les idees principals i les idees complementàries es presenten de manera clara, fluida, estructurada i completa. Totes les idees estan ben fonamentades i argumentades, amb les justificacions i els exemples pertinents, per arribar a una conclusió apropiada.
INFORMACIÓ: – Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació pertinent. – Qualitat: el text respon al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria. – Estructura: la informació està ben estructurada i ordenada; segueix una progressió lògica.	INFORMACIÓ: – Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació necessària. La informació que es dona és rellevant. – Qualitat: el text respon al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria.	INFORMACIÓ: – Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació necessària. La informació que es dona és rellevant. – Qualitat: el text respon al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria.	INFORMACIÓ: – Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació necessària. La informació que es dona és rellevant. – Qualitat: el text respon de manera precisa al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria. No hi ha digressions.	INFORMACIÓ: – Quantitat: el text és prou complet i hi ha tota la informació necessària. La informació que es dona és rellevant, i no és repetitiva. – Qualitat: el text respon de manera precisa al que demana l'enunciat. La informació no és contradictòria, ni errònia. No hi ha digressions ni

	– Estructura: la informació està ben estructurada i ordenada; segueix una progressió lògica.	– Estructura: la informació està ben estructurada i ordenada; segueix una progressió lògica.	– Estructura: la informació està ben estructurada i ordenada; segueix una progressió lògica.	aportacions subjectives (si no són pertinents). – Estructura: la informació està ben estructurada i ordenada; segueix una progressió lògica.
Descriptors corresponents a un **text no reeixit** (puntuació mínima)				
– El text presenta nombroses errades. És difícil llegir-lo i interpretar-lo.	– Idees gens clares. – Manca informació necessària d'acord amb la tasca proposada. Pot ser contradictòria i repetitiva. – Text completament desordenat.	– Idees gens clares. – Manca informació necessària d'acord amb la tasca proposada. Pot ser contradictòria i repetitiva. – Text completament desordenat.	– Idees gens clares. – Manca informació necessària d'acord amb la tasca proposada. Pot ser contradictòria i repetitiva. – Text completament desordenat.	– Idees gens clares, o mal expressades i no fonamentades. – Manca informació necessària d'acord amb la tasca proposada. Pot ser contradictòria i repetitiva. – Hi ha errors habituals de contingut. – Text completament desordenat.

2.3. Cohesió

El *Marc europeu comú de referència* presenta una escala de descriptors generals referits a coherència i cohesió, conjuntament, en què la capacitat dels usuaris de produir textos cohesionats evoluciona des de poder «enllaçar grups de paraules amb connectors simples com *i*, *però* i *perquè*» en el nivell A2 a la capacitat de crear «un text coherent i cohesionat utilitzant d'una manera completa i adequada una varietat d'estructures organitzatives i una gamma àmplia de mecanismes de cohesió» en el cas d'un usuari ideal de nivell C2.

Es poden trobar en el Marc, també, referències a la competència gramatical que tracten diversos punts que s'avaluen en aquest aspecte. Així, els usuaris han de tenir present «quins elements gramaticals, categories, classes, estructures, processos i relacions hauran de dominar els aprenents, com se'ls capacitarà perquè ho puguin fer o què se'ls exigirà» i, també, «quins elements morfològics i quines operacions haurà de dominar».

El Marc, doncs, no elabora una escala específica de descriptors referida a la cohesió que pugui ser aplicable a totes les llengües per la gran diversitat que aquestes tenen. La tasca de determinar aquests elements i distribuir-los per nivells és la que han desplegat els organismes avaluadors —en el nostre cas la Direcció General de Política Lingüística i l'EBAP— i que s'exposa a continuació; en primer lloc, mitjançant una descripció general, i en segon lloc, mitjançant una exposició detallada per nivells dels connectors i dels mecanismes de cohesió avaluables, distribuïda en una graella per tal de facilitar-ne la localització, la comprensió i la comparació:

Descripció general dels connectors i mecanismes de cohesió per nivells

- En tots els nivells s'espera dels examinands un text en què les *frases* estiguin *ben relacionades* mitjançant connectors, enllaços o marcadors textuals (senzills en el cas de l'A2, però precisos i clars en el cas de la resta de nivells). Aquests marcadors són articles, pronoms, preposicions, adverbis, conjuncions, etc.
- A partir del nivell B1 els textos han d'usar les *referències* necessàries perquè les frases siguin completes. En canvi, aquest aspecte no es valora en el nivell A2.
- Igualment, tampoc no es valora en el nivell A2 l'ús d'*anàfores* per evitar repeticions (pronominalitzacions, el·lipsis, determinants, etc.), però sí en els nivells superiors a aquest.
- Pel que fa als *pronoms febles* i als *pronoms relatius*, aquests s'inclouen en l'avaluació també a partir del nivell B1. Així, tant en el nivell B1 com en el B2 s'espera que s'usin adequadament i que no en manquin. En els dos nivells superiors, però, a part del seu ús adequat i que no en manquin, també

cal valorar si es produeixen pleonasmes.

- Quant a les *concordances* necessàries entre subjecte i verb, nom i adjectiu, o temps verbals, s'espera que el text les presenti en tots els nivells.
- En els textos s'ha d'usar correctament el *gènere* i el *nombre* del substantiu i l'adjectiu, tenint en compte quins exemples concrets poden correspondre a cadascun (com per exemple **el dent*, o **la costum*, que es penalitzen a partir del nivell B1).
- Les *relacions temporals* han d'estar ben establertes i els verbs han de mantenir una correlació lògica durant tot el text, en el nivell A2, o lògica i estreta, en la resta de nivells.
- En el cas dels *temps verbals*, en el nivell A2 cal usar adequadament les conjugacions i els modes. En la resta de nivells cal tenir present també aspectes com la correlació entre els temps, els gerundis de posterioritat, etc.
- En el cas dels verbs pronominals, aquests s'analitzen a partir del nivell B1 i s'espera que els textos en presentin un ús adequat (**caure's*, *veure-hi*, *anar se'n*...).
- Ja des del nivell A2 s'espera un ús adequat de les *preposicions*: com ara *a*, *en*, *amb*, *de*, *per* o *per a* en el nivell A2; de les preposicions *a/en*, *en/amb*, *a/de*, *per / per a* i *fins / fins* i del complement directe sense preposició a partir del nivell B1, o de les excepcions que demanen preposició *a* davant el complement directe a partir del nivell C1.
- També s'espera, però en aquest cas a partir del nivell C1, l'ús correcte dels verbs que regeixen preposició (**he dinat macarrons...*).
- En els textos a partir del nivell B2 s'espera que els examinands facin correctament el *canvi i caiguda de preposicions*.
- Finalment, pel que fa a la puntuació, a partir del nivell A2 s'espera que la puntuació convencional (punt, coma, dos punts...) permeti que el text es pugui llegir amb fluïdesa i no es distorsioni el sentit de les idees. En la resta de nivells s'espera que el text estigui puntuat correctament i que, a més a més, es pugui llegir còmodament. Això implica en aquests nivells que no hi hagi errades greus de puntuació i que no en manqui ni en sobri.

Exposició detallada dels connectors i dels mecanismes de cohesió per nivells

COHESIÓ

NIVELL A2	NIVELL B1	NIVELL B2	NIVELL C1	NIVELL C2
MORFOSINTAXI: GÈNERE S'usa correctament el gènere. • El gènere ○ Femení: s'afegeix *-a* al masculí: *nin alt → nina alta* (A1) ○ Masculí en *-e* → femení en *–a*: *mestre → mestra* (A1) ○ Masculí en *-p, -t, -c* → femení en *-ba, -da, -ga: llop → lloba, cunyat → cunyada, amic → amiga...* ○ Masculins i femenins amb arrel diferent: *home – dona, cavall – egua, bou – vaca, pare – mare, oncle – tia...*	**MORFOSINTAXI: GÈNERE** S'usa correctament el gènere. • El gènere ○ Femenins invariables: *-ant (elegant), -ent* (*absorbent*), *-al* (*igual*), *-el* (*rebel*), *-il* (*fàcil*), *-ar* (*popular*), *-or* (*anterior*) ○ Masculí en *-o* → femení en *-a: monjo → monja* ○ Masculí en *-au, -iu, -ou* → femení en *-ava, -iva, -ova*: *esclau → esclava, nociu → nociva, tou → tova* ○ Masculí en *-vocal tònica* → femení en *-na*: *capità → capitana*	**MORFOSINTAXI: GÈNERE** S'usa correctament el gènere. • El gènere ○ *orfe – òrfena* ○ Femenins en *-essa* (ofici, títol nobiliari): *metge – metgessa, duc – duquessa* ○ Masculí en *-òleg* → femení en *-òloga: biòleg – biòloga* ○ Masculí en *-f* → femení en -va: *serf – serva* ○ Masculí en *-or* →femení en *-riu*: *actor – actriu* ○ Masculins i femenins amb arrel diferent: *ase – somera, boc – cabra, marit – muller*	**MORFOSINTAXI: GÈNERE** S'usa correctament el gènere. • El gènere ○ Masculí en *-p, -t, -c* → femení en *-ba, -da, -ga*. PERÒ *oblic – obliqua, inic – iniqua* ○ Noms d'animals que es diferencien per l'adjectiu *mascle* o *femella*: *balena mascle – femella* ○ Paraules que canvien el significat segons el gènere: *coma, cremallera, fi, ordre, pudor, salut, son, val...* ○ Són paraules masculines: *afores, avantatge, bacteri, interviu, orde, pebre, pendent, tèrmit, titella...*	**MORFOSINTAXI: GÈNERE** S'usa correctament el gènere. • El gènere ○ Masculí en *-p, -t, -c* → femení en *-ba, -da, -ga* (PERÒ *propinc – propinqua, ventríloc – ventríloqua*) ○ Masculí en *-au, -iu, -ou* → femení en *-ava, -iva, -ova*, PERÒ *procliu* (invariable) ○ Paraules que canvien el significat segons el gènere: *còlera, delta, planeta, talent...*

	○ Masculí en *-aç, -iç, -oç* → femení invariable: *audaç, feliç, atroç* ○ Masculins i femenins amb arrel diferent: *amo – madona, gendre – nora, porc - truja* ○ Paraules que canvien el significat segons el gènere: *clau, llum, terra*... ○ Són paraules masculines: *costum, deute, dubte, full, senyal* ○ Són paraules femenines: *calor, dent, olor, suor*	○ Paraules que canvien el significat segons el gènere: *canal, editorial, pols, vocal...* ○ Són paraules masculines: *compte, corrent, espinacs, front, llegum, lleixiu*... ○ Són paraules femenines: *frescor, postres, resta*...	○ Són paraules femenines: *allau, anàlisi, aroma, cercavila, escalopa, esplendor, gènesi, marató, resplendor, sida, síndrome*... ○ *tot, mig* + nom de lloc → invariable: *He recorregut mig Mallorca; Conec tot Europa* (PERÒ *Conec tota l'Europa de l'Est*)...	
MORFOSINTAXI: NOMBRE S'usa correctament el nombre. • El nombre ○ Plural: s'afegeix *-s* al singular: *nin alt* → *nins alts* (A1) ○ Singular en *-ga, -gua, -ca, -qua, ça, -ja* → plural en *–gues, -gües, -ques, -qües, -ces, -ges: botiga –*	**MORFOSINTAXI: NOMBRE** S'usa correctament el nombre. • El nombre ○ Singular en *-vocal tònica* → plural en *-ns*: *capità - capitans* ○ Singular en *-vocal + ç* → plural masculí en *-ços* i femení en *-ces*: *feliç – feliços, felices*	**MORFOSINTAXI: NOMBRE** S'usa correctament el nombre. • El nombre ○ Singular en *-vocal tònica* → plural en *-ns* (PERÒ *cafè – cafès, esquí – esquís, menú – menús, sofà – sofàs, xampú – xampús*...) ○ Singular en *-an*: *tobogan*	**MORFOSINTAXI: NOMBRE** S'usa correctament el nombre. • El nombre ○ S'afegeix *-s* al singular: *apèndix – apèndixs, còdex – còdexs, hèlix – hèlixs, índex – índexs, vèrtex – vèrtexs...* ○ Singular en *-vocal tònica* → plural en *-ns* (PERÒ *bisturí – bisturís, dominó –*	**MORFOSINTAXI: NOMBRE** S'usa correctament el nombre. • El nombre ○ Singular en -vocal tònica → plural en *-ns* (PERÒ *bebè-bebès, mercè – mercès, hindú – hindús, iglú – iglús, oboè – oboès*...)

botigues, aigua – aigües, boca – boques, pasqua – pasqües, plaça – places, taronja – taronges... ○ Singular en *-ix, -s, -rç* → plural en *-os: calaix – calaixos, pis – pisos, comerç – comerços*	○ Singular en *-vocal tònica + x* → plural en *-os*: *perplex – perplexos* ○ Singular en *-ig, -sc, -st, -xt* → plural masculí en *-os / -s*: *raig – rajos/raigs, disc – discos/discs, gust – gustos/gusts, pretext – pretextos/pretexts* ○ Paraules invariables: *dilluns, dimarts, dimecres, dijous, divendres, llapis, temps*	○ Paraules invariables: *atles, comptagotes, fons, obrellaunes, paracaigudes, salvavides, trencaclosques...* ○ Paraules que només tenen forma de plural: *afores, pessigolles, postres, sostenidors...*	*dominós, ximpanzé – ximpanzés*...) ○ Singular en *-an*: *caiman, contraban, orangutan*... ○ Singular en *-ix, -s, -rç* → plural en *-os* (PERÒ *calç – calços, falç – falços*) ○ Paraules invariables: *-us* (*cactus, fetus*...), *alferes, herpes, messies, pàncrees*... ○ Paraules que només tenen forma de plural: *acaballes*...	
MORFOSINTAXI: CONCORDANÇA Es fa correctament la concordança entre substantiu i adjectiu. • La concordança entre substantiu i adjectiu ○ Regla general de concordança: *nin alt – nina alta – nins alts – nines altes* (A1)	**MORFOSINTAXI: CONCORDANÇA** Es fa correctament la concordança entre substantiu i adjectiu. • La concordança entre substantiu i adjectiu ○ Concordança d'un adjectiu que afecta dos o més substantius del mateix gènere: *una casa i una terrassa espaioses*		**MORFOSINTAXI: CONCORDANÇA** Es fa correctament la concordança entre substantiu i adjectiu. • La concordança entre substantiu i adjectiu ○ Concordança d'un adjectiu que afecta dos o més substantius de gènere diferent (*homes i dones llestos*) ○ Concordança de l'adjectiu que precedeix dos	

			o més substantius de gènere diferent (*bona vista i gust, bon gust i vista, bona vista i bon gust*)	

MORFOSINTAXI: DETERMINANTS	**MORFOSINTAXI: DETERMINANTS**	**MORFOSINTAXI: DETERMINANTS**	**MORFOSINTAXI: DETERMINANTS**	**MORFOSINTAXI: DETERMINANTS**
Les oracions estan ben relacionades mitjançant determinants. • L'article ○ Formes i ús: *el, la, els, les* (A1) ○ L'article personal: *en, na* • Els demostratius ○ *aquest /aquell* (A1) • Els possessius ○ Els possessius tònics: *el meu, el teu, el seu...* (A1) • Els numerals cardinals ○ Formes i ús (A1) • Els numerals ordinals ○ Formes i ús (de l'1 al 4) • Els quantitatius invariables ○ Formes i ús: *més, menys* (A1) ○ Formes i ús: *prou, cap* • Els quantitatius variables ○ Formes i ús: *molt, poc* (A1)	Les oracions estan ben relacionades mitjançant determinants. • L'article ○ Contracció de preposició i article: *al(s), del(s), pel(s), cal(s), can* • Els possessius ○ Els possessius àtons: *mon, ton, son* (+ *pare*); *ma, ta, sa* (+ *mare*) • Els numerals ordinals ○ Formes i ús (a partir de 5) • Els numerals partitius ○ Formes i ús • Els numerals multiplicadors ○ Multiplicadors que es refereixen a germans nascuts del mateix part: *bessons* • Els numerals col·lectius ○ Formes i ús	Les oracions estan ben relacionades mitjançant determinants. • L'article ○ *Article* + *dia de la setmana* (=cada): *els dilluns vaig al cinema* ○ INCORRECTE: **article* + *infinitiu* (*el parlar per parlar* no és tan habitual) • Els demostratius ○ *Aqueix, -a, -os, -es* • Els possessius ○ Els possessius tònics ▪ Omissió del possessiu quan la relació és evident: *em rent les meves mans → em rent les mans* • Els numerals cardinals ○ *Un* i *dos* com a adjectius: *la fila u, la pàgina dos* • Els numerals ordinals ○ Les formes femenines s'usen com a col·lectius: *Hi ha una desena de nins*	Les oracions estan ben relacionades mitjançant determinants. • L'article ○ Absència de l'article personal amb noms de persones il·lustres (∅ *Ramon Llull*) ○ Article dels topònims catalans o catalanitzats (*la/sa Pobla, el Japó*) ○ Article + dia de la setmana (quan es tracta d'un dia assenyalat): *el Dijous Sant; el dimecres, 16 de març* • Els possessius ○ Els possessius tònics ▪ Substitució d'un pronom personal tònic per un possessiu darrere locucions prepositives de lloc: *davant de mi → meu* ▪ *llur, llurs*	Les oracions estan ben relacionades mitjançant determinants. • Els possessius ○ Els possessius tònics ▪ Omissió del possessiu quan la seva funció correspon a un pronom feble • Els numerals multiplicadors ○ Excepte *doble*, quan fan d'adjectius, tenen forma femenina: *una dosi tripla* ○ Multiplicadors que es refereixen a germans nascuts del mateix part: *trigèmins, quadrigèmins...* • Els numerals col·lectius ○ Numerals col·lectius específics ▪ Àmbit musical: *solo, duo, tercet*... ▪ Àmbit literari: *dístic, tercet...; monosíl·lab*...

○ Formes i ús: *quant* • Determinants indefinits ○ Formes i ús: algun, un (A1) ○ Formes i ús: un altre, cada	• Els quantitatius invariables ○ Formes i ús: *massa* • Els quantitatius variables ○ Formes i ús: *bastant, tant* • Els determinants indefinits ○ Formes i ús: *tot*	• Els numerals multiplicadors ○ Cardinal + *vegades més que*: *tenc tres vegades més sopa que tu* • Els quantitatius invariables ○ Formes i ús: *força, una mica de, un munt de, gens de* • Els quantitatius variables ○ Formes i ús: *gaire, uns quants* • Els determinants indefinits ○ Formes i ús: *qualque, cert,* (*el/un*) *mateix, qualsevol, tal*	▪ INCORRECTE: **estar al seu punt* → *estar al punt* • Els numerals cardinals ○ Quan són emprats com a substantius, tenen flexió de nombre: *he tret dos sets* ○ Lectura dels segles: *el segle III* V *tres, el segle xx* → *vint* ○ Lectura de reis i papes superiors a deu: *Benet XVI* → *setze* • Els numerals ordinals ○ Representació amb xifres romanes: II República ○ Formes d'ordinals per a usos concrets: *terç, quint, sèptim, octau, dècim, vigèsim, trigèsim, quadragèsim*... ○ Lectura de reis i papes inferiors a deu: *Jaume I* → *primer* • Els numerals multiplicadors ○ Formes i ús: *doble, triple, quàdruple*... • Els quantitatius invariables	▪ Àmbit geomètric*: triangle, tetràgon...; díetre*... ▪ Períodes d'anys: *bienni*... ▪ Períodes de mesos: *bimestre*... ▪ Períodes d'anys: *cinquantenari...* ▪ Edat de les persones: *octogenari*... • Els quantitatius invariables ○ Formes i ús: *un bé de Déu de, tot de, un reguitzell de*... ○ Valor positiu de *cap* i *gens de* en oracions condicionals interrogatives • Els quantitatius variables ○ Valor positiu de *gaire* en oracions condicionals i interrogatives • Els determinants indefinits ○ Formes i ús: *mant, sengles*

			○ Formes i ús: *un grapat de, gens ni mica de*... ○ Negació de massa: *no gaire, no gens* (*no tenc gaire/gens de sopa*) • Els quantitatius variables ○ Negació de *molt*: *no gaire, no gens, poc* (*no tenc gaire/gens de sopa, tenc poca sopa*) • Els determinants indefinits ○ Flexió de *qualsevol*: *qualsevol, qualssevol, qualsevulla, qualssevulla*	

MORFOSINTAXI: PRONOMS, ADJECTIUS I ADVERBIS	**MORFOSINTAXI: PRONOMS I ADJECTIUS**	**MORFOSINTAXI: PRONOMS I ADJECTIUS**	**MORFOSINTAXI: PRONOMS**	**MORFOSINTAXI: PRONOMS**
Les oracions estan ben relacionades mitjançant pronoms, adjectius i adverbis. • Els pronoms indefinits ○ Formes i ús: alguna cosa, res (A1) ○ Formes i ús: algun, algú, cap, cap cosa • Els pronoms interrogatius ○ *qui, què* • Els adjectius interrogatius ○ *quant* • Els adverbis interrogatius ○ *on, quan, com* ▪ Els pronoms personals forts ○ Formes i ús (A1) • Els pronoms personals febles ○ Pronoms sense valor sintàctic: *haver-hi*	Les oracions estan ben relacionades mitjançant pronoms i adjectius. • Els pronoms indefinits ○ Formes i ús: *ningú, els altres* • Els adjectius interrogatius ○ *Quin* • Els pronoms personals febles ○ Formes i ús ○ Col·locació dels pronoms febles: *el mira – mira'l* ○ Funció dels pronoms febles: ▪ Subjecte (*en*) ▪ CD (*em, et, ens, us, es, el, la, els, les, en, ho*) ▪ CI (*em, et, ens, us, es, li, els, hi*) ▪ CC, CRV i CP (*hi, en*)	Les oracions estan ben relacionades mitjançant pronoms i adjectius. • Els pronoms indefinits ○ Formes i ús: *qualcun, qualcú, qualque cosa, cada u, qualsevol, tothom, diversos, la resta* • Els adjectius interrogatius ○ *Quin* • Els pronoms personals forts ○ Ús del pronom mi precedit de les preposicions *a, amb, de, en, per, per a* ○ Ús del pronom *vós* i *vostè* en tractaments formals • Els pronoms personals febles ○ Substitució pronominal (més d'un pronom) ○ Pronoms sense valor sintàctic (amb verbs de	Les oracions estan ben relacionades mitjançant pronoms. • Els pronoms indefinits ○ Formes i ús: *altra cosa, ambdós, cadascú, en tal, en tal i en tal altre, quelcom*... • Els pronoms personals forts ○ Ús del pronom *mi* precedit de les preposicions *contra, fins a, cap a, sense*, *envers* i *entre* • Els pronoms personals febles ○ Valor possessiu de *en*: *tocant el violí, en va rompre dues cordes* ○ Tractament dels pleonasmes: **el nin a qui li vaig fer un regal* • Els pronoms relatius ○ Formes i ús del pronom relatiu invariable *què* i del	Les oracions estan ben relacionades mitjançant pronoms. • Els pronoms indefinits ○ Formes i ús: *altri, un hom* ○ Valor positiu de *ningú* i *res* en oracions condicionals i interrogatives • Els pronoms personals forts ○ El plural de modèstia (*nosaltres* en lloc de *jo*) ○ El pronom reflexiu *si* ○ El plural majestàtic *nós* • Els pronoms personals febles ○ Pronoms sense valor sintàctic (*en*): *el poble en va ple*

• Els pronoms relatius ○ Formes i ús del pronom relatiu invariable *que*	▪ Atribut (*hi, ho, el, la, els, les*) ○ Substitució pronominal (un sol pronom) • Els pronoms relatius ○ Formes i ús dels pronoms relatius invariables *qui, on*	percepció: *sentir-hi, veure-hi*) • Els pronoms relatius ○ Formes i ús del pronom compost *el qual* ○ INCORRECTE: (*prep.*) + *art. + que*: **l'home amb el que parles* ○ Oracions de relatiu adjectives: especificatives i explicatives	neutre *la qual cosa, cosa que* ○ Formes i ús dels pronoms relatius amb valor possessiu ○ Forma correcta: (*prep.*) + *art. + que* (*prepararé l'examen amb aquest llibre i amb el que vaig comprar ahir*) ○ Tractament dels pleonasmes: **el nin a qui li vaig fer un regal* ○ Oracions de relatiu substantives: *qui no vengui, el que jo dic és veritat*	
MORFOSINTAXI: VERBS Es fan les concordances necessàries entre subjecte i verb, o temps verbals. Les relacions temporals estan ben establertes, perquè els verbs mantenen una correlació lògica durant tot el text. S'usen adequadament els temps verbals.	**MORFOSINTAXI: VERBS** Es fan les concordances necessàries entre subjecte i verb, o temps verbals. Les relacions temporals estan ben establertes, perquè els verbs mantenen una correlació lògica durant tot el text. S'usen adequadament els temps verbals.	**MORFOSINTAXI: VERBS** Es fan les concordances necessàries entre subjecte i verb, o temps verbals. Les relacions temporals estan ben establertes, perquè els verbs mantenen una correlació lògica i estreta durant tot el text. S'usen adequadament els temps verbals. S'usen	**MORFOSINTAXI: VERBS** Es fan les concordances necessàries entre subjecte i verb, o temps verbals. Les relacions temporals estan ben establertes, perquè els verbs mantenen una correlació lògica i estreta durant tot el text. S'usen adequadament els temps verbals. S'usen	**MORFOSINTAXI: VERBS** Es fan les concordances necessàries entre subjecte i verb, o temps verbals. Les relacions temporals estan ben establertes, perquè els verbs mantenen una correlació lògica i estreta durant tot el text. S'usen adequadament els temps verbals. S'usen

• El verb ○ Els morfemes verbals ▪ Morfemes de persona (1a, 2a, 3a) i nombre (sing., pl.) (A1) ○ Primera conjugació ▪ Verb model: *ocupar* (A1) ▪ Verbs irregulars: *anar, estar* (A1) ○ Segona conjugació ▪ Verbs model: *témer, perdre* (A1) ▪ Verbs irregulars: *ser, viure* (A1), *dir* ○ Tercera conjugació ▪ Model incoatiu: *partir* (A1) ▪ Model pur: *dormir* (A1) ▪ *Tenir, venir* ○ Formes de participi ▪ Participis acabats en *–at (cantat)* i en *–it (partit)* ▪ Participis irregulars: *ser → estat, fer → fet, veure → vist, viure → viscut* ○ Formes de gerundi ▪ Gerundis acabats en *–ant (cantant), -ent (perdent) i –int (dormint)*	• El verb ○ Segona conjugació ▪ Verbs acabats en *-er*: *dur, córrer* ▪ Verbs acabats en: *-èixer* (*conèixer*), *-éixer* (*créixer*) ▪ Verbs acabats en *-re*: *veure, escriure* ▪ Verbs acabats en: vocal + *-re* (*caure*), cons. + *-dre* (*comprendre*), cons. + *-metre* (*prometre*) ○ Tercera conjugació ▪ Verbs purs: ○ Formes de participi ▪ Participis acabats en *-ès* (2a conjugació) (*permès*), *-ut* (2a conjug. *-er*) (*sabut*), *-ut* (2a conj. *-re*) (*batut*), *-rt* (3a conj. pur) (*obert*) ▪ Participis irregulars: *treure → tret, escriure → escrit, morir → mort, dur → dut/duit* ○ Formes de gerundi ▪ *viure → vivint, beure → bevent* ○ Mode, aspecte i temps	adequadament els verbs pronominals. • El verb ○ Segona conjugació ▪ Verbs acabats en *-er*: ○ Tercera conjugació ▪ Verbs incoatius: ○ Formes de participi ▪ Participis acabats en *-rt* (3a conj. pur) (*obert*) ▪ Participis irregulars: *estrènyer → estret, moldre → màlt, fregir → frit/fregit* ○ Formes de gerundi ▪ *Escriure → escrivint, viure → vivint, dir → dient, dur →duent* ○ Mode, aspecte, temps ▪ Aspecte perfectiu: passat anter. ind., perfet subj., plusq. subj ▪ Condicional perfet ▪ Mode imperatiu positiu: verbs irregulars ▪ Mode imperatiu negatiu: verbs irregulars ○ Correlacions verbals:	adequadament els verbs pronominals. S'usen adequadament els verbs que regeixen preposició. • El verb ○ Primera conjugació ○ Segona conjugació ▪ Verbs acabats en *-er*: ▪ Verbs acabats en: *-ènyer* (*estrènyer*), *-ànyer* (*pertànyer*) ○ Tercera conjugació ▪ Model pur: *omplir, fugir* ○ Formes de participi ▪ Participis acabats en *-lt* (*absolt*), *-st* (*respost*), *-ós* (*confós*), *-ès* (3a conj.) (*imprès*) ▪ Participis irregulars: *matar → mort, despertar → despert, coure → cuit / cogut, fugir → fuit / fugit* ○ Formes de gerundi ▪ *caure → caient, creure → creient* ○ Perífrasis verbals:	adequadament els verbs pronominals. S'usen adequadament els verbs que regeixen preposició. • El verb ○ Tercera conjugació ▪ Model incoatiu: argüir ▪ Model pur: *assentir, dissentir* ○ Formes de participi ▪ Participis irregulars: *néixer → nat, pertànyer → pertanyut/pertangut, romandre → romàs, enfondre → enfús, raure → ras/ragut* ○ Correlacions verbals ▪ Or. condicionals amb temps simples: *Si estudiaves, aprovaries* ○ Perífrasis verbals ▪ Perífrasis de gerundi: — *Estar* + gerundi: aquesta perífrasi s'ha d'evitar si no té sentit de continuació. ○ L'ús del gerundi

○ Mode, aspecte i temps ▪ Mode indicatiu (A1) ▪ Aspecte imperfectiu: present d'indicatiu, imperfet d'indicatiu, futur d'indicatiu ▪ Aspecte perfectiu: perfet d'indicatiu, passat simple d'indicatiu ▪ Mode imperatiu positiu. 2a persona: — Verbs regulars — *Anar* ○ Correlacions verbals ▪ Futur → futur: *Soparem quan en Joan arribarà* ○ Perífrasis verbals: ▪ Perífrasi d'obligació: *ser necessari + inf* ▪ Perífrasi de probabilitat: *segurament + verb* ○ Concordança subjecte – verb: ▪ El subjecte i el verb concorden en nombre i persona (A1)	▪ Modes subjuntiu i imperatiu ▪ Aspecte imperfectiu: present de subjuntiu, imperfet de subjuntiu ▪ Aspecte perfectiu: passat perifràstic d'indicatiu, plusquamperfet d'indicatiu, futur perfet ▪ Condicional ▪ Mode imperatiu positiu. 1a persona plural: — verbs regulars — *anar, fer, ser* ▪ Mode imperatiu negatiu — verbs regulars — *anar, fer, ser* ○ Correlacions verbals: ▪ Futur → pres. subj.: *Soparem quan en Joan arribi* ▪ Passat → passat / imp. / condic. (*pres. / *futur): *Tothom va demanar si va ser / era / seria millor la carn o el peix*	▪ perf. / passat (negatiu) → imp. subj: *No he volgut / vaig voler que hi anassis* ▪ Oracions condicionals amb temps compostos: *Si haguessis estudiat, hauries aprovat* ▪ cond. → imp. subj.: *M'agradaria que sortís el sol* ▪ pres. subj. → futur: *En cas que plogui, quedaré a casa* ○ Perífrasis verbals: ▪ Perífrasi de gerundi: *continuar* / *seguir* + *gerundi* (sentit de continuació), *anar* + *gerundi* (sentit de progressió) ▪ Perífrasi d'obligació: *caldre* + *inf.* ▪ Perífrasi de probabilitat: *deure* + *inf.*, *pot ser que* + *inf.* ○ L'ús de l'infinitiu ▪ Valor substantiu ○ L'ús del participi ▪ Concordança del participi amb el CD (*el, la els, les, en*) i amb el subjecte (*en*)	▪ Perífrasis de causalitat: *en* + *inf* (*al* + *inf* ja és correcta) ▪ Perífrasi de posterioritat: *després que + verb, una vegada + verb, en haver + part. compost* ▪ Perífrasi de futur immediat: *anar a + inf*. (*en un context de passat*) ○ L'ús del participi ▪ Expressa una acció simultània o anterior: *estudiat el projecte, a la fi el van aprovar* ▪ No concordança del participi amb el CN (*en*): **n'he llegida la major part* [*de la novel·la*] ○ L'ús del gerundi ▪ Valor condicional: *tocant així, deixaràs el públic meravellat* ○ Concordança subjecte verb ▪ Si el text continua i en la frase següent s'omet el subjecte (col·lectiu), el verb pot aparèixer en plural: *La*	▪ *Tot* + gerundi / *bo i* + gerundi: reforça la idea de simultaneïtat ▪ *En* + gerundi: sentit temporal (equival a *quan* + verb / *en el moment de* + inf.)

▪ Si el subjecte és un col·lectiu indeterminat hi ha concordança (A1) ○ El verb *ser* ▪ Expressa l'existència d'un ésser (A1) ▪ Expressa l'esdeveniment d'un fet (A1) ▪ Expressa qualitats definidores (A1) ▪ Expressa la localització en l'espai d'un subjecte ○ El verb *estar* ▪ Expressa qualitats transitòries (A1)	▪ Perfet ind. → pres. subj.: *El mestre ha demanat als nins que callin* ▪ Passat ind. → imp. subj. (simultaneïtat entre les accions que expressen els verbs): *El mestre va demanar als nins que callessin* ▪ Pres. / fut. (negatiu) → pres. subj.: *No vull / voldré que hi vagis* ▪ *Oracions condicionals amb temps simples: si estudiassis, aprovaries* ○ Perífrasis verbals: ▪ Perífrasi de gerundi: *estar* + *gerundi* (sentit de continuació) ▪ Perífrasi d'obligació: *haver de* + *infinitiu* ▪ Perífrasi de probabilitat: *potser* + *verb* ▪ Perífrasi de posterioritat: *després de* + *infinitiu* ○ L'ús del gerundi ▪ Expressa una acció en desenvolupament: *vaig a la feina caminant*	○ L'ús del gerundi ▪ Expressa anterioritat: *estudiant tant, segur que aprovaràs* ▪ Expressa simultaneïtat: *corrent pel parc, vaig caure* ▪ NO expressa posterioritat: **va tenir un accident, morint poc després a l'hospital* ○ Els verbs *ser* i *estar* ▪ El verb *ser* — Expressa la localització en l'espai d'un subjecte en un sentit ampli: *El mestre és d'excursió amb els alumnes* — *Ser* usat com a sinònim d'arribar: *Ja som a Palma* — Expressions: *ser viu / mort, ser bruta / neta* (la roba), *ser bo / dolent / fred / calent / salat / fat / dolç* (el menjar) ▪ El verb *estar* — Expressa la localització en l'espai d'un subjecte amb la idea de romandre-hi un	*gent tenia por de sortir. Tanmateix, ho van fer* ▪ En oracions atributives en què el subjecte és un nom col·lectiu, el verb concorda amb l'atribut: *aquella gent eren els alumnes de primer* ○ Forma passiva del verb: *ser + participi + per + CA* (*la mare va ser vista per la policia*) ○ Els verbs *ser* i *estar* ▪ El verb *ser*: expressions *ser casat / fadrí / divorciat / separat, ser obertes / tancades* (*les portes, les finestres*), *ser permès*...	

		cert temps: *Enguany estic a Maó* — Estar com a sinònim de treballar en un lloc o formar part d'una entitat: *Estic a Sa Nostra* — *Estar* + SP: *estic a punt de sortir, estic en relació amb la direcció, estàs de braços plegats*...		
MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS TEMPS Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions temps ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *abans / ara / després / ahir / avui / demà* (A1) ▪ *sempre / mai / despús-ahir / demà passat / aquest any* ○ Preposicions i locucions prepositives:	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS TEMPS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions temps ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *tard / prest / aviat / encara / ja / una vegada / un pic / avui de matí / al matí / al dematí / al migdia / al capvespre / a l'horabaixa / a la tarda / al vespre / a la nit / ara mateix / de moment / de*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS TEMPS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de temps ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *sovint / llavors / aleshores / alhora / anit / enguany / avui dia / a l'instant / a cada moment / a la llarga / ara com ara / ara per ara / com més aviat millor / d'ara endavant / mentrestant / tot d'una / de*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS TEMPS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de temps ○ Adverbis i locucions adverbials ▪ *anit passada / a mig matí / havent dinat, sopat / cap al tard / de sol a sol / a deshora / a hores d'ara / al més aviat possible / d'aleshores ençà / de... ençà / de cop i volta / de sobte /*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS TEMPS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de temps ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *a trenc d'alba / de jorn, adés / adesiara, ara i adés / antany / de tard en tard / en acabat / ensems / suara / tantost* ○ Preposicions i locucions prepositives:

▪ *abans de / després de* (A1) ○ Conjuncions: ▪ *quan* (A1)	*tant en tant / de vegades / a vegades / mai més / des de sempre / per sempre* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *ser a punt de* ○ Conjuncions: ▪ *mentre que / des que*	*seguida / tot seguit / tot sovint / tard o d'hora* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *a mitjan / a mig / al cap de / al voltant de* ○ Conjuncions: ▪ *abans que / després que / fins que (no) / sempre que*	*en endavant / mai de la vida / tothora* ○ Preposicions i locucions prepositives ▪ *devers* ○ Conjuncions ▪ *així que / d'ençà que / tan aviat com / de seguida que*	▪ *a la darreria de / a les acaballes de* ○ Conjuncions: ▪ *tan bon punt*
MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS LLOC Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions lloc ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *aquí / allà* (A1) ▪ *(a) prop / enfora / a dalt / a baix / (a) sobre / (a) sota / damunt / davall / dedins / (a) dintre / (a) dins* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *davant / darrere* (A1)	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS LLOC** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions lloc ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *lluny /amunt / avall / defora / fora / a fora* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *fora de / devora (de)* ○ Conjuncions: ▪ *on* (A1)	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS LLOC** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de lloc ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *pertot / enlloc / dalt de tot / de dalt a baix / cap amunt / cap avall / cap aquí / cap allà / a(l) davant / a(l) darrere / per amunt / per avall / endins / a mà dreta / a mà esquerra / (allà, aquí) enmig / endarrere /*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS LLOC** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis i preposicions. • Expressions de lloc ○ Adverbis i locucions adverbials ▪ *arreu, a tot arreu, pertot arreu / enlaire / a la meitat* ○ Preposicions i locucions prepositives ▪ *rere / a l'entorn de / a la vora de / pels volts de / al capdavall de, al capdamunt de*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS LLOC** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de lloc ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *daltabaix / aquí deçà / onsevulga, onsevulla / de + expressió de lloc + estant* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *entremig de / a tocar de* ○ Conjuncions:

▪ *damunt, sobre / davall, sota* ○ Conjuncions ▪ *on* (A1)		*enrere / arrere / endavant / avant* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *al costat de / al voltant de* ○ Conjuncions: ▪ *allà on / aquí on*		▪ *onsevulga que, onsevulla que*
MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS MANERA Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis i conjuncions. • Expressions manera ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *com...? / bé / malament* (A1) ▪ *així, a poc a poc, gratis, ben / mal* ○ Conjuncions: ▪ *com*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS MANERA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis i conjuncions. • Expressions manera ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *fort / fluix / alt / baix / a posta / millor / pitjor / sobretot / sols, només / completament / a la fi / a les fosques / a mitges / gairebé / de franc / de front / de pressa / en directe / en diferit / en exclusiva / [adj. fem.] + —ment* ○ Conjuncions: ▪ *com si*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS MANERA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de manera ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *amb prou feines / alhora / al cap i a la fi / dret / del tot / inútilment / de sobte, sobtadament / a l'inrevés / per endavant / a posta / d'entrada / de nou / de panxa / de cop, de cop i volta, en sec / ple / de debò / de passada / de (quatre) grapes / de rebot / en dejú / fixament / més aviat / a la força*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS MANERA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis, preposicions i conjuncions. • Expressions de manera ○ Adverbis i locucions adverbials ▪ *exprés / de gom a gom / per força / arran / a bastament / a ull / a cegues / a compte / a contracor / a contrapès / a empentes / a pes / a l'engròs, al detall / a la babalà / al capdavall / a la gatzoneta / a les palpentes / a lloure / a pler / a plom / a pols / a ull nu / comptat i debatut / d'amagat / de bon grat, de*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS MANERA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis i conjuncions. • Expressions de manera ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *de propòsit / a peu dret / a la bestreta / dempeus / debades / d'antuvi, de bell antuvi / de bell nou / (de) bocaterrosa / de retruc / de fit a fit / a ulls clucs / a la menuda / de cua d'ull / ensems / arreu / corrents, a cuita-corrents, cames ajudau-me / a balquena, a dojo, a doll, a cabassos / a cau d'orella / a collibè, a*

		○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *a cop de / a força de / a través de* ○ Conjuncions: ▪ *així com / tal com*	*mal grat / de cap a peus / de genollons / de puntetes / de reüll / de tort / de tot cor / en ferm / en rigor / en va / pel cap baix, pel cap alt / xino-xano / -ment i -ment* ○ Preposicions i locucions prepositives ▪ *per mitjà de / arran de* ○ Conjuncions ▪ *segons que*	*be / a escarada / a tort i a dret / a ultrança / de bracet / de gairell / de soca-rel / de sotamà / de totes passades / en un batre d'ulls /* ex cathedra */ grosso modo / més que més / -ment i –Ø* ○ Conjuncions: ▪ *en tant que*
MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS QUANTITAT Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions quantitat ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *molt / poc, més /menys* (A1) ▪ *quant, un poc*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS QUANTITAT** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis i preposicions. • Expressions quantitat ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *massa / força / bastant / gairebé / quasi / només / prou / tan / tant / a més a més / més o menys / més o manco* ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *a més de*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS QUANTITAT** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions de quantitat ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *una mica, un xic / un munt / almenys / no... gaire / no... gens / mig / a penes*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS QUANTITAT** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions de quantitat ○ Adverbis i locucions adverbials ▪ *sols, solament / de més a més / amb prou feines / si fa no fa / ben bé / d'allò més / de valent / si més no / tot just / sense mida, fora mida*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS QUANTITAT** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions de quantitat ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *quelcom / ultra mesura / qui-sap-lo / tant més, tant menys*

MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS AFIRMACIÓ Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions afirmació ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *sí* (A1) ▪ *també*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS AFIRMACIÓ** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions afirmació ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *i tant / això sí*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS AFIRMACIÓ** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions d'afirmació ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *així mateix, igualment / efectivament / en efecte / de fet / prou / fins, fins i tot / justament / evidentment / de debò / de veritat*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS AFIRMACIÓ** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions d'afirmació ○ Adverbis i locucions adverbials ▪ *ben segur, per descomptat, sens dubte / certament / de ver, de veres / del cert / indubtablement*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS AFIRMACIÓ** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions d'afirmació ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *no cal dir-ho / àdhuc / de bon veres*
MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS NEGACIÓ Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions negació ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *no (A1)* ▪ *tampoc*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS NEGACIÓ** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions negació ○ *Adverbis i locucions adverbials:* ▪ *de cap manera*			

MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS DUBTE Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions dubte ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *tal vegada*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS DUBTE** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions dubte ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *potser*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS DUBTE** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions de dubte ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *tal volta / potser sí, potser no*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS DUBTE** Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis. • Expressions de dubte ○ Adverbis i locucions adverbials ▪ *per ventura / si de cas / qui sap*	
MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS CAUSA Les oracions estan ben relacionades mitjançant adverbis i conjuncions. • Expressions causa ○ Adverbis i locucions adverbials: ▪ *per* ○ Conjuncions: ▪ *perquè* (A1)		**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS CAUSA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions i conjuncions. • Expressions de causa ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *a causa de / per causa de* ○ Conjuncions: ▪ *com que*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS CAUSA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Expressions de causa ○ Conjuncions ▪ *atès que*	**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS CAUSA** Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Expressions de causa ○ Conjuncions: ▪ *puix que, car*

MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS FINALITAT Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions i conjuncions. • Expressions finalitat ○ Preposicions i locucions prepositives: ▪ *per / per a* ○ Conjuncions: ▪ *perquè* (A1)			**MORFOSINTAXI: EXPRESSIONS FINALITAT** Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions i conjuncions. • Expressions de finalitat ○ Preposicions i locucions prepositives ▪ *a fi de / per tal de* ○ Conjuncions ▪ *a fi que / per tal que*	
MORFOSINTAXI: PREPOSICIONS Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions. • Preposicions ○ Preposicions febles: ▪ *A*: — moviment (A1): *Vaig a la plaça* — situació de repòs: *a + art. / topònim / ca (Som a*	**MORFOSINTAXI: PREPOSICIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions. • Preposicions ○ Preposicions febles: ▪ Expressions temporals (*a* + part del dia / estació / mes): *al matí, a l'estiu, al gener*... ▪ Preposició *AMB*:	**MORFOSINTAXI: PREPOSICIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions. • Preposicions ○ Preposicions febles: ▪ Preposició *A* — Expressions temporals: *al segle x, l'any 1989, el 1989* (INCORRECTE: **a l'any 1989*) — El CD no duu *a*: *He vist ∅ un ca*	**MORFOSINTAXI: PREPOSICIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions. • Preposicions ○ Preposicions febles ▪ Preposició *A* ○ *A* / ∅ + CD (*tothom, ningú, algú, altri, qui, el qual*): *he vist a* / ∅ *tothom*	**MORFOSINTAXI: PREPOSICIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant preposicions. • Preposicions ○ Preposicions febles: ▪ Preposició *A* — S'han d'evitar ambigüitats: *t'estima tant com al / el seu pare* — *Sentir a* + inf.: *he sentit a dir que*...

la plaça / Som a Inca / Som a ca nostra) — El CI duu a: *He fet un regal a na Maria* ▪ *EN*: — Situació de repòs (A1): *Dorm en un llit* ▪ AMB: — Companyia (A1): *Dinaré amb amics* — Instrument (A1): *Escric amb un llapis* ▪ *DE*: — Enllaça dos noms (A1): *Taula de fusta* ▪ *PER*: — *Expressions temporals (per + mes): Pel maig... (sentit poc precís)* — *Expressions temporals (per + nom de festa): Per Nadal...* — *Expressions de lloc: Passa per un pont* ▪ *PER A:* — *Expressions de finalitat o destinació: Aquest llibre és per a en Lluc* ○ Preposicions fortes: ▪ *CAP / CAP A*:	— Mitjà: *Vaig a classe amb moto* — Intenció: *Ho faig amb bona intenció* ▪ Preposició *PER*: — Expressions temporals: *Hi vaig una vegada per setmana* — Expressions de manera: *Posa-ho per escrit* ○ Preposicions fortes ▪ *FINS / FINS A*: — Expressions temporals: *No hi serem fins al dia 7* ○ Locucions prepositives ▪ Formes i ús: *a mitjan (a mitjans* ja és correcta*), a causa de (degut a* ja és correcta*), d'aquí a, en lloc de / en comptes de, durant*	— A + CD (pronom personal tònic): *M'ha cridat a mi* ▪ Preposició *EN* — Expressions temporals: *en el segle x, en 1989* (INCORRECTE: *en el 1989) — Tenir en compte ▪ Preposició *DE* — Omissió del verb i del nom: *de* + adjectiu (*Tenc una camisa vermella i una de verda*) — Expressions: **olor a → olor de*, **por a → por de, *gust a → gust de, *olla a pressió → olla de pressió, *avió a reacció → avió de reacció* ▪ Preposició *PER* — Expressions temporals: *Per avui, ja n'hi ha prou* — Expressions de causa: *Fa feina per doblers* — Expressions de mitjà: *Ho he sabut per la premsa*	○ *Res / alguna cosa / quelcom a* + infinitiu: *no tenc res a fer* ○ Expressions de reciprocitat: *estimau-vos els uns als altres* ○ *Al més aviat possible* ○ INCORRECTE: **a* + *article → al cap de* (**va tornar als dos dies → va tornar al cap de dos dies*) ▪ Preposició *EN* ○ Moviment: *en* + *un* / *algun* / *aquest*: *passau en aquesta sala* ○ Lloc on succeeix una cosa (en sentit figurat): *ho vaig estudiar en el postgrau* ○ Expressions temporals amb matís duratiu*: en els mesos que falten per a...* ▪ Preposició *AMB* ○ Expressions: *anar amb compte, veure-s'hi amb cor* ▪ Preposició *DE* ○ Sentit partitiu: *aquestes pomes són verdes; només n'hi ha una de madura* ○ *De* + noms anticipats i duplicats a través del	— INCORRECTE: **a* en expressions comparatives (**he cuinat aquesta carn igual a la que va cuinar ta mare → ...igual que la que va cuinar ta mare*) ▪ Preposició *EN*: — S'han d'evitar ambigüitats: *tenim servei tècnic a / en totes les illes* ▪ Preposició *AMB* ▪ Preposició *DE* — *De* + infinitiu (subjecte o atribut): *no és permès de fumar* — *De* + infinitiu (CD) que expressa voluntat, intenció, projecte o desig d'acció voluntària: *m'han oferit de dirigir la coral* — *De* + infinitiu (emfàtic): *d'explicar, no explica res* — INCORRECTE: **de* + infinitiu (subjecte o atribut) en oracions interrogatives: *és tan important *de saber tantes lleis?*

— Expressió de direcció de moviment: *Vés cap a la plaça. Vés cap allà* ▪ *FINS / FINS A:* — Expressions d'espai on s'arriba: *Vés fins a la plaça. Vés fins allà* ▪ *COM:* — 'igual que': *És ros com son pare* ○ Locucions prepositives: ▪ *sense, contra* (**versus*)		— Expressions de finalitat (per + infinitiu): *Ho diu per fer veure que ho sap* ▪ Preposició *PER A* — Expressions temporals: *Els deures són per a demà* ○ Preposicions fortes: ▪ *CAP / CAP A*: expressions temporals (*L'obra comença cap a les vuit*) ▪ *FINS PER: Fins per Sant Pere, no tendrem feina* ▪ *COM A*: — 'en concepte de': *és com a beneit* — 'en qualitat de': *he vengut com a delegat de*... ○ Locucions prepositives: ▪ *al voltant de, si fa no fa, prop de, devers / respecte a (al respecte* ja és correcta*), sobre, pel que fa a / amb relació a, en relació amb / d'acord amb* ○ Canvi i caiguda de preposició:	pronom *en*: de bons professors, encara en queda algun ○ Expressions: **cosit a* → *cosit de*, **diferent a* → *diferent de*, **escapar a* → *escapar de*, **fer cas a* → *fer cas de*, **fer esment a* → *fer esment de* ▪ Preposició *PER A* ○ Expressions: *no donar per a més, haver-n'hi per a llogar-hi cadires, no haver-n'hi per tant* ○ Preposicions fortes ▪ *COM A* ○ *com a +* art. /demostratiu / indefinit → *com: és considerada com la millor mestra de l'escola* ○ Locucions prepositives ▪ *A força de, amb vista a, en vista de, quant a*	○ Preposicions fortes: ▪ *FINS / FINS A* — Expressions temporals (fins + gerundi / participi): *Fins acabat el partit... / Fins havent acabat el partit...* ○ Locucions prepositives: ▪ *No obstant* + SN, *sense* + *dubte* / *prejudici*

		▪ Canvi de preposició: **tot consisteix en fer → tot consisteix a fer* ▪ Caiguda de preposició: **tot consisteix en que facis → tot consisteix ∅ que facis*		
MORFOSINTAXI: CONJUNCIONS Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Conjuncions ○ Conjuncions coordinants: ▪ Conjuncions copulatives: — *i, ni* (A1) — *i també* ▪ Conjuncions disjuntives: — *o* (A1) — *o bé* ▪ Conjuncions adversatives: — *però* ○ Conjuncions subordinants:	**MORFOSINTAXI: CONJUNCIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Conjuncions ○ Conjuncions coordinants: ▪ Conjuncions distributives: — *els uns... els altres / ni... ni* ▪ Conjuncions consecutives: — *doncs* ○ Conjuncions subordinants: ▪ Conjuncions substantives: — *que*	**MORFOSINTAXI: CONJUNCIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Conjuncions ○ Conjuncions coordinants: ▪ Conjuncions distributives: — *així com, no només... sinó (que)* ▪ Conjuncions adversatives: — *no... sinó, però, mentre que, tot i això* ▪ Conjuncions consecutives: — *per tant* ▪ Conjuncions continuatives:	**MORFOSINTAXI: CONJUNCIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Conjuncions ○ Conjuncions coordinants ▪ Conjuncions distributives: *ara... ara / no solament... sinó (que)* ▪ Conjuncions adversatives: *(i) tanmateix* ▪ Conjuncions consecutives: *de manera que* ▪ Conjuncions continuatives: *encara, encara més, fins i tot, així mateix, d'altra banda, ni tan sols*	**MORFOSINTAXI: CONJUNCIONS** Les oracions estan ben relacionades mitjançant conjuncions. • Conjuncions ○ Conjuncions coordinants: ▪ Conjuncions distributives: *adés... adés, ara... adés, mig... mig* ▪ Conjuncions adversatives: *altrament, nogensmenys, ans* ▪ Conjuncions consecutives: *ergo* ▪ Conjuncions continuatives: *endemés, demés, altrament, de més a més* ○ Conjuncions adverbials i circumstancials:

▪ Conjuncions comparatives: — *més...que, tan...com, menys...que*	○ Conjuncions adverbials i circumstancials: ▪ Conjuncions condicionals: — *si* ▪ Conjuncions concessives: — *encara que*	— *a més (a més)* ○ Conjuncions subordinants: ▪ Conjuncions substantives: — *com, si* ○ Conjuncions adverbials i circumstancials: ▪ Conjuncions condicionals: — *en el cas que, sempre que* ▪ Conjuncions comparatives: — *tal... com, més del que..., menys del que...* ▪ Conjuncions consecutives: — *tan... que; tant, que* ▪ Conjuncions concessives: — *malgrat que, per més que, tot i que*	○ Conjuncions subordinants ▪ Conjuncions substantives: *de* + infinitiu (*em demanen de fer un curs*) ○ Conjuncions adverbials i circumstancials ▪ Conjuncions condicionals: *mentre, només que, posat que, si de cas, sols que, llevat que, tret que, fora que, si no és que* ▪ Conjuncions comparatives: *com més... més, com menys... menys* ▪ Conjuncions consecutives: *de manera que* ▪ Conjuncions concessives: *per bé que, per... que...* (*per molt que corris, no guanyaràs*), *si bé*	▪ Conjuncions condicionals: *si doncs no* ▪ Conjuncions consecutives: *talment que* ▪ Conjuncions concessives: *bé que, mal que, baldament*
MORFOSINTAXI **SIGNES PUNTUACIÓ** La puntuació convencional del text permet que es pugui llegir amb fluïdesa i	**MORFOSINTAXI** **SIGNES PUNTUACIÓ** El text està puntuat correctament: la puntuació permet llegir còmodament	**MORFOSINTAXI** **SIGNES PUNTUACIÓ** El text està puntuat correctament: la puntuació permet llegir còmodament	**MORFOSINTAXI** **SIGNES PUNTUACIÓ** El text està puntuat correctament: la puntuació permet llegir còmodament	**MORFOSINTAXI** **SIGNES PUNTUACIÓ** El text està puntuat correctament: la puntuació permet llegir còmodament

no distorsiona el sentit de les idees. • Signes de puntuació ○ El punt ▪ Tipus de punt: punt i seguit, punt i a part, punt i final (A1) ▪ Punt i seguit: convencions de distribució en l'espai (A1) ▪ Punt en les abreviatures: *c., núm.* ▪ Punt en l'expressió de fracció de l'hora: *les 11.15 h* ▪ Punt en les adreces de correu electrònic: *ccoll@andr.cat* ▪ Lectura d'adreces de pàgines web: *www.andr.cat* ▪ Absència de punt després dels signes d'interrogació i exclamació (A1) ○ La coma ▪ Separa els elements d'una enumeració (A1)	el text i no distorsiona el sentit de les idees. No hi ha errades greus de puntuació; no falta puntuació ni en sobra. • Signes de puntuació ○ El punt ▪ Significat del punt i seguit en l'estructuració del discurs (implica final de l'oració i continuïtat temàtica) ▪ Significat del punt i a part en l'estructuració del discurs (fi de l'exposició del tema o de la idea) ▪ Significat del punt i final en la configuració d'un text ▪ Absència de punt: — En els números de telèfon (*971 971 971*) — En els anys i en les pàgines (*el 1972, pàg. 1456*) — En les llistes d'ingredients	el text i no distorsiona el sentit de les idees. No hi ha errades greus de puntuació; no falta puntuació ni en sobra. • Signes de puntuació ○ El punt ▪ Punt i a part: convencions de distribució i organització del text (paràgrafs) ▪ Absència de punt: — Darrere datació, rúbrica, adreça — En titulars — En títols, subtítols, capítols, obres literàries, etc. — En sigles i símbols: **E.S.O. → ESO* ○ La coma ▪ Aïlla vocatius intercalats en el text ▪ Introdueix aclariments ▪ Aïlla oracions relatives explicatives ▪ Després de subordinades a principi d'oració	el text i no distorsiona el sentit de les idees. No hi ha errades greus de puntuació; no falta puntuació ni en sobra. • Signes de puntuació ○ La coma ▪ Indica que un element de l'oració s'ha traslladat del seu lloc habitual ▪ Enunciats que no constitueixen una sèrie units amb *i* ▪ Indica que s'ha elidit un verb ○ Els dos punts ▪ En substitució de la coma com a expressió de pausa emfàtica, abans de començar un enunciat, amb locucions del tipus *ara bé*, *doncs bé*, etc. ▪ Explicacions ○ Els punts suspensius ▪ Enunciats incomplets i en suspens: reproducció de citació, sentència, refrany	el text i no distorsiona el sentit de les idees. No hi ha errades greus de puntuació; no falta puntuació ni en sobra. • Signes de puntuació: ○ La coma ▪ Aïlla construccions absolutes amb participi o gerundi ○ El punt i coma ▪ Davant conjuncions i locucions conjuntives (*però, no obstant això, per tant, malgrat tot*...) que introdueixen enunciats llargs ○ Els dos punts ▪ Convencions de distribució i organització de textos jurídics i administratius ▪ Relacions de causa per juxtaposició ▪ Relacions de conseqüència per juxtaposició ○ Els parèntesis ▪ Acotacions dramàtiques

▪ Separa els elements d'una enumeració d'elements juxtaposats ▪ Després de la fórmula de salutació d'una carta ▪ Absència de coma entre el subjecte i el verb ○ Els dos punts ▪ Enumeració anunciada (A1) ▪ Exemplificacions ▪ Expressió de l'operació de divisió matemàtica ▪ Adreces de pàgines web ○ El signe d'interrogació i d'exclamació ▪ Enunciats interrogatius: *Què vols?* ▪ Enunciats exclamatius: *Quina calor!*	○ La coma ▪ Separa els elements d'una enumeració amb *ni* ▪ Aïlla vocatius a principi d'una oració (*Carme, vine aviat!*) ▪ Significat de la coma en l'estructuració del discurs: separació de components d'un enunciat ▪ Davant nexe coordinant adversatiu i distributiu (*No m'agrada, però me'l menjaré*) ▪ Datació (*Eivissa, 8 d'agost de 2011*) ▪ Aïlla les aposicions explicatives (*En Toni, el meu germà, té 40 anys*) ▪ Absència de coma en oracions relatives especificatives (*El llibre que llegesc és de Melcior Comes*) ○ Els dos punts ▪ Significat dels dos punts en l'estructuració del discurs (continuïtat temàtica) ○ Els punts suspensius	▪ Després d'expressions temporals a principi d'oració ▪ Separa les unitats dels decimals ▪ Absència de coma entre el verb i el CD, el CI o el CRV ○ El punt i coma ▪ Significat del punt i coma en l'estructuració del discurs: continuïtat temàtica amb vinculació semàntica ▪ Separa enumeracions amb verb elidit ○ Els dos punts ▪ Reproducció d'una citació en estil directe ▪ Reproducció d'una citació de textos literaris ▪ Tancament d'una enumeració, abans d'una anàfora o d'un comentari ▪ Esquemes i índexs ○ Els punts suspensius ▪ Significat dels punts suspensius en el discurs: expressió de dubte, temor o vacil·lació, suspens ○ Els parèntesis ▪ Complements i incisos	▪ Amb coma, punt i coma, signe d'interrogació i d'exclamació, no hi ha espai	

	▪ Enunciats incomplets i en suspensió: enumeracions obertes o incompletes ○ El signe d'interrogació i d'exclamació ▪ Si van entre parèntesis, expressen dubte, sorpresa o ironia ○ Els parèntesis ▪ Significat dels parèntesis en el discurs: aclariments			

2.4. Repertori

2.4.1. El coneixement del lèxic i els graus de domini en el MECR

A tall d'introducció, és adient recordar que en el MECR la competència lèxica d'un usuari de la llengua es defineix com «el coneixement del vocabulari i la capacitat d'utilitzar-lo». Les escales quant a repertori lingüístic general que proposa aquest document les formen els descriptors que es reprodueixen en la taula següent:

REPERTORI LINGÜÍSTIC GENERAL				
A2	B1	B2	C1	C2
Té un repertori lingüístic elemental que li permet afrontar situacions quotidianes de contingut previsible, tot i que generalment ha d'adaptar el missatge i buscar les paraules. Pot produir expressions breus i quotidianes a fi de respondre a necessitats simples de tipus concret: detalls personals, rutines, desitjos i necessitats, sol·licituds d'informació… Pot utilitzar estructures sintàctiques elementals i comunicar-se, amb l'ajuda de frases, grups de paraules i expressions fetes memoritzades, per referir-se a ell mateix, a altres persones, al que fan, als llocs, als seus béns, etc. Té un repertori limitat d'expressions breus memoritzades que cobreixen situacions previsibles de supervivència; en situacions imprevistes, se solen produir interrupcions i malentesos.	Té un repertori lingüístic suficient per descriure situacions imprevistes, explicar el punt principal d'un problema o d'una idea amb força precisió i expressar el seu pensament sobre temes abstractes o culturals com la música o el cinema. Té prou mitjans lingüístics i un vocabulari suficient per expressar-se, malgrat alguns dubtes i circumloquis, sobre temes com la família, el temps lliure i les afeccions, els interessos, la feina, els viatges i l'actualitat…, però les seves limitacions lèxiques provoquen repeticions i, fins i tot, de vegades, dificultats en la formulació.	Pot expressar-se clarament i sense donar la impressió d'haver de limitar el que vol dir. Té un repertori lingüístic suficient per poder fer descripcions clares, expressar el seu punt de vista i desenvolupar una argumentació. Pot utilitzar algunes frases complexes per fer-ho i no ha de buscar les paraules d'una manera evident.	Pot escollir la formulació apropiada d'un repertori lingüístic ampli per expressar clarament i sense restriccions el que vol dir.	Pot explotar, amb un domini exhaustiu i fiable, un repertori lingüístic molt ampli per formular de manera precisa el seu pensament, insistint, diferenciant i eliminant l'ambigüitat. No dona cap senyal d'haver de limitar el que vol dir.

D'una manera més detallada, el MECR ofereix una escala relativa a la gradació del coneixement del vocabulari, i una altra per a la capacitat de dominar-ne aquest coneixement. Són les següents:

REPERTORI LINGÜÍSTIC GENERAL				
Coneixement del vocabulari				
A2	B1	B2	C1	C2
Té un vocabulari suficient per desenvolupar-se en activitats corrents i en transaccions	Té un vocabulari suficient per expressar-se amb l'ajuda de circumloquis sobre la major part de temes relatius a la seva vida	Té una bona quantitat de vocabulari tant sobre temes relatius a la seva especialitat com sobre temes més generals. Pot variar la formulació per	Domina un repertori lèxic ampli que li permet superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. És difícil de detectar la recerca d'expressions i	Domina un repertori lèxic molt ampli, que comprèn expressions idiomàtiques i col·loquials, i mostra

quotidianes que comprenen situacions i temes familiars. Té un vocabulari suficient per satisfer les necessitats comunicatives elementals. Té un vocabulari suficient per satisfer les necessitats de supervivència.	quotidiana, com la família, el temps lliure i les afeccions, la feina, els viatges i els esdeveniments actuals.	tal d'evitar repeticions freqüents, però els buits lèxics poden provocar vacil·lacions i l'ús de circumloquis.	d'estratègies d'evitació. Bon domini d'expressions idiomàtiques i de mots col·loquials.	tenir consciència dels nivells de connotació semàntica.

REPERTORI LINGÜÍSTIC GENERAL				
Capacitat de domini del vocabulari				
A2	B1	B2	C1	C2
Pot dominar un repertori lèxic restringit per fer front a necessitats quotidianes concretes.	Mostra un bon domini del vocabulari elemental, però encara comet errors importants quan expressa pensaments més complexos o aborda temes i situacions poc habituals.	La seva precisió lèxica generalment és alta, encara que es pugui produir alguna confusió i incorrecció en la tria de mots que no arriba a destorbar la comunicació.	Comet, de tant en tant, petites equivocacions, però no es tracta d'errors de vocabulari significatius.	Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i adequat.

2.4.2. La competència lèxica en el *Desenvolupament del Marc europeu comú per avaluar nivells de llengua catalana*

Per la seva banda, el document *Desenvolupament del Marc europeu comú per avaluar nivells de llengua catalana* (de la Direcció General de Política Lingüística) descriu, en l'àmbit de la competència lèxica, determinades capacitats generals i específiques que els usuaris de la llengua han de demostrar. Es detallen a continuació:

REPERTORI				
A2	B1	B2	C1	C2
Capacitat general: – Té un repertori lèxic elemental relatiu a diferents àmbits de la seva vida quotidiana, que li permet afrontar situacions quotidianes de contingut previsible.	Capacitat general: – Utilitza amb flexibilitat un repertori ampli de paraules a fi d'expressar l'essencial del que vol dir. Capacitat específica: – Pot usar les paraules adequades i	Capacitat general: – Domina prou vocabulari tant sobre temes de la seva especialitat com sobre temes més generals. – La seva precisió lèxica generalment és alta, encara que es pugui produir alguna confusió i incorrecció en la tria	Capacitat general: – Expressa amb una correcció suficient un repertori ampli de vocabulari, la qual cosa li permet superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. – Té un bon domini d'expressions idiomàtiques i de mots col·loquials.	Capacitat general: – Expressa amb una correcció suficient un repertori ampli de vocabulari, la qual cosa li permet superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis. – Té un bon domini d'expressions idiomàtiques i de mots col·loquials, i és

	ajudar-se, si escau, de circumloquis per escriure sobre temes relatius a la seva vida quotidiana, com la família, el temps lliure i les afeccions, la feina, els viatges i els esdeveniments actuals.	de mots que, tanmateix, no arriba a destorbar la comunicació. Capacitat específica: – Pot utilitzar, en un moment determinat, circumloquis o paràfrasis per dissimular alguna mancança de lèxic o d'estructura.	– Coneix i usa els neologismes més habituals que s'incorporen progressivament a la llengua. Capacitats específiques: – Pot expressar amb prou precisió matisos subtils de significat. – Pot incorporar al seu discurs bona part de les locucions, dels refranys i de les frases fetes de la llengua.	conscient dels significats connotatius. – Coneix i usa els neologismes més habituals que s'incorporen progressivament a la llengua. Capacitats específiques: – Pot expressar amb prou precisió matisos subtils de significat utilitzant amb força precisió una gamma extensa d'estratègies. – Pot explotar, amb un domini exhaustiu i fiable, un repertori lèxic molt ampli per formular de manera precisa el seu pensament, insistint, diferenciant i eliminant l'ambigüitat. No dona cap senyal d'haver de limitar el que vol escriure. – Pot incorporar al seu discurs bona part de les locucions, dels refranys i de les frases fetes de la llengua.

2.4.3. Elements per als requeriments lèxics

Els annexos del Decret d'avaluació i certificació en vigor, en els apartats relatius a «Sabers sociolingüístics i socioculturals» i a expressió i interacció escrites, fan esment de *temes* i de *referents i comportaments socioculturals* com a elements que emmarquen els coneixements dels continguts lèxics en els diferents nivells de coneixement. Una selecció quant als punts relacionats amb aquests termes es reflecteix en la taula següent:

REPERTORI				
A2	B1	B2	C1	C2
SABERS SOCIOLINGÜÍSTICS I SOCIOCULTURALS				
– [...] La persona que opta al certificat de nivell A2 ha de tenir coneixements bàsics dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana, tant de les condicions de vida i l'organització social (identificació personal, unitat familiar, calendari i dies festius, períodes de vacances, horaris, salutacions, plats típics, àpats, tipus de feina, hàbits de consum, festes i celebracions...) com de les relacions interpersonals (relacions familiars i d'amistat, convencions relacionades amb les mostres d'afecte en públic,	– [...] La persona que opta al certificat de nivell B1 ha d'haver ampliat els coneixements bàsics dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana, tant de les condicions de vida i l'organització social (productes típics de la terra, convencions socials relacionades amb els àpats, recerca de feina, comportaments relacionats amb les festes i celebracions, concepte de *condol*, etc.) com de les relacions interpersonals (convencions socials entre amics, classes socials i generacions, relacions amb	– [...] La persona que opti al certificat de nivell B2 ha de tenir els mateixos referents i comportaments socioculturals que es descriuen en el nivell B1.	– [...] La persona que opti al certificat C1 ha d'haver aprofundit en els coneixements dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana, tant dels referents culturals (història i literatura, esdeveniments i personatges de la vida social i cultural...), com dels sabers i comportaments socioculturals relacionats amb les condicions de vida i l'organització social (malnoms, tractaments protocol·laris, gastronomia, món laboral, commemoracions relacionades amb	– [...] La persona que opti al certificat C2 ha de tenir els mateixos coneixements dels referents i dels comportaments socioculturals que es descriuen en el nivell C1. [...] Ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva, inclosos els usos emocionals, al·lusius i humorístics; ha de tenir un gran domini d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i ha de poder discriminar els nivells connotatius del significat.

classes socials, relacions en l'àmbit educatiu...).	l'Administració, grups professionals, etapes educatives, professionals de l'àmbit educatiu...).		diferents col·lectius socials...) i amb les relacions interpersonals (relacions entre classes socials i generacions, convencions en els textos que s'adrecen a l'Administració, associacions de professionals, integració social de diferents col·lectius...).	
EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES				
– Temes familiars o d'interès personal, amb recursos discursius i lingüístics bàsics (expressions senzilles i lligades amb un nombre limitat de connectors).	– Temes familiars o d'interès personal, amb un ús suficient de les estructures organitzatives i dels mecanismes de cohesió.	– Una àmplia gamma de temes relatius als seus interessos o al seu camp de coneixement.	– Temes complexos, amb control dels recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat. Gran varietat de temes generals, acadèmics, professionals i de lleure, sense haver de restringir gairebé mai el que vol dir.	– Gran varietat de temes generals, acadèmics, professionals, de lleure... sense haver de restringir el que vol dir. Gran flexibilitat a l'hora de reformular idees sota fórmules lingüístiques diferents, que li permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

Una selecció anàloga a l'anterior en els documents que especifiquen els continguts avaluables de l'Escola Balear d'Administració Pública per a l'habilitat d'expressió i interacció escrites (EBAP) dona com a resultat els elements que es reprodueixen a continuació (inclouen alguna referència genèrica a paraules o estructures).

A2	B1	B2	C1	C2
– Temes relacionats amb les necessitats quotidianes, personals i laborals. – Recursos discursius i lingüístics bàsics.	– Temes relacionats amb les necessitats quotidianes, personals i laborals.	– Una àmplia gamma de temes relatius als seus interessos o al seu camp de coneixement. – Repertori ampli de paraules amb un grau considerable de precisió, tant sobre temes relatius a la seva especialitat com sobre temes més generals.	– Temes complexos (generals, acadèmics, professionals i de lleure). – Recursos discursius i morfosintàctics propis d'un usuari experimentat.	– Qualsevol tema. – Domini exhaustiu [...] del repertori lingüístic.

2.4.4. Els descriptors d'avaluació

Finalment, com a síntesi i concreció de les descripcions tècniques anteriors, els documents amb les instruccions per als correctors dels exercicis d'expressió escrita incorporen uns descriptors més senzills, de caràcter sintètic, centrats en els aspectes avaluables, que són els que cal aplicar als texts produïts pels examinands per a una tasca d'avaluació que s'hagi plantejat. Es tracta dels criteris següents:

<table>
<tr><th colspan="5">REPERTORI</th></tr>
<tr><th>A2</th><th>B1</th><th>B2</th><th>C1</th><th>C2</th></tr>
<tr><td colspan="5">— S'avaluen la varietat i la precisió lèxiques.
— S'avaluen els recursos lingüístics i estilístics: sinonímia, antonímia, locucions, frases fetes...
— S'avalua el grau de risc assumit per l'examinand i la naturalitat en l'ús.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Variació i precisió:

— El text demostra riquesa i algun detall de precisió lèxica: sinònims, antònims, mots específics del tema...

— El text demostra certa riquesa de recursos expressius des del punt de vista sintàctic.</td><td colspan="3">Variació i precisió:

— El text demostra riquesa i precisió lèxiques: sinònims, antònims, mots específics del tema, genuïnitat, locucions, frases fetes...

— El text demostra riquesa de recursos expressius des del punt de vista sintàctic.

— El text demostra que l'examinand ha assumit un grau de risc.</td></tr>
<tr><td colspan="2">– Repertori lèxic massa limitat, amb moltes mancances o abús de les mateixes estructures lingüístiques.</td><td colspan="3">— Repertori lèxic limitat, amb mancances o abús de les mateixes estructures lingüístiques.</td></tr>
</table>

Tanmateix, cal tenir ben en compte que l'ús del cabal lèxic depèn, al capdavall, de les situacions de comunicació: és a dir, de l'àmbit o àrees d'interès de la vida social (els àmbits personal, públic, professional i educatiu, segons el MECR) i del context d'ús (que implica llocs, institucions, persones, objectes, esdeveniments, accions i tipus de texts concrets)...

Com és evident, doncs, els continguts lèxics tenen una relació determinant amb les situacions de comunicació de les tasques que s'han de resoldre. En un pla més concret, els examinands han de demostrar un maneig suficient de la morfosintaxi, que s'adigui amb el nivell de competència lèxica del nivell, i, en un pla més general, el domini dels continguts lèxics s'ha d'interpretar tenint en compte les competències funcional i discursiva per a cada nivell.

2.5. Correcció

La taula següent conté la síntesi dels errors de correcció penalitzables en l'expressió escrita de cada nivell de coneixements. Cal tenir en compte que en cada nivell s'han de penalitzar també les qüestions que corresponen als nivells anteriors. Per a una descripció més detallada dels continguts i per veure'n tots els exemples, s'han de consultar els documents de continguts avaluables de l'EBAP *(introduir enllaç als documents*) i els annexos de continguts de la Direcció General de Política Lingüística (*introduir enllaç als documents*), a partir dels quals s'ha elaborat aquest resum.

CORRECCIÓ					
	A2	***B1***	***B2***	***C1***	***C2***
DESCRIPTOR GENERAL DEL MECR	Pot escriure amb una correcció relativa paraules que pertanyen al seu vocabulari oral.	L'ortografia és prou correcta, tot i que pot cometre algun error, que pot ser sistemàtic.	Mostra un control gramatical relativament elevat. L'ortografia és relativament correcta, encara que hi pot haver algun error no sistemàtic.	Manté de manera consistent un grau alt de correcció gramatical; els errors són escassos i difícils de detectar. L'ortografia és correcta, amb l'excepció d'alguns errors esporàdics.	Manté un bon control gramatical d'un llenguatge complex. Els textos no contenen faltes d'ortografia i demostra un domini exhaustiu de la normativa.
ORTOGRAFIA	**La síl·laba** ● Distinció de la síl·laba tònica i la síl·laba àtona. ● La síl·laba tònica d'algunes paraules (*futbol*, *ell copia*...).	**La síl·laba** ● Separació sil·làbica: diftongs creixents, decreixents i dígrafs. ● La síl·laba tònica d'alguns mots aguts (*tiquet, xandall...*) i esdrúixols (*període*...).	**La síl·laba** ● Separació sil·làbica: triftongs i paraules compostes i derivades. • La síl·laba tònica de certes paraules: — Agudes (*Tibet, handbol, hoquei, oceà, humit, linier...;* terminació *–gram*: *centigram*...). — Planes (*karate, medul·la, míssil, rèptil, tèxtil...;* terminacions *–sfera*:	**La síl·laba** ● La síl·laba tònica de certes paraules agudes (*alfil, fluor, interval, Munic, Nobel, radar, timpà, xassís, Zuric...)* planes (*-íac: amoníac; etíop, intèrfon, torticoli, Ucraïna*...) i esdrúixoles (*rubèola, Etiòpia, diòptria, pneumònia*...). ● Paraules amb doble possibilitat d'accentuació: *políedre – poliedre; dòmino-*	**La síl·laba** — La síl·laba tònica de certes paraules agudes *cautxú, ciclop, criquet, elit, handicap, iber, misantrop, oboè, policrom, poliglot, soviet, xarleston...)* planes (*-plegia: hemiplegia; acne, aeròstat, alvèol, anemone, bronquíol, conclave, dentifrici, dinamo, electròlit, Kíev, leucòcit, libido, magnetòfon, Marràqueix, mimesi, nuclèol, tèrmit, termòstat*...) i esdrúixoles

			atmosfera...; *–litre*: *centilitre...*; *–grama*: *pentagrama...* —Esdrúixoles (*olimpíada, termòmetre...*).	*dominó; xofer – xòfer*).	(*ànode, aurèola, càtode, Cleòpatra, èczema, elèctrode, Hèlsinki, Himàlaia, Ítaca, quàdriceps...*). — Paraules amb doble possibilitat d'accentuació: *antílop-antilop; fotòlit-fotolit, imbècil-imbecil, xilòfon-xilofon, saxòfon-saxofon...*).
	Vocalisme				
	● Vocal neutra (*a/e*): — A la darrera síl·laba de la paraula: paraules masculines en *-e* (*ase, sogre, home...)* i femenines en *-a* (*sogra, dona...);* plurals en *-es (pobles, dones...);* terminacions verbals en *-a (canta, cantava...), -es (cantes...)* i *-en (canten...).* — A l'interior de paraula: paraules d'una mateixa família (*netedat-*	● Vocal neutra (*a/e*): — A la darrera síl·laba de la paraula: paraules masculines en *–a* (*clima, planeta, dia, mapa*...) i femenines que acaben en *–e* (*torre*, *piràmide, llebre, febre, Carme...*). — Noms propis en *–es* (*Elies, Maties*...) i noms de llocs catalans en *–es* (*Porreres*, *Sencelles*...). — A l'interior de paraula: interferències d'altres llengües (*albercoc*, *càmera*, *disfressar*, *enyorar*,	● Vocal neutra *a/e* : — Noms de lloc catalanitzats (*Atenes, Hondures*…). — Imperatius amb *e* final (*corre, vine, obre, omple*). — Verbs *jeure*, *fer*, *treure*, *néixer*, *saber* i *caber* (i derivats). — Paraules invariables (*atles, càries, pàncrees, salvavides*...). — Interferències d'altres llengües (*assemblea, espàrrec, monestir, orgue, regle, treball...*; *psiquiatre/psiquiatra, autodidacte/autodidacta...*;	● Vocal neutra *a/e* : — Interferències d'altres llengües (*efeminat, emparar, estendard, malenconia, punxegut, rave, resplendir, sergent, temptejar, vernís; encomanar, maragda, sanefa...*). — Significat diferent (*cove/cova, fragant/fregant, ginebra/ginebre, regne/regna, sanador/senador...*).	Vocal neutra *a/e*: — Interferències d'altres llengües (*alcàsser, ametista, cànem, arravatar, eben, estella, galàpet, gelea, javelina, màrfega, ràfega, setí, tàlem, rude, latrina, majorana, aixovar, atordir, atribolar, estèrnum...*). — Paraules compostes: dos elements lèxics (*barbaespès*...) i prefixació (*autoescola*, *antiespasmòdic*...). Composts cultes amb *e* (*arterioesclerosi*, *bioespeleologia,*

	net, calaixera-calaix...).	*meravella*, *nedar*, *treball*...; *assassí*, *avaluar*, *davall*, *davant*, *tarda*...); significat diferent (*acte/acta, basa/base, marcat/mercat, pera/Pere, quadra/quadre, espacial/especial, espècia/espècie, moda/mode*...). — *Pobre / pobra.*	*afaitar, ambaixada, avantatge, avaria, ramat, rancor, Sarenya*; *efa, ela, ema*...). — Paraules compostes i derivades amb el segon element començat amb *es–* (*guardaespatlles, autoescola, preescolar, semiesfèric, subespècie, infraestructura*…). — Significat diferent: (*conducta/conducte, lliura/lliure, lliurament/lliurement, regle/regla*...).		*cardioespasme*...) i sense *e* (*batiscaf, circumspecte, aeròstat, atmosfera*...). — Significat diferent (*astorar – estorar, bladar – bledar, cingla – cingle, cobla – coble, fabril – febril, fragata – fregata, padró – pedró, paó – peó, parir – perir, ruda – rude, templa – temple, vespra – vespre*...). — Verb *péixer.*
	● Vocals *o/u*: — Paraules acabades en *–o* (*amo, bolero, carro, ferro, ganxo, lloro, piano, suro*...). — A l'interior de paraula: paraules d'una mateixa família (*forn/forner, ull/ulleres)*	● Vocals *o/u*: — Verbs *collir, sortir, tossir, cosir, escopir* i derivats: *cull, surts, tussen, cus, escupis*...) — Interferències d'altres llengües (*avorrir-se, botifarra, calorós, cartolina, cobrir, complir, descobrir, embotit, escopir, Joan,*	● Vocals *o/u*: —Paraules acabades en *u* (*Amadeu*, *ambigu, cacau, continu, individu, ritu, tribu*…). —Interferències d'altres llengües (*brúixola, capítol, esdrúixola, estoig, fonament, gola, Hongria, joventut, ploma, podrir, polsera, rètol, retolador, rigorós, Romania, sorgir, triomf / bufetada, cacau, liceu*...).	● Vocals *o/u*: — Paraules invariables quant a nombre acabades en *–us* (*anus, cactus, cosinus, eucaliptus, fetus, ficus, focus, globus, humus, lapsus, porus, sinus, tipus, virus*...). — Interferències d'altres llengües (*assortiment, coberteria, conservadorisme, cònsol, drogoaddicte, engolir,*	● Vocals *o/u*: — Cultismes (*corb/curvatura, curvilini; fèmur/femoral; pèndol/pendular*, plom/plumbi, sorgir/insurgent, tossina/antitussigen...). — Interferències d'altres llengües (*aixovar, atordir, atribolar, bordell, Bordeus,*

		sofrir, títol, tomba, torró...; butxaca, correu, desmuntar, europeu, muntanya, muntar, suport, tramuntana, trofeu...). Cultismes (*boca/bucal; doble/duplicar; home/humà, humanitat; món/mundial...*).	— Cultismes (*dolç/edulcorar, dulcificar; fondre/fusió; jove/juvenil; títol/titular, titulació....*).	*escapolir-se, escoltisme, escrúpol, governamental, joglar, nodrir, polir, robí, roí, rossinyol, sospir, sostreure / ateneu, butlletí, cuirassa, escullera, sèrum, subornar, sufocar, supèrbia, turment*.) — Verbs *poder* i *voler* (*puguem, pugueu, vulguem, vulgueu*). — Cultismes: *capítol - capitular, cloure - exclusió, cònsol - consular, córrer - concurrència, forca - bifurcació, moc - mucosa, nodrir - nutrició, ortiga - urticària, ploma - plumífer, podrir - putrefacte, pols (masc.) - pulsació, pols (fem.) - expulsar, volcà - vulcanisme...*).	*colobra, furóncol, pèndol, torba, Torí / estèrnum...*)
	Consonantisme				
	● Oclusives (*p/b*, *t/d*, *c/g*): — A final de paraula: *–p, –t, –c* darrere vocal tònica (*escup, paret, amic...)* i *–p/–b, –t/–d, –c/–g* darrere vocal àtona o consonant,	● Oclusives (*p/b*, *t/d*, *c/g; k*): — A final de paraula:*–b, –d* i *–g* finals darrere vocal tònica (*club, tub, web, fred...*). — Terminació *–cua* (*cua*, *capicua...*).	● Oclusives (*p/b*, *t/d*, *c/g; k*): — Paraules que comencen per: *ab-* (*abdomen, absència, absoldre...*), *abs-* (*abstenció, abstinència, abstracte...*), *ad-* (*adjectiu, adsorbent...*), *at-* (*atzar...*), *cap-* (*capçal, capficar, capgirar, capgròs...*),	●Oclusives (*p/b*, *t/d*, *c/g; k*): — Paraules que acaben en *-b, -d, -g*: *aljub, bub-bub, esnob, buldog, estrateg, Hug, mag, tuareg, zig-zag...* — Paraules amb -cua: *innòcua, vàcua...*	●Oclusives (*p/b*, *t/d*, *c/g; k*): — Final de paraula (*anguatib, baobab, cob, efeb, enceb, enjub, mihrab, nabab, zub-zub; aldehid, almud, efod, farad, hassid, iod, oersted, ozalid, quid, rad, solod; , alumag, fastig, gag, grog,*

	segons els derivats (*àrab/Aràbia, serp/serpentina, ràpid/rapidesa, verd/verdós, càstig/castigar, llarg/allargar, clàssic/clàssica*...). — Grups *–bt–* (*dissabte*) , *–cc–* (*acció, calefacció, diccionari, direcció*), *–ct–* (*actor, arquitecte, correcte, dialecte*...), *–ps (temps)*, *–tm–* (*setmana*), *–ts–* (*dimarts*), *–tz–* (*dotze, tretze, setze*). — Gerundis en *-t: cantant, tement, dormint...*	— Paraules que comencen per *ap–* (*apte*...), *ad–* (*admetre, administrar, admirar*...), *at–* (*atlàntic, atles, atleta, atmosfera*...), *cap–* (*capsa, càpsula, captar, capturar, capvespre*...), *ob–* (*objecte, obsequi, observar, obtenir*...), *op–* (*opció, optar, òptic, òptim*...), *ps–* (*psicologia*...), *sub–* (*subdelegat, subratllar, subvenció*...) i *tecn–* (*tècnic, tecnologia*...). — A l'interior i a final de paraula: *–bt–* (*dubtar, obtenir*...), *–cc–* (*accent, col·lecció, destrucció*...), *–cn–* (*pícnic*...), *–cs–* (*doncs*...), *–ct–* (*acta, cactus, destructor*...), *–gd–* (*magdalena*...), *– ob-* (*obsessió*...), *obs-* (*obscur, obstacle, obstruir*...), *sub-* (*subjectar, subjecte, subjectiu*...), *subs-* (*subscriure, substància, substantiu, substituir*...). — A l'interior final de paraula: -bt- (*sobtar*...), -cc- (*accedir, accelerar, acceptar, accés, accessori*...), -cd- *(anècdota*...), -cs (*escacs, ics*...), electro- (*electrocutar*...), bacteri- (*bacterios*i...), fructi- (*fructífer*...), galact- (*galàctic*...), hect- (*hectàrea*...), lact- (*lactància*...), noct- (*nocturnitat*...); *adjectiu, aqüeducte, artefacte, autòcton, còctel*...; -gd- (*amígdala*...), -gm- (*diafragma, paradigma, pragmàtic, segment, sintagma*...), -gn- (*magnitud, assignar, designar, diagnosticar, digne*...), -pc- (*decepció, egipci, excepció, inscripció, interrupció, nupcial*...), -ps-(*col·lapse, eclipsi, lapsus*...), -pt- (*acceptar, adepte, captivar, capturar*...), -tll- / -tl- (*espatlla/espatla,*	— Paraules que acaben en *–c*, encara que els derivats presenten *–g* (*ànec, càrrec, aràbic, espàrrec, fàstic, feréstec, llòbrec, mànec, préssec, rònec, ròssec, tràfec, xàfec*...); paraules sense derivats per comparar (*baluard, dividend, sumand, subtrahend, lleopard, púding, tord*...), i paraules que tenen significat diferent (*bòlit/bòlid, cup/cub, estant/estand, examinand/examinant, multiplicant-multiplicand, sumant-sumand*...). — Paraules que comencen per: ab- (*abdicar, abductor, abduir, abjurar, abnegat, absort*), abs- (*abstemi, abstreure*), ap- (*apnea, àpside*), ads- (*adscriure, adstrat*), at- (*atzavara, atzerola*), cab- (*cabdal, cabdell, cabdill*), ep- (*èpsilon*), ip- (*ípsilon*), ob- (*objectar, obnubilar, obsedir, obsolet, obturar, obtús, obvi*), obs- (*obscè, obstinar-se*), pn- (*pneumàtic,*	*nurag, reg*...). — Final de síl·laba (*abjecció, admonició, obcecar, subduir, obtús, dracma, plebs, sacsar, èczema, tse-tse, pneumococ*...). — Significat diferent: *confirmant/confirmand, doctorant/doctorand, educant/educand, graduant/graduand, groc/grog, lligant/lligand, operant/operand, ordenant/ordenand, radicant/radicand, rec/reg, reverent/reverend*...). — Paraules amb *k* (*dakota, ginkgo, kart, kàiser*...).

		gm– (*enigma, fragment...*), *–gn–* (*cognom, signar, significat...*), *–pc–* (*adopció, concepció, corrupció, descripció, opció...*), *–pt–* (*adaptar, adoptar, apte, captar, concepte...*), *–tll–/–tl–* (*ametlla/ametla, batlle/batle...*), *–tll–* (*bitllet...*), *–tm–* (*ritme...*) i*–tz–* (*dotzena, organitzar, realitzar...*). — Grafia *k*: estrangerismes (*karate, kiwi, rock...*) i paraules gràficament catalanitzades (*biquini, pàrquing, quilòmetre, quiosc, tiquet*...).	*motlle/motle, motllo/motlo, rotllo/rotlo, vetllar/vetlar*), -tll- (*butlletí, rotlle*...), - -tm (*aritmètic*a...), -tn- (*ètnia...*), -ts (*conillets, llepadits, ocellets, pinyonets, plats-i-olles, voltants*...), -tz (*actualitzar, agilitzar, agonitzar, analitzar, autoritzar, canalitzar*...) — A final de paraula (*adob, cub, pub, Carib, Jacob...; Alfred, Bagdad, Belgrad, Conrad, David, sud...;* femenins acabats en *–etud* i *–itud (quietud, solitud...),* i paraules acabades en *–gog (pedagog*). — Estrangerismes (*Euskadi, folklore, karaoke, viking...*).	*pneumònia*), ps- (*pseudònim*), sub- (*súbdit, subrogar, subtil, subversió*), subs- (*substrat*), ts- (*tsunami*). o A l'interior i a final de paraula: -bt- *(obtús*), -cc- (*abstracció, accepció, accèssit, addicció*...), -cn- (*acne, aràcnids*), -cs- (*dacsa, ecs, fascímil, fics, fúcsia, sacsejar*), dactili- (*dactilar*); dictio- (*dictiocals*); espectro- (*espectrògraf*); *abductor, abstracte, addicte, apoplèctic...*, -dd- (*addicció, addició, addicte*), -dm- (*bàdminton, cadmi*), -ds- (*aràcnids, bòvids*), -gd- (*esmaragda, maragda*), -gg- (*suggerir*), -gm- (*astigmatisme, augmentar, dogma, estalagmita*...), igni- (*ignició*); magneto- (*magnetòfon*); *agnòstic, benigne, cigne...* -pc-: *accepció, erupció, intercepció, irrupció, proscripció*, -pn- (*apnea, hipnosi*), hipso- (*hipsografia*); -èpsia (*epilèpsia*); -òpsia	

				(*biòpsia*); *apocalipsi, bíceps, centcaps, clepsa, copsar, el·lipse*..., cript- (*criptònim*); -íptic (*eclíptic*); *abrupte, apocalíptic, baptisme*, *captard, captenir-se, captrencar, cleptòman, cripta*..., -tll-, -tl- (*guatlla / guatla*), -tl- (*betlemita, decatló, guàtlera, pentatló, triatló*), -tll- (*avantllotja, bitla, bitllar, bitlló, butlleta, butllofa, rutllar, titllar*), -tm- (*algoritme, itsme, leitmotiv, logaritme, sotmetre*), etno- (*etnocidi*); *cotna, vietnamita*, -ts- (*antiavalots, avantsala, cercatalents, enterramorts, escalfallits*...), -tz- (*a la gatzoneta, aguditzar, alcoholitzar, alfabetitzar, amenitzar*...). — Estrangerismes (*eureka, Frankfurt, judoka, kamikaze, Kenya, Kíev, Kurdistan, Kuwait, Kyoto, Pakistan, perestroika, víking, vodka, whisky*...) i paraules	

				gràficament catalanitzades (*búnquer, còctel, estoc, joquei, màrqueting, quimono, rànquing*...).	
	● Essa sorda i essa sonora: — Normes generals de les grafies *s, ss, c* i *ç* (*sopa, passar, ceba, plaça...).* — Paraules d'ús freqüent amb *s* o *ss* (*arròs, Eivissa, embarassada, llapis, pissarra, sabata, sucre, tassa*...). — Normes generals de les grafies *s* i *z* *casa, alzina*...)	● Essa sorda i essa sonora: — Essa sorda: paraules acabades en *–essa* (*batlessa*...), *–gressió* (*agressió*...), *–missió* (*transmissió*...) i *–pressió* (*impressió*...); els sufixos *–assa* (*pinassa*...), *–issa* (*malatissa*...) i *–íssim* (*altíssim*...); paraules que solen presentar dubtes (*dansa, disfressa, mesclar, tros*...), i ortografia dels grups *–sc–* (*adolescent, ascensor, piscina, escena*...) i *–xc–* (*excel·lent, excepte, excés*...). — Essa sonora: paraules acabades en –	●Essa sorda i essa sonora: — Essa sorda: paraules que solen presentar dubtes (*arrissar, agressiu, bussejar, carrossa, cassola, Brussel·les, discussió, dissoldre, esplanada, esporgar, esprémer, massapà, mordassa, mosso, mostassa, pòlissa, polissó, quars, safrà, Saragossa, Sardenya, sofre, Suïssa, tapís, tossut, vernís, esplanada, espolsar, esprémer, estendre, estranger, estrany*...); paraules compostes amb prefix (*asimetria, antesala, autoservei, contrasentit, homosexual, sobresortir*...), i grups *–sc–* (*descendir, descentrar, disciplina, fascicle*...) i *–xc–* (*excedència, excedir, excitar*...). — Essa sonora: paraules que solen presentar dubtes	●Essa sorda i essa sonora — Essa sorda: paraules que solen presentar dubtes (*alcàsser, alferes, arrebossar, assot, barnús, cabàs, Cadis, canyís, capatàs, Còrsega, cuirassa, drassana, esbós, escaramussa, estrassa, garsa, gessamí, hissar, masmorra, massís, mesquita, polissó, regalèssia, safrà, salpar, sanefa, sarró, sarsuela, sentinella, sèquia, Tunis, xerès; espoli, esporgar*...), i grups *–sc–* (*convalescència, consciència, escèptic*...) i *–xc–* (*excèntric, excel·lent, excepcional*...). — Darrere prefix, si el lexema comença per *s*, no s'escriu *ss*, però *pressentir, resseguir*... - Essa sonora: paraules que	● Essa sorda i essa sonora — Essa sorda: *assentir* i *dissentir; p*araules que solen presentar dubtes (*agràs, arcabús, assut, assutzena, borseguí, cafís, camussa, cartipàs, corser, orsar, pinsà, rossí, sedàs, sotsobrar, tramús*...) i grup *–xc–* (*excel·lir, excels*, *excipient, excisió. Excitró, exciple*...). — Paraules amb -sc- (altres) — Essa sonora: paraules que solen presentar dubtes (*basalt, basar,* cosac, desfasar, disenteria, gasa, pusil·lànime, zitzània...), paraules acabades en *–si* (*albuminosi, apoteosi, catarsi, enuresi, halitosi, osteoporosi*...) i terminació *–itzar* (*anatematitzar, caramel·litzar, desamortitzar,*

		fusió (*transfusió...*) i *–esa* (*bellesa...*), paraules que solen presentar dubtes (*Andalusia, Àsia, fase, paisatge, zebra, zona, cervesa, zoològic...*) i paraules acabades en *–si* (*crisi, parèntesi, quasi...*).	(*adhesió, anestèsia, casino, centèsim, col·lisió, decisió, eclesiàstic, entusiasme, Eusebi, exclusiu, Ignasi, inclusió, mil·lèsim, nasal, obesitat, precisió, presumpte, prosòdia, residu, Susanna...*) i paraules acabades en *–si* (singular) (*anàlisi, paràlisi, aluminosi, metamorfosi, catequesi, dièresi, hipòtesi, oasi, pròstesi, síntesi, tesi...*).	solen presentar dubtes (*aranzel, arrasar, asil, Cèsar, corrosió, fusible, gasela, gasosa, idiosincràsia, magnèsia, mausoleu, misantrop, musa, paràsit, persuasió, plausible, presagi, topazi, Tunísia, zel...*) i paraules acabades en *–si* (singular) (*ginogènesi, amniocentesi, antítesi, apocalipsi, diòcesi, elisi, èmfasi, èxtasi, fotosíntes*i...).	*gramaticalitzar, pol·linitzar...*).
	● Fricatives palatals: — *j* (davant *a*, *o*, *u: jaqueta, jove, juliol*) i *g* (davant *e*, *i: gerani, girafa...).* — *x* i *ix (xarop, panxa, caixa, guix...).* ● Africades palatals: — Terminació vocat + *jar* (*passejar, netejar, pujar...*). — A l'interior de paraula: *–tx–* (*dutxa, cotxe...*), *–tg–*	● Fricatives palatals: *j* davant *e* (*jersei*, *jeure*, *majestat*, *Jesús...*), i ortografia dels grups *–ject–* (*projecte...*) i *–jecc–* (*projecció...*). ● Africades palatals: — A final de paraula: *–tx* (*despatx...*), *–ig* (*raig...*), i les terminacions *–jar* (*assajar, barrejar, estiuejar, marejar, netejar...*) i *–tjar* (*desitjar, viatjar...*).	●Fricatives i africades palatals — *j* abans de *e* (*jerarquia, jeroglífic, Jeroni, Jerusalem...*). — Paraules amb *x* (*bauxa, rauxa...*). — Terminació vocal + *–jar* (*bloquejar, boicotejar, bombardejar, boxejar, bussejar, clarejar, coixejar, colpejar, envejar, escanejar, falsejar, festejar, fullejar, golejar, lletrejar, manejar, ombrejar, onejar, orejar, planejar, plantejar,*	●Fricatives i africades palatals: — *j* en les paraules *jeep, jet...* — Terminació vocal + *-jar* (altres) i *–tjar* (*allotjar, assetjar, avantatjar, descoratjar, encoratjar, enutjar, espitjar, estotjar, homenatjar, pitjar...*). — Dígrafs *–tx–*, *–tg–* i *–tj–* (*bitxo, bombatxo, botxí, alatxa, apatxe; abordatge, aliatge, arbitratge, arrambatge, hostatge, oratge, natja, sitja, calitja,*	●Fricatives i africades palatals — Amb *j: jejúnum* — Terminació vocal + *-jar* (altres) i *–tjar* (*aritjar, botjar, embalatjar, embotjar, encalitjar, enferritjar-se, enfotjar, engatjar, ensitjar, ensutjar, esmitjar, estatjar, farratjar, fogatjar, formatjar, hostatjar, llimutjar, metjar, natjar, petjar, remitjar, sitjar, sotjar, ultratjar...*). — Dígrafs *–tx–*, *–tg–* i *–tj–* (*atxim, sandvitx, xitxarel·lo,*

	(*formatge*, *llinatge, metge, rellotge, viatge*...) i *–tj–* (*platja*...).	— A l'interior de paraula: *tx–* (*butxaca, despatxar, esquitxar, fitxa, fletxa, capritxós, motxilla*...), *–tg–* (*avantatge, equipatge, fetge, habitatge, imatge, reportatge, salvatge*...) i *–tj–* (*mitja, pitjor*...).	*regatejar, rodejar, sondejar, tutejar*...). — Terminació *–tjar* (*jutjar, rebutjar, trepitjar*...). — *–tx–*, *–tg–* i *–tj–* a interior de paraula (*andritxol, batxiller, costitxer, felanitxer...; aprenentatge, coratge, doblatge, espionatge...; allotjament, corretja, jutjat, llotja*...).	*petja*...).	*aritger, estatger, petge, estatja, bassetja*…). — Dígraf *tx–* a principi de paraula (*txa-txa-txa, txapela, txec, txetxè, Txad, Txaikovski, Txèkhov, txitxa*...). — Sufix *–atge* (*cilindratge, cimentatge, cupatge*…).
	● Nasals: — Escriptura general de la *m*: grups *–mp–* (*campana*...), *–mb–* (*bomber*...), *–mm–* (*immens*...)i *–mf–* (*pamflet*...). — Escriptura general de la *n*: grup *–nv–* (*canvi*...).	● Nasals: Paraules compostes o derivades (*benpensat, benparlat, tanmateix, enmig, enfilar, enfornar, enfeinat*); paraules que comencen per *conf–* (*confiar, confiança*...) i *inf– (informar, informació...);* paraules amb *–mn–* (*alumne, columna, gimnàs*...) i el mot *enfadar*. — Grup *–nn–* en el prefix de negació *in–* (*innoble*, *innecessari*...) i en els mots *ànnera* i	● Nasals: — Casos dubtosos (*enfitar, betum, Betlem, flam, rom, Jerusalem, premsa, comte, impremta...).* — Grups *–nn–* (*bienni, ennegrir, ennigular-se connectar, connexió, innat, innocent, perenne*...), *–mn–* (*omnipresent, gimnàstica, himne, solemne, somni*...), *–mpt– (assumpte, atemptat, comptar, presumpte, símptoma, temptació, temptar*...) i *–mpc–* (*presumpció, assumpció*...) .	● Nasals: — Casos dubtosos (*Istanbul, Canberra, circumval·lació, triumvirat*...). — Grups *amnio-*, *–nn–*, *–mn–* , *–mpt–* i *–mpc–* (amniocentesi, *cànnabis, òmnibus, amnèsia, amnistia, calúmnia; exempció, redempció; exempt, redemptor, temptejar, sumptuós*...). — Grup *-ms* (*equinoderms, ensems,* hàmster...)	●Nasals: — Casos dubtosos (*fanfarró, comdor, femta*...). — Paraules compostes o derivades (*benmereixent, granment, panmític*...). — Grups *–nn–* (*mil·lenni, trienni, sunnita, pluriennal*…), *–mn–*, *–mpc–* i *–mpt–* (limnígraf, *amni, anamnesi, mnemotècnic, somnàmbul; perempció, preempció; peremptori, transsumpte*...). —Paraules que contenen *ms (comsevulla, prestanoms,*

		innocent.	— *ms*: *llums, apagallums, premsa...* — *mt: comte, empremta, impremta...* — mr: *somriure...* — *Tramvia* — *Circum-*: *circumstància, circumdant...*		*primsenyar, tallahams...), md (comdor, fumdeterra...), ml (Kremlin...), mz (zumzeig, zumzejar...)*
	● Grafia *l·l*: — Paraules començades per *al·l–* (*al·lot*...).	● Grafia *l·l*: Paraules començades per *cal·li–* (*cal·ligrafia*...), col·l– (*col·laborar, col·lecció, col·lega, col·legi, col·locar...*), *il·l–* (*il·legal, il·legible, il·legítim, il·lògic, il·luminar*...). Paraules acabades en *–el·la* (*aquarel·la, mortadel·la, novel·la*...) i *–il·la* (*goril·la*, *tranquil·la...*). Paraules que contenen *l·l*:	● Grafia *l·l*: — Paraules començades per *al·l–* (*al·legar, al·lèrgia, al·licient, al·lucinar, al·ludir, al·lusió*...), *col·l–* (*col·lapse, col·lateral, col·lecta, col·lectiu, col·lidir, col·lisió, col·loqui*...) i *il·l–* (*il·lusió, il·lustrar, il·lustre*...), *metal·l-* (*metàl·lic) i mil·li- (mil·límetre*). — En paraules acabades per *–el·la* (*caravel·la, cel·la, Compostel·la, Marcel·la, parcel·la, passarel·la, varicel·la*...), *–el·lar* (*parcel·lar, rebel·lar-se*...), *–il·la* (*camamil·la, til·la*...) i *–il·lar* (*oscil·lar, vacil·lar*...) i *síl·lab-*	● Grafia *l·l*: — Paraules que comencen per *al·l–* (*al·legar, al·leluia, al·legòric, al·lè, al·literació*...), *al·lo–* (*al·lòfon, al·loter, al·lomorf*...), col·l– (*col·lació, col·lagen, col·liri*...) i *il·l–* (*il·lació, il·lès, il·lús, il·luminat, il·lògic*...). — Paraules acabades en -el·*la (franel·la, legionel·la, ombrel·la, salmonel·la...), –el·lar (acaramel·lar, apel·lar, cancel·lar, encaramel·lar, estel·lar, flagel·lar, interpel·lar, novel·lar...), –il·la (axil·la, Camil·la, clorofil·la,*	● Grafia *l·l*: — Paraules que comencen per *al·l–* (*(al·lantoic, al·latiu, al·lè, al·lel, al·liaci, al·liària, al·ligació, al·ligàtor, al·lil...)*, *anguil·li–* (*anguil·liforme*...), *col·l–* (*(col·latari, col·lèmbols, col·lènquima, col·líbia, col·ligar, col·limar, col·liquació, col·lodió, col·loide, col·lotge, col·lotípia, col·ludir, col·luvial)*, *coral·li–* (*coral·lífer*...), *fel·lo–* (*fel·loderma*...), *fil·lo–* (*fil·loxera*...), *il·l–* (*il·lació, il·latiu, il·liri, il·lita, il·lític, il·luvial*...), *isal·lo–* (*isal·lohipsa*...), *mel·li–* (*mel·liflu*...), *mol·li–* (*mol·lície*...), *pol·lini–*

		excel·lent, instal·lar, intel·ligència, pel·lícula, sol·licitar, sol·licitud, tranquil·litat...	*(decasíl·lab...).* — Altres paraules (*anul·lar, Brussel·les, cèl·lula, intel·lectual, medul·la, mil·lenari, mil·lenni, mil·lèsim, mil·ligram, mil·límetre, rebel·lia, rebel·lió, satèl·lit, síl·laba*...).	*papil·la, pupil·la, sibil·la, vil·la...), i –il·lar (axil·lar, capil·lar, cavil·lar, destil·lar, fibril·lar, maxil·lar, papil·lar, pupil·lar...*). — Prefix *a–* negatiu (*alegal, alògic*...) i verbalitzador (*alentir, alinear*...). — Paraules que contenen *l·l*: *apel·lació, apel·lar, bèl·lic, constel·lació, cristal·lí, el·lipse, fal·lera, fibril·lació, gal·lès, hel·lènic, idil·li, infal·lible, libèl·lula, lul·lià, metàl·lic...*	(*pol·linari...*). — Terminació *–el·la* (*bagatel·la*, *fregatel·la*...), *–el·lar* (*constel·lar*, *gemel·lar*...), *–il·la* (*futil·la*, *maxil·la*...), *–il·lar* (*bacil·lar*, *titil·lar*...), *–fil·làcies* (*cariofil·làcies*...) i *–fil·le* (*antofil·le*...). — Altres paraules (*ampul·la, apol·lo, borratxel·lo, ciríl·lic, compel·lir, fal·lible, gal·linaci, hàl·lux, mol·lificar, mul·là, pal·li, ral·li...).*
	● Consonants R/RR: — Escriptura general de la *r* múltiple a principi de paraula, entre vocals i darrere consonant (*roca, gerra, conreu...*). — Escriptura general de la *r* simple (*cara, cadira, mare...).* Infinitius acabats en *–r (estimar, témer, sortir...)*.	● Consonants R/RR: — *r* simple en paraules com *arbre,* en els infinitius acabats en *–re* (*vendre, caure*...) i en sufixos acabats en *–r* (*clar, pastor, fuster...*).	● Consonants R/RR: — Paraules compostes amb prefix (*grecoromà, infraroig, vicerector...; arritmía, correferent, corresponsable, erradicar...*). — Perfet perifràstic i perfet simple (*va cantar* / *cantà*). — *Prendre.*	● Consonants R/RR: Erra simple: *cirurgia, orquestra...*	● Consonants R/RR: Erra múltiple*:* Escriptura de les ròtiques: — Darrere prefix: *arrítmia, , bilirubina, birrem, correferent, irracional, prerrogativa*... — En paraules compostes amb elements cultes: *cefalorraquidi, otorrinolaringòleg, micorriza, ornitorrinc*...

	● Grafia *h*: — A inici de paraula (*hamburguesa, haver, herba, hivern*...). — Enmig de paraula (*ahir*, *enhorabona*...).	● Grafia *h*: A inici de paraula (*habitar, herència, hereu, heroi, humor...).* Enmig de paraula (*alcohol, enhorabona, prohibir, tothom, vehicle...)*. Significat diferent (*ha/a, hem/em...*).	● Grafia *h*: — Paraules començades per *hect–* (*hectàrea*...), *heli–* (*heliport*...), *helio-, helico–* (*helicòpter*...), *hemero–* (*hemeroteca*...), *hemi–* (*hemicicle*...), *hemo–* (*hemorràgia*...), *herbi–* (*herbicida*...), *hetero–* (*heterosexual*...), *hidr–* (*hidroavió*...) i *homo–* (*homosexual*...). — Enmig de paraula (*aleshores, alhora, coherent, cohesió, exhibició, filharmònic, inhabilitar, malhumorat*...). — Altres paraules (*hàbil, hàbit, harmonia, havà, havanera, hebreu, hegemonia, hèlice, hèlix*...). — Interjeccions (*ah, oh, eh*). — Significat diferent (*ho/o, hi/i, habitar/evitar*...).	● Grafia *h*: — Paraules començades per *hagio–* (*hagiografia*...), *hemato–* (*hematòleg*...), *hendeca–* (*hendecasíl·lab*...), *hepta–* (*heptàgon*...) i *hexa–* (*hexacord*...). — Paraules que poden presentar dubtes (haitià, *haixix, ham, handbol, harem, helvètic, herpes, heura, hibisc, hissar, hèrnia, hostatge*...). — A interior de paraula (*adherir, anhel, anihilar, conhort, exhalar, exhaurir, exhaust, exhortar, exhumar, inherent, inhibir, nihilisme, sahari*à, *subhasta, vehement*...). — Interjeccions (*hala, ehem*...). — Significat diferent (*on/hom/ohm*, *hala/ala*, *hàbit/àvid*, *hostatge/ostatge...*).	●Grafia *h* — Altres paraules que comencen per *h*: *haiku*, *haima...*; *hema–* (*hematoma*...); *hepta–* o *hept–* (*heptaedre* o *heptàedre*...); *higro–* (*higròfil*...); *hiper–* (*hipèrbaton*...); *hipo–* o *hip–* (*hipocalòric*...); *hister–* (*histerectomia*...); *histo–* (*histograma*...); *homeo–* (*homeòpata*...); *homi–* (*homicida*...); *homini–* o *homi-* (*homínids*...); *hormona, hosanna, hospici, hule, humus, hurra*... — A l'interior de paraula (*àdhuc, almohade, apartheid, aprehensió, benhaja, bonhomia, clorhídric, cohort, desinhibir, gentilhome, ghanès, inhalar, menhir...*) — *ad hoc* —Significat diferent (*aprehendre/aprendre, enherbar/enervar...*).
	● Consonants *b/v:* — Alternança *p-b*	● Consonants *b/v:* — Paraules que	● Consonants *b/v:* — Cultismes (*moure/mòbil,*	● Consonants *b/v:* — Cultismes (*calb/calvície,*	• Consonants *b/v:* — Cultismes*: avet* –

	(*llop/lloba*...). — Alternança *u-v* (*neu/nevar*...).	s'escriuen diferent en altres llengües romàniques (*avall, avi, avorrir, canvi, cavall, govern, haver, vaixell*...). — Significat diferent (*baca-vaca, bell-vell, beure-veure, botar-votar, buit-vuit*...).	*provar/probable*...). — Paraules que divergeixen d'altres llengües romàniques (*Àlaba, baró, basc, advocat, covard, gavardina, gravar, pavelló, prova...)*. — Significat diferent (*ball/vall, bena/vena, bola/vola, bull/vull, probable/provable, rebel·lar-se, revelar*...).	*cervell/cerebral/cerebel, llavi/labial, lliure/liberal, savi/saber*...). — Paraules que divergeixen d'altres llengües romàniques (*biga, Biscaia, bolcar, comboi, rebentar, riba, trobador*...; *alcova, almívar, bava, caravel·la, cascavell, cavalcar, civada, espavilar, Esteve, esvelt, fava, prevere, raval, rave, sivella, taverna, travar, vernís*...). — Significat diferent (*ban/van, bast/vast*, *bel/vel*...).	*abietàcies, avortar – aborció, berruga – verrucària, corb (adj.) – curvatura, corb (ocell) – còrvids, deure – dèbit, nuvi – núbil, núvol – nebulós*). — Paraules que divergeixen d'altres llengües romàniques: *beina, saba, arravatar, Còrdova, envestir, javelina, trèvol, Vesuvi...* — Significat diferent *(abís-avís, baga-vaga, beta-veta, roba-rova*...)
		● Grafia *w*: — Estrangerismes no adaptats (*kiwi, web*...).		● Grafia *w*: —*darwinià, edelweiss, hawaià, kuwaitià, newton, quilowatt, taiwanès, wagnerià, waterpolo, watt, whisky...*	Grafia *w*: *wolfram, swing, twist, clown, wòlof*...
		Accentuació ● Regles generals d'accentuació. ● Accentuació de la *e*. ● Accentuació de la *o*.	**Accentuació** ● Adverbis acabats en *–ment* (*fàcilment, difícilment*...). ● Accents diacrítics: *bé, déu,*	**Accentuació** ● Paraules compostes (*nauticopesquer, historicoartístic, juridicoadministratiu*...).	**Accentuació** — Estrangerismes no adaptats: *curriculum vitae / currículum*, *per capita.*

		● Accents diacrítics (*és, són, té* i *més*).	*mà, món, pèl, què, sé, sí, sòl, ús, vós.* ● *Església, témer.*	● Accents diacrítics: *sòl.* Els plurals i els derivats: *béns, pèls... mans, mons... adeu, contrapel, entresol, subsol...*	— Accents diacrítics: *Lés*
	Dièresi ● Dièresi en els grups –*güi*, –*qüi*, –*güe*, –*qüe* (*pingüí, aigües...).*	**Dièresi** ● Dièresi sobre les vocals *i* i *u* per indicar un hiat (*cafeïna, traïdor...*).	**Dièresi** ● Estalvi de la dièresi en l'infinitiu, el gerundi, el futur i el condicional dels verbs acabats en vocal + –*ir* (*agrair, agraint, agrairé, agrairia...*). ● Dièresi en la 1a, 2a i 3a persona del singular i la 3a del plural de l'imperfet d'indicatiu dels verbs que acaben en vocal + –*ir* (*agraïa, agraïes, agraïa...*). ● No duen dièresi: *meitat, paisatge*	**Dièresi** ● Verbs acabats en vocal + –*ar* (*creï, suï, incoï...*) i cultismes acabats amb els sufixos –*itat*, –*itzar* i –*al* (*heroïcitat*, *arcaïtzar*... però *laical*, *trapezoidal*...) ● Casos d'estalvi de la dièresi: *-ium, -ius, -isme, -ista* (*pòdium*, *egoista, antiimperialista*...). Prefixos anti- (*antiimperialista*), auto- (*autoinjectable*), co- (*coincidir*), contra- (*contraindicar*), intra- (*intrauterí*), re- (*reincidir*), semi- (*semiindiferència*). Mot *triumvirat.*	**Dièresi** Qüestions ortogràfiques del verb *argüir.*
	Apòstrof ● Ús general de l'apòstrof en l'article determinat i personal (*l'idioma, n'Albert*...).	**Apòstrof** ● No apostrofació de l'article davant paraules femenines començades per *i* o *u*	**Apòstrof** ● Article determinat davant noms de lletres (*la ema, la efa...*), paraules que comencen amb *h* aspirada	**Apòstrof** ● L'article femení (*la host, la ira, la Haia*...), davant mots amb el prefix *a*– negatiu (*l'anormalitat*, *l'asimetria*...) ● L'article davant sigles,	**Apòstrof** No s'apostrofa *el ió.*

		àtones (*la indústria, la humanitat, na Irene*...). ● Apòstrof en la preposició *de* (*d'història*...) i en els pronoms febles *(l'agafa, agafa'l; m'estima, estima'm; t'entenc, entendre't; s'inventa, inventi's; n'inclou, incloure'n...).*	(*el hawaià*...), paraules que comencen amb diftong creixent (*el iode, la hiena*...) i *la una* (hora). ● Apostrofació en els acrònims: *l'IVA, la UNESCO...*	abreviatures i símbols (*l'art*., *la UIB, l'11*...), i l'article determinat i la preposició *de* quan precedeixen títols, noms comercials, etc., (*d'*El País*, d'El Corte Inglés*...).	
		Guionet ● Entre verb i pronom feble (*Vaig dir-li, donar-te*...).	**Guionet** ● Paraules compostes el primer element de les quals acaba en vocal i el segon comença en *r*, *s* o *x (guarda-roba, penya-segat, para-xocs*...). ● Composts repetitius i expressius (*ping-pong*). ● Composts en què figura el nom d'un punt cardinal *(nord-americà*).	**Guionet** ● Paraules compostes (*pit-roig, adeu-siau, pèl-roig, pèl-ras, qui-sap-lo*...).	**Guionet** — *No-res* — Composts formats pel prefix no: *la no-violència, (la no-violència, els no-creients...; la no compareixença, els no fumadors...).* — Composts que són manlleus no adaptats: *au-pair, best-seller, dalai-lama...; bypass, cowboy*...), estrangerismes adaptats (*agnusdei, discjòquei, exlibris*) i expressions

					llatines (*alter ego, delirium tremens, honoris causa*...). • Prefix (*ex-, vice-, sots- i sub-*) seguit de locució o sintagma que designa un càrrec o una professió (*ex-director general, vice-secretària general*...).
MORFOLOGIA I SINTAXI	**Gènere i nombre del substantiu i de l'adjectiu** ● Canvis ortogràfics: masculí en *–p, –t, –c* i femení en *–b–*, *–d–*, *–g–* (*llop/lloba, cunyat/cunyada, amic/amiga...).* ● Canvis ortogràfics: singular acabat en *–ga*, *–gua*, *–ca*, *–qua*, *–ça, –ja* i plurals en *–gues*, *–gües*, *–ques*, *–qües*, *–ces*, *–ges.* (*botiga/botigues, aigua/aigües, boca/boques, pasqua/pasqües, plaça/places, taronja/taronges*...).			**Gènere i nombre del substantiu i de l'adjectiu** ● Adjectius *oblic* (*obliqua*) i *inic* (*iniqua*)	

		Determinants i quantificadors ● Contracció de les preposicions *a*, *de* i *per* amb l'article determinat (*al/als*, *del/dels*, *pel/pels*). ● Formes *cal* i *can*. ● **Lo* neutre en els casos en què es pot substituir per *el* (**lo que passa > el que passa...*).	**Determinants i quantificadors** ● Locucions habituals amb **lo* neutre: *lo més aviat possible, lo altre...*	**Determinants i quantificadors** ● **lo* neutre amb valor intensificador *(amb *lo llest que és...)*	
	Verbs ● Alternances ortogràfiques en els verbs acabats en *–car*, *–çar*, *–gar*, *–guar* i *–quar* (*picar/piques, torçar/torces, pegar/pegues, desaiguar/desaigües, adequar/adeqües...).* ● Alternances ortogràfiques en verbs acabats en *–cer* (*ç-c: venç/vences...*). ● Alternances ortogràfiques en els verbs *rebre, tenir i venir.*	**Verbs** • Alternances ortogràfiques en els verbs *collir, tossir, escopir, cosir, sortir...* (*cus-cosim...*) • Participis acabats en -ès (2a conjugació) (*permès*), -ut (2a conj. -er) *(sabut*), -ut (2a conj. -re) (*batut*), -rt (3a conj. pur) (*obert*). ● Participis irregulars: *treure → tret, escriure → escrit, morir → mort, dur → dut/duit.* ● Formes de gerundi:	**Verbs** ● Qüestions ortogràfiques dels verbs *néixer, fer, saber i caber*. ● Qüestions ortogràfiques dels verbs *jeure* i *treure*. ● Qüestions ortogràfiques dels verbs incoatius (vocal + *ir* = dièresi). • Participis acabats en -rt (3a conj. pur) (*obert*) • Participis irregulars: *estrènyer → estret, moldre → màlt, fregir → frit/fregit* • Formes de gerundi: *escriure → escrivint, viure → vivint, dir → dient, dur →duent.*	**Verbs** • Qüestions ortogràfiques: vocal + -ar (*suar*) → dièresi al present de subj. • Verbs acabats en -er: qüestions ortogràfiques (*poder, voler*). ● Participis acabats en *-lt* (*absolt*), -st (*respost*), -ós (*confós*), -ès (3a conj.) (*imprès*). • Participis irregulars: *matar → mort, despertar → despert, coure → cuit / cogut, fugir → fuit / fugit*	Verbs • Model incoatiu: qüestions ortogràfiques → argüir • Participis irregulars: néixer → nat, pertànyer → pertanyut/pertangut, romandre → romàs, enfondre → enfús, raure → ras/ragut

	• Qüestions ortogràfiques: *pudir (puts – pudiu)* • Participis acabats en *–at (cantat)* i en *–it (partit);* participis irregulars *(ser → estat, fer → fet, veure → vist, viure → viscut).* • Gerundis acabats en *–ant (cantant), -ent (perdent) i –int (dormint)*	*viure → vivint, beure → bevent.* • Perífrasi d'obligació: *haver de + infinitiu*	• INCORRECTE: *igual + verb, *futur	• Formes de gerundi *caure → caient, creure → creient* • Perífrasis de causalitat: *en + inf* (INCORRECTE: **al + inf*.)	
	Pronoms interrogatius • Les formes *què* i *quant / quan.*				
			Adverbis *Pertot / enlloc* *Potser sí / potser no*		
					Preposicions — INCORRECTE: **acabar amb* ('destruir'). — INCORRECTE: *(*no*) *poder amb* ('sortir-se'n'). — INCORRECTE: **fer-se*

					amb (‘aconseguir’).
	Majúscules i minúscules ● Ús de majúscules i minúscules segons la posició en el text (a principi de text i després de punt) i segons el tipus de paraula: noms propis de persona (*Catalina Coll*...) i noms de lloc (*Mallorca*...).		**Majúscules i minúscules** ● Noms d’establiments comercials (*el Cafè de l’Òpera*) i noms de lloc (*la plaça de la Drassana*). ● Després de l’admiració, d’interrogació i de punts suspensius. ● Després de dos punts	**Majúscules i minúscules** ● Noms d’entitats, empreses i institucions, noms propis (sobrenoms i noms artístics) i noms de grups artístics.	**Majúscules i minúscules** — Títols de publicacions: *Mirall trencat* — Càrrecs i tractaments personals: *el president del Govern, la Dra. Maria Puig*

QÜESTIONARI ADEQUACIÓ

1. **Els aspectes d'adequació i coherència s'avaluen en un sol apartat en els textos de nivell B1 i B2.**
   a) V
   b) F

2. **El grau de formalitat i el grau d'especificitat d'un text es pot penalitzar a partir del nivell B2.**
   a) V
   b) F

3. **L'ordre en què apareixen els elements bàsics d'un text és indiferent mentre hi figurin tots els elements requerits segons el tipus de text.**
   a) V
   b) F

4. **S'usen adequadament els signes de puntuació en aquest text? Marcau les errades que hi apareixen.**

Dimarts 3 d'abril de 2.020

Associació Esprint
C, Major-1
sa Cabaneta

Bon dia:
Escric a l'associació per donar-vos el meu número de telèfon. Me vull apuntar a la marató de dissabte que ve! El meu número és el 677. 88. 34. 21.
No sé si hem de dur una motxilla amb roba per canviar-mos. Hi ha dutxes? Tenc moltes ganes de participar.

Moltes gràcies

Miquel Ramon.

Indicau a partir de quin nivell de llengua s'han de tenir en compte els errors que hi apareixen:

a) Nivell A2
b) Nivell B1
c) Nivell B2

5. A continuació teniu l'enunciat d'un exercici d'expressió escrita de nivell B2. Corregiu aquesta carta amb els descriptors d'adequació corresponents a aquest nivell.

Fa un mes que vàreu comprar un ordinador i no funciona correctament. Escriviu una carta de reclamació al comerç on el vàreu comprar exposant que voleu que us el canviïn per un altre de nou, ja que està garantia.

Josep Garí Ramon
DNI 38496712-B
C. Cirerer, nº 32, 1º C
07010

ELECTRÒNICA MAS
c/ Pere garau, 3
07005

ESPÒS:
El motiu de la meva reclamació és perquè durant el mes de desembre em vaig comprar un ordinador al seu negoci, però desde el principi que el vaig comprar em va donar molts problemes per encendre-lo. He comprovat per tot i no aconsegueixo trobar on és el problema. L'ordenador no funciona. I no vull que es facin reparacions perquè és nou.
D'altra banda, un dels seus empleats em va recomanar una assegurança per, si en algun moment, donés el cas de necesitar-lo.

SOL·LICIT:
Per consegüent, reclam l'ajuda que em correspon en concepte de devoluciò de l'import de l'ordinador o que em faci lliurament d'un altre. No estic contenta amb l'aparat que em vaig comprar al seu negoci. Esper que em doni una solució el més aviat posible.
Quedo a l'espera de la seva contestació.

Josep,

Palma, cinc de gener del 2020

6. L'enunciat d'aquest exercici proposa escriure un missatge de mòbil al cap de l'empresa justificant l'absència a la reunió de treball. Quines errades d'adequació hi apareixen? Justificau la resposta.

Bon dia,

Us escric perquè avui he anat de caguetes i no seré a la reunió. Em sap greu, però tenc vòmits i no estic molt fi. Ja li diré coses quan em trobi millor.

Salutacions,

Sergi

7. Seria adequat aquest fragment de nivell A2? Per quin motiu?

Cada dia m'aixeco a les 7.30 h. Després me dutxo, hem vesteixo i berén d'un cafè amb llet. A les 8.30 h surt de canostra per anar a l'estació.

a) Sí, és adequat perquè en aquest nivell no es penalitza l'ús de formes verbals de diferent origen geogràfic.
b) No, no és adequat perquè a partir del nivell A2 no es poden alternar formes verbals de diferent origen geogràfic.

SOLUCIONARI

1. F
2. V
3. F
4.

Dimarts 3 d'abril de 2.020

Associació Esprint
C. Major-1
sa Cabaneta

Bon dia:

Escric a l'associació per donar-vos el meu número de telèfon. Me vull apuntar a la marató de dissabte que ve! El meu número és el 677. 88. 34. 21.

No sé si hem de dur una motxilla amb roba per canviar-mos. Hi ha dutxes? Tenc moltes ganes de participar.

Moltes gràcies

Miquel Ramon.

Fa un mes que vàreu comprar un ordinador i no funciona correctament. Escriviu una carta de reclamació al comerç on el vàreu comprar exposant que voleu que us el canviïn per un altre de nou, ja que està garantia.

Josep Garí Ramon
DNI 38496712-B
C. Cirerer, nº 32, 1º C
07010

ELECTRÒNICA MAS
c/ Pere garau, 3
07005

ESPÒS:
El motiu de la meva reclamació és perquè durant el mes de desembre em vaig comprar un ordinador al seu negoci, però desde el principi que el vaig comprar em va donar molts problemes per encendre-lo. He comprovat per tot i no aconsegueixo trobar on és el problema. L'ordenador no funciona. I no vull que es facin reparacions perquè és nou.
D'altra banda, un dels seus empleats em va recomanar una assegurança per, si en algun moment, donés el cas de necesitar-lo.

SOL·LICIT:
Per consegüent, reclam l'ajuda que em correspon en concepte de devoluciò de l'import de l'ordinador o que em faci lliurament d'un altre. No estic contenta amb l'aparat que em vaig comprar al seu negoci. Esper que em doni una solució el més aviat posible.
Quedo a l'espera de la seva contestació.

Josep,

Palma, cinc de gener del 2020

5.

6. El registre no és adequat, no s'ajusta a la situació ni a la intenció comunicativa i tampoc s'ajusta a la relació interpersonal dels interlocutors. Hi apareixen registres diferents, formal i informal. I s'alternen les dues formes *vós* i *vostè*.

7. *a*

QÜESTIONARI COHERÈNCIA

Tasca 1. A continuació hi ha cinc fragments dels descriptors de texts reeixits pel que fa a la coherència, que corresponen als diferents nivells de coneixements de català. Uniu cada fragment amb el nivell corresponent.

El text reflecteix punts de vista defensats de manera elaborada. Les idees principals i algunes idees complementàries es presenten de manera clara, estructurada i completa. Les idees estan ben fonamentades i argumentades per arribar a una conclusió apropiada.	C1
El text presenta, de manera clara, estructurada i completa, les idees principals, o les idees estan ben fonamentades i argumentades per arribar a una conclusió apropiada.	B2
El text presenta, de manera clara i estructurada, les idees pertinents.	A2
El text reflecteix punts de vista defensats de manera elaborada, amb un estil apropiat i eficaç. Les idees principals i les idees complementàries es presenten de manera clara, fluida, estructurada i completa. Totes les idees estan ben fonamentades i argumentades, amb les justificacions i els exemples pertinents, per arribar a una conclusió apropiada.	C2
El text presenta, de manera senzilla, clara, estructurada i intel·ligible, les idees principals, o les idees estan ben fonamentades i argumentades.	B1

Tasca 2. A continuació hi ha cinc afirmacions relatives a les capacitats específiques que han de posar en pràctica els usuaris de la llengua per produir texts escrits, en funció dels diferents nivells de referència. Indicau si les afirmacions són vertaderes (V) o falses (F).

Un usuari de nivell B1 pot haver de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius que poden provocar ambigüitats i incoherències.	F
Un usuari de nivell C1 ha d'evitar la repetició innecessària de mots i d'idees. També ha d'evitar l'excés d'incisos explicatius, que podrien provocar ambigüitats i incoherències.	V
Un usuari de nivell B2 ha de poder escriure un text clar que segueixi les convencions de la composició textual, sobre temes més o menys complexos, i destacar-ne les idees principals per arribar a una conclusió apropiada.	V
Un usuari de nivell B2 ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees seguint una estructura apropiada i eficaç, que ajuda el lector a trobar les idees importants. En pot subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per arribar a una conclusió apropiada.	F
Un usuari de nivell C1 ha de poder dotar el text d'una progressió lineal (desenvolupament lògic de la informació) o d'una progressió de tema constant (repetició periòdica del tema triat).	V

Tasca 3. A continuació teniu l'enunciat d'un exercici d'expressió escrita d'una prova de nivell C1, i la resposta redactada per l'examinand. Després de llegir-los, resoleu les tasques que s'hi proposen.

Exercici d'expressió escrita de nivell C1: Heu vist uns videoclips de reggaeton a les xarxes socials. Com a pare o mare d'un adolescent, redactau una carta al director (de 200 paraules) per denunciar els missatges discriminatoris a què el jovent està exposat a través de la música, la publicitat i Internet.

Reggaeton, quin missatge transmet als nostres fills?

Ahir vespre varen venir a casa nostra una colla d'amics dels meus dos fills. Es tancaren a la sala i començaren a posar música amb l'ordinador, mentre berenaven i jugaven amb la Wii. Arribat un moment em vaig aturar a escoltar les lletres de les cançons. Em vaig quedar totalment bocabadada.

Com podien escoltar aquella música? I per a mi, el més greu, com podien agradar-los aquelles lletres?

Actualment els adolescents tenen accés a tot tipus d'informació, publicitat, música i un llarg enfilall de temes gràcies a Internet.

Molts d'aquests continguts no són adequats per a la seva edat, ja que el caràcter de la majoria dels adolescents no està encara ben format i són fàcilment influenciables. També podem trobar un grup bastant nombrós de joves que escolten aquestes cançons, i moltes són plenes de continguts sexistes, homòfobs, etc., i no tenen el suficient criteri per separar els continguts d'una cançó del que es pot fer o no a les persones que tens al voltant o que pots conèixer.

No dic que es deixin influir per les lletres, però sí que poden arribar a pensar que és normal tot el que escolten en el reggaeton. Pens que hem de respectar totalment els gustos musicals dels nostres fills, però també crec que és obligació dels pares, però també de les escoles, posar els criteris per educar els nostres joves perquè aprenguin a escoltar aquest tipus de música.

Helena Reus Florit
Palma

a) Claredat i estructura de les idees: marcau en el text els fragments en què l'estructuració en paràgrafs hauria de ser diferent, o les idees que no estan ben expressades. Argumentau-ho.
b) Qualitat i quantitat de la informació: marcau en el text els fragments en què hi ha informació contradictòria, repetitiva o irrellevant. Argumentau-ho.
c) Ordre lògic de les idees: marcau en el text quins fragments s'haurien d'ordenar de manera diferent perquè les idees s'exposin de manera lògica. Argumentau-ho.

(Preguntes de resposta oberta.)

Ítems que han de tenir les respostes per considerar-les correctes:

a) L'estructuració en paràgrafs no està ben resolta. Els paràgrafs són de grandàries diferents, i hi ha frases que corresponen a idees d'altres paràgrafs (per exemple, la primera frase del darrer paràgraf). També hi ha idees que no estan ben expressades: per exemple, l'argumentació de com les lletres de les cançons poden influir en els adolescents, o la conclusió a què s'arriba.
b) Hi ha informació irrellevant (per exemple, en el relat de la visita dels amics dels fills: que escoltaven la música en el ordenador, mentre berenaven i jugaven). Hi ha informació contradictòria: segons l'autora, els adolescents «són fàcilment influenciables», però «No dic que es deixin influir per les lletres»; afirma que «hem de respectar totalment els gustos musicals dels nostres fills», però alhora diu que s'han de «posar els criteris per educar els nostres joves perquè aprenguin a escoltar aquest tipus de música».
c) L'ordre lògic de l'argumentació central seria:
    1. Els adolescents tenen accés a tot tipus d'informació a través d'Internet.
    2. També tenen accés a música amb continguts sexistes i homòfobs.
    3. Molts d'aquests continguts no són adequats a la seva edat, perquè el caràcter no està ben format i són infuenciables.
    4. La manca de criteri pot fer que els joves pensin que el que escolten en aquestes cançons és normal i ho apliquin a les relacions que mantenen entre ells.

Exercici d'expressió escrita de nivell C1: Heu vist uns videoclips de reggaeton a les xarxes socials. Com a pare o mare d'un adolescent, redactau una carta al director (de 200 paraules) per denunciar els missatges discriminatoris a què el jovent està exposat a través de la música, la publicitat i Internet.

Reggaeton, quin missatge transmet als nostres fills?

Ahir vespre varen venir a casa nostra una colla d'amics dels meus dos fills. Es tancaren a la sala i començaren a posar música amb l'ordinador, mentre berenaven i jugaven amb la Wii. Arribat un moment em vaig aturar a escoltar les lletres de les cançons. Em vaig quedar totalment bocabadada.

Com podien escoltar aquella música? I per a mi, el més greu, com podien agradar-los aquelles lletres?

Actualment els adolescents tenen accés a tot tipus d'informació, publicitat, música i un llarg enfilall de temes gràcies a Internet.

Molts d'aquests continguts no són adequats per a la seva edat, ja que el caràcter de la majoria dels adolescents no està encara ben format i són fàcilment influenciables. També podem trobar un grup bastant nombrós de joves que escolten aquestes cançons, i moltes són plenes de continguts sexistes, homòfobs, etc., i no tenen el suficient criteri per separar els continguts d'una cançó del que es pot fer o no a les persones que tens al voltant o que pots conèixer.

No dic que es deixin influir per les lletres, però sí que poden arribar a pensar que és normal tot el que escolten en el reggaeton. Pens que hem de respectar totalment els gustos musicals dels nostres fills, però també crec que és obligació dels pares, però també de les escoles, posar els criteris per educar els nostres joves perquè aprenguin a escoltar aquest tipus de música.

Helena Reus Florit
Palma

QÜESTIONARI COHESIÓ

1. Indicau si les afirmacions següents són falses (*F*) o vertaderes (*V*):

a) En el nivell B2 ja s'han de fer adequadament el canvi i la caiguda de les preposicions. V
b) Un pleonasme només es pot penalitzar a partir del nivell C1. V
c) En tots els nivells s'han d'usar adequadament els verbs pronominals. F
d) Un examinand de nivell B1 ha de saber que els dies de la setmana són invariables (excepte *dissabte* i *diumenge*). V
e) L'ús adequat dels possessius *llur/llurs* només es treballa en el nivell C2. F **2. A 2.**

2. A partir de quin nivell s'han de conèixer els mecanismes de cohesió següents?

a) L'ús de la preposició *a* davant un complement directe en els casos en què és correcte. C1
b) La utilització del substantiu *postres* en plural i en femení. B2
c) La concordança d'un adjectiu que afecta dos o més substantius de gènere diferent (*homes i dones llestos*). C1
d) La substitució d'un complement directe per un pronom feble. B1
e) Les formes i l'ús del pronom relatiu invariable *que*. A2
f) Les formes i l'ús dels determinants indefinits *mant* i *sengles*. C2

3. Marcau les errades de cohesió que es puguin penalitzar segons el nivell:

a) Text de nivell A2:

> Bon dia JOAN! Som n'Anne la veïnada de la segona planta Aquest mati he notat un olor a fum dins l'ascensor. Esteria bé posar una nota, un cartell prohibit fumar!! Gràcies! Que tinguis un bon dia!

b) Text de nivell B1:

> Bon dia,
>
> Soc la Margalida, la veïna del quart pis esquerra. El motiu d'aquest missatge és informar-li dels fets produïts a l'aparcament de la finca els darrers dos mesos, ja que vostè no hi era durant aquest període de temps. El dia tres de maig i el dos de juny, es varen produir dos robatoris

a l'esmentat aparcament. La primera vegada només va desaparèixer una bossa que hi era a dins del cotxe de la veïna del tercer pis, però la segona vegada, els lladres varen aconseguir fins i tot robar el cotxe de la Maria Cerdà que viu al segon pis.

c) Text de nivell B2:

Bon dia amic del meu cor!

Sóc la Joana! No et vas a creure! Però sóc de viatge, després de tants anys he pogut tornar una altra vegada a Bolonya. Només per dues setmanes, però menys és res!

Quan he arribat, he agafat el autobús fins al nucli urbà. En sortir de l'estació, he vist els carrers nets, les places plenes de persones, però amb una tranquil·litat meravillosa! Quina ciutat! He portat la meva col·lecció d'aquarel·les i vull fer moltes coses.

En primer lloc aniré a la residència d'avis on treballava. Vull tornar a veure a les meves companyes de feina

d) Text de nivell C1:

Benvolgut Sr.

Com a mare d'un adolescent vull manifestar el meu rebuig, la meva ràbia cap el contingut del videoclip de la seva cadena videogràfica. Tots els pares, mares, educadors i altres persones properes els adolescents sabem que el ritme del reggaeton, ben igual que les xarxes socials, formen part de la vida dels nostres fills i filles, i que malgrat els pares serquem estratègies per controlar-ne la seva presència, els resultats difereixen molt del nostre desitg. Per aquest motiu consider que els continguts dels seus videoclips en general, i molt especialment el darrer que ha publicat, conté un missatge totalment discriminatori, divulga la desigualdat entre homes i dones, i encara més les imatges utilitzades per el ball són totalment dures i ofensives i per aquest motiu consider que, aquest videoclip, s'hauria de retirar de les xarxes socials.

e) Text de nivell C2:

Acte de commemoració dels trenta anys de l'Institut de Formació de la Policia Local

Bon vespre a tothom,

Vull agrair, en primer lloc, a tots els assistents d'aquest acte en què es commemoren els trenta anys de l'Institut de Formació de la Policia Local.

Com a directora d'aquest organisme, em vull dirigir especialment als professionals que, d'una manera o l'altra, han deixat d'exercir les seves funcions en aquest Institut, la majoria jubilats, però que sempre formaran part de la nostra història, en tant que foren els iniciadors per a l'impuls d'una millora en la qualitat de la formació de la Policia Local i que suposarà un gran repte, tant pels recursos econòmics com pels recursos humans, poder dur a terme aquest projecte que ha esdevingut un referent per a altres escoles de formació d'aquest sector.

QÜESTIONARI REPERTORI

1. El document *Desenvolupament del Marc europeu comú per avaluar nivells de llengua catalana* (de la Direcció General de Política Lingüística) descriu:

a) En tots els nivells de coneixement, unes capacitats generals i unes d'específiques, que es detallen amb igual amplitud en cadascun.
b) En el nivell A2, sols una capacitat específica, que es descriu succintament per a aquest nivell inicial.
c) Unes capacitats generals i unes d'específiques, que són més detallades com més alt és el nivell de coneixements.

2. És adient dir que la persona que opta al nivell B2 ha de saber expressar-se per escrit en situacions referides a temes i necessitats quotidianes familiars o d'interès personal i professional, amb un ús suficient de les estructures organitzatives i dels mecanismes de cohesió?

a) Sí, perquè és propi del nivell B1.
b) No, perquè és propi del nivell C1.
c) Sí, perquè és propi del nivell B2.

3. El coneixement i el domini d'expressions idiomàtiques i col·loquials (frases fetes, refranys, col·locacions...), en l'expressió escrita, és descrit com a propi dels nivells d'usuaris experimentats (C1 i C2).

a) Vertader.
b) Fals.

4. En aquest exemple d'interacció escrita per al nivell A2, assenyalau els quatre defectes imputables a la categoria de repertori que caldria consignar en la correcció del text.

> Bon dia, Joan!
>
> Som n'Asunción, la vesinada del cinquén pis. Aquesta matina he notat un pudor de fam molt forta a l'escaló. Quasi m'explota el meu nas ! Crei que estaria molt bo fer una nota que digués «prohibit fumar».
>
> Que tengues un bon dia.
>
> Gràcies.

Defecte 1: [espai emplenable]
Defecte 2: [espai emplenable]
Defecte 3: [espai emplenable]
Defecte 4: [espai emplenable]

5. Dels següents, quin descriptor de correcció és el més adequat per al text de la pregunta anterior?

a) Repertori lèxic limitat, amb moltes mancances i abús de les mateixes estructures lingüístiques.
b) Repertori lèxic amb limitacions i errades que dificulten la comprensió del missatge.
c) En general, ús variat i precís del repertori, amb algunes errades esporàdiques de vocabulari.

6. Indicau quines de les següents frases corregides pertanyerien a un exercici corregit de nivell B2 i quines a un de nivell C1.

a) Per aquí miren molt l'aspecte de les persones, Lluís: per a tot arreu es veuen homes amb molt de muscle i dones fetes una figurina.

Nivell: _____

b) Sincerament, m'estic pensant de no tornar al poble fins no tenir al meu cap les coses més aclarides.

Nivell: _____

c) Férem un tracte: que ella em posàs una cançó que a ella li agradàs, i jo després n'hi posaria una altra. I em va posar un tema de reggaeton *que jo mai m'havia aturat a escoltar.*

Nivell: _____

d) No et vas a creure el que et vaig a contar: finalment, he acceptat la plaça de coordinador de formació no reglada.

Nivell: _____

e) Com va tot, Manuela? Mira, jo estic finalment a Malàisia de viatge, aquest mes.

Nivell: _____

f) Es tracta d'un assumpte que per a la nostra entitat és de molt calat, i que pot suposar, entre altres conseqüències, no poder renovar el termo del bloc B del polisportiu i, per tant, no poder encalentir l'aigua de les dutxes.

Nivell: _____

g) PS: per favor, cuida els moixos i dona'ls de menjar un cop al dia.

Nivell: _____

7 A. Assenyalau quina de les dues correccions, per al nivell C1, és la més adequada pel que fa al repertori del text següent.

Correcció A

Estimat Carles,

Com te va, per Irlanda? Ja t'has adaptat bé al clima, o encara no?

Per aquí tot segueix el mateix ritme de sempre; com deis els que heu viscut defora, «A l'Illa tot va lentament». Els que quedam aquí, però, no ens n'adonam i ens hi adaptam.

Vaig estar passant les festes de Nadal amb la família (ja saps, menjar i xerrar), i també les de Sant Sebastià (altre tant del mateix).

Per Carnelstotes ens vàrem fressar; sí, al Club d'Excursionisme, com et deus imaginar. Enguany no hi ha hagut premi, però ha estat molt divertit. Vull proposar per a l'any que ve un autèntic ball de Carnestoltes, amb música, tot i que no tenguem gaire suficient espai. Segurament tot quedarà en bones propostes, però així i tot faig de comptes proposar-ho.

Per Pasqua tenim previst anar al Parc Nacional d'Ordesa, com deus haver vist en el programa d'activitats d'enguany,. Farem excursions i sortides culturals (ja saps, la taverneta, la botigueta, etc.). Tot, durant cinc dies. Hauré de demanar un dia lliure per recuperar-me... estic feta de sucre i mel.

Ja et contarem com ha anat, per fer-te enveja. I va, escriu-me i conta'm coses.

Una besada.

Gloria Quimera
Alcúdia, 26 de maig de 2018

Correcció B

Estimat Carles,

Com te va, per Irlanda? Ja t'has adaptat bé al clima, o encara no?

Per aquí tot segueix el mateix ritme de sempre; com deis els que heu viscut defora, «A l'Illa tot va lentament». Els que quedam aquí, però, no ens n'adonam i ens hi adaptam.

Vaig estar passant les festes de Nadal amb la família (ja saps, menjar i xerrar), i també les de Sant Sebastià (altre tant del mateix).

Per Carnelstotes ens vàrem fressar; sí, al Club d'Excursionisme, com et deus imaginar. Enguany no hi ha hagut premi, però ha estat molt divertit. Vull proposar per a l'any que ve un autèntic ball de Carnestoltes, amb música, tot i que no tenguem gaire suficient espai. Segurament tot quedarà en bones propostes, però així i tot faig de comptes proposar-ho.

Per Pasqua tenim previst anar al Parc Nacional d'Ordesa, com deus haver vist en el programa d'activitats d'enguany,. Farem excursions i sortides culturals (ja saps, la taverneta, la botigueta, etc.). Tot, durant cinc dies. Hauré de demanar un dia lliure per recuperar-me... estic feta de sucre i mel.

Ja et contarem com ha anat, per fer-te enveja. I va, escriu-me i conta'm coses.

Una besada.

Gloria Quimera
Alcúdia, 26 de maig de 2018

Correcció adequada: _____

7 B. Identificau, en el text següent, per al nivell C1, tres defectes de manca de variació, tres de precisió lèxica i dos de fraseologia.

Estimat Carles,

Com te va, per Irlanda? Ja t'has adaptat bé al clima, o encara no?

Per aquí tot segueix el mateix ritme de sempre; com deis els que heu viscut defora, «A l'Illa tot va lentament». Els que quedam aquí, però, no ens n'adonam i ens hi adaptam.

Vaig estar passant les festes de Nadal amb la família (ja saps, menjar i xerrar), i també les de Sant Sebastià (altre tant del mateix).

Per Carnelstotes ens vàrem fressar; sí, al Club d'Excursionisme, com et deus imaginar. Enguany no hi ha hagut premi, però ha estat molt divertit. Vull proposar per a l'any que ve un autèntic ball de Carnestoltes, amb música, tot i que no tenguem gaire suficient espai. Segurament tot quedarà en bones propostes, però així i tot faig de comptes proposar-ho.

Per Pasqua tenim previst anar al Parc Nacional d'Ordesa, com deus haver vist en el programa d'activitats d'enguany,. Farem excursions i sortides culturals (ja saps, la taverneta, la botigueta, etc.). Tot, durant cinc dies. Hauré de demanar un dia lliure per recuperar-me... estic feta de sucre i mel.

Ja et contarem com ha anat, per fer-te enveja. I va, escriu-me i conta'm coses.

Una besada.

Gloria Quimera
Alcúdia, 26 de maig de 2018

— **Manca de variació:** [resposta oberta]
— **Precisió lèxica:** [resposta oberta]
— **Fraseologia:** [resposta oberta]

Solucionari

1. *c)*

2. *a)*

3. *a)*

4. Defecte 1: *fam* (fum)
Defecte 2: *l'escaló* (l'escala)
Defecte 3: *el meu nas* (el nas)
Defecte 4: *estaria molt bo* (estaria molt bé)

5. *b)*

6. *a)* Nivell C1
b) Nivell B2
c) Nivell C1
d) Nivell B2
e) Nivell B2
f) Nivell C1
g) Nivell B2

7. A Correcció adequada: A
7. B

— Manca de variació: aquí, ja saps..., com deus..., Carnestoltes, proposar..., enguany
— Precisió lèxica: viure defora, gaire suficient espai, fressar, anar, farem excursions...
— Fraseologia: faig de comptes, feta de sucre i mel

QÜESTIONARI CORRECCIÓ

Exercici 1. Indicau si els enunciats següents són vertaders o falsos, d'acord amb el contingut sobre la correcció:

1. En el nivell C1 s'ha de penalitzar qualsevol paraula acabada en *-el·lar* que l'examinand hagi escrit sense ela geminada.
2. L'examinand de nivell B2 ha de saber que els gerundis no porten dièresi.
3. L'usuari de nivell C1 s'expressa amb un grau alt de correcció gramatical, però no té necessàriament un domini absolut de la normativa.
4. En el nivell A2, s'han de saber accentuar algunes paraules d'ús molt freqüent.
5. Les qüestions ortogràfiques des verbs *jeure* i *treure* no es penalitzen al nivell C1, sinó tan sols al nivell B2.
6. L'ús del guionet en les formes verbals i en els pronoms febles s'ha de conèixer en el nivell B1, però l'ús en les paraules compostes es comença a treballar en el nivell B2.
7. Les normes generals de l'escriptura de les grafies *s, ss* i *z* ja s'han de conèixer en el nivell A2.
8. Si un examinand de B1 no accentua la forma verbal són, no s'ha de penalitzar, ja que els accents diacrítics es comencen a treballar al nivell B2.
9. En l'examinand de nivell A2 s'ha de penalitzar la no contracció de la preposició amb l'article.
10. L'escriptura incorrecta de les consonants *b* i *v* en els cultismes s'ha de conèixer en els nivells B2, C1 o C2, depenent de quin mot culte es tracti.

Solucions:

1 F
2 V
3 V
4 F
5 F
6 V
7 V
8 F
9 F
10 V

Exercici 2. A continuació s'exposa una llista de paraules amb errors de correcció marcats en vermell. Indicau a partir de quin nivell de coneixements s'han de penalitzar aquestes errades.

Exemple:

caminan	A2

la ungla	
deus	
adeqüat	
el FMI	
comprauvos	
batlesa	

ilusionant	
vina	
n'Irene	
cafeina	
pared	
no res	
esclatasang	

esmorçar	
de aigua	
netetjar	
mes (adverbi)	
demá	
agraïria	
capítul	

Solució:

la ungla	B1
deus	C1
adeqüat	A2
el FMI	C1
comprauvos	B1
batlesa	B1

ilusionant	B2
vina	B2
n'Irene	B1
cafeina	B1
pared	A2
no res	C2
esclatasang	B2

esmorçar	A2
de aigua	B1
netetjar	A2
mes (adverbi)	B1
demá	B1
agraïria	B2
capítul	C1

Exercici 3. Corregiu tres vegades aquest text, tenint en compte el nivell indicat. Només hi ha errors de correcció.

Nivell A2
Un portava una camiseta de colo negre, de pèl, uns pantalons marrons i unes sabates també negres. L'altre tenia els cabeis rosos, duia ulleres fosques i un abrig llarg. Estaven allà drets, emmig del carrer, i llamaven la atenció, peró la veina no va veure res. Vaig cridar per si algú em sentia i baix teni resposta. Un home que hi avia molt a prop va anar corrents darrere de ell. No el va poder agafar peró va veure com anava bestit i ho va dir a la policía. Me agradaria poder donarli les gracies qüalque dia. Sempre li agraïré el que va fe.
Solució: Un portava una camiseta de colo negre, de pèl, uns pantalons marrons i unes sabates també negres. L'altre tenia els cabeis rosos, duia ulleres fosques i un abrig llarg. Estaven allà drets, emmig del carrer, i llamaven la atenció, peró la veina no va veure res. Vaig cridar per si algú em sentia i baix teni resposta. Un home que hi avia molt a prop va anar corrents darrere de ell. No el va poder agafar peró va veure com anava bestit ho va dir a la policía. Me agradaria poder donarli les gracies qüalque dia. Sempre li agraïré el que va fe. **Retroacció:** En el nivell A2: - S'han de conèixer les regles generals de la grafia *r* (*color*)

- S'ha de conèixer l'escriptura correcta dels mots bàsics (*cabells, vestit*)
- S'han de conèixer les regles generals de l'escriptura de la essa sonora (*rossos*)
- S'han de conèixer les regles generals d'escriptura dels sons oclusius darrer vocal tònica (*abric*)
- S'han d'evitar barbarismes bàsics: **llamar > cridar*
- S'ha de conèixer la conjugació i l'escriptura de les formes del verb *anar*
- S'ha de saber que els infinitius s'escriuen amb *-r* final: *tenir, fer*
- S'ha de saber que el verb *haver* s'escriu amb *h*
- S'ha de saber que la dièresi en els grups *qü/gü* es posa només quan la *u* es pronuncia: *qualque*

Nivell B1

Un portava una camiseta de colo negre, de pèl, uns pantalons marrons i unes sabates també negres. L'altre tenia els cabeis rosos, duia ulleres fosques i un abrig llarg. Estaven allà drets, emmig del carrer, i llamaven la atenció, peró la veina no va veure res. Vaig cridar per si algú em sentia i baix teni resposta. Un home que hi avia molt a prop va anar corrents darrere de ell. No el va poder agafar peró va veure com anava bestit i ho va dir a la policía. Me agradaria poder donarli les gracies qüalque dia. Sempre li agraïré el que va fe.

Solució:
Un portava una camiseta de colo negre, de pèl, uns pantalons marrons i unes sabates també negres. L'altre tenia els cabeis rosos, duia ulleres fosques i un abrig llarg. Estaven allà drets, emmig del carrer, i llamaven la atenció, peró la veina no va veure res. Vaig cridar per si algú em sentia i baix teni resposta. Un home que hi avia molt a prop va anar corrents darrere de ell. No el va poder agafar peró va veure com anava bestit i ho va dir a la policía. Me agradaria poder donarli les gracies qüalque dia. Sempre li agraïré el que va fe.

Retroacció:
En el nivell B1 s'ha de conèixer tot el que s'ha indicat per al nivell A2 i, a més:
- S'ha de conèixer la grafia del mot *enmig*
- S'han de saber les regles generals d'accentuació: *però, policia*
- S'ha de saber apostrofar en els pronoms febles: *m'agradaria*
- S'ha de saber emprar el guionet en els pronoms febles: *donar-li*

Nivell B2

Un portava una camiseta de colo negre, de pèl, uns pantalons marrons i unes sabates també negres. L'altre tenia els cabeis rosos, duia ulleres fosques i un abrig llarg. Estaven allà drets, emmig del carrer, i llamaven la atenció, peró la veina no va veure res. Vaig cridar per si algú em sentia i baix teni resposta. Un home que hi avia molt a prop va anar corrents darrere de ell. No el va poder agafar peró va veure com anava bestit i ho va dir a la policía. Me agradaria poder donarli les gracies qüalque dia. Sempre li agraïré el que va fe.

Solució:
Un portava una camiseta de colo negre, de pèl, uns pantalons marrons i unes sabates també negres. L'altre tenia els cabeis rosos, duia ulleres fosques i un abrig llarg. Estaven allà drets, emmig del carrer, i llamaven la atenció, però la veina no va veure res. Vaig cridar per si algú em sentia i baix teni resposta. Un home que hi avia molt a prop va anar corrents darrere de ell. No el va poder agafar però va veure com anava bestit i ho va dir a la policía. Me agradaria poder donarli les gracies qüalque dia. Sempre li agrairé el que va fe.

Retroacció:
En el nivell B2 s'ha de conèixer tot el que s'ha indicat per als nivells A2 i B1 i, a més:
- S'ha de saber que la paraula *pèl* (filament) duu accent diacrític
- S'ha de saber que les formes de futur dels verbs acabats en vocal+*ir* no duen dièresi: *agrairé*

ANNEX 1. DISTRIBUCIÓ DELS CONTINGUTS AVALUABLES AMBIGUS EN ELS DIFERENTS ASPECTES

A l'hora de corregir una prova escrita hi ha errades que queden clarament emmarcades en un aspecte d'avaluació o un altre; així, una falta d'ortografia s'ha de valorar a l'aspecte de correcció, mentre que una vacil·lació en el tractament personal pertany a l'àmbit de l'adequació.

En altres casos, en canvi, una errada podria valorar-se en dos o fins i tot tres aspectes, segons com s'analitzi. Si s'estudien els descriptors de les graelles de correcció es pot veure com hi ha errades de lèxic que es penalitzen a correcció i no a repertori o que, semblantment, una errada en un article es podria valorar en l'aspecte d'adequació, cohesió o correcció.

Al quadre següent es distribueixen aquestes possibles errades ambigües a fi que es penalitzin segons les característiques de l'element en qüestió d'acord amb el marc teòric establert 1 i els materials d'avaluació de la Direcció General de Política Lingüística i l'EBAP.

La idea que orienta aquesta distribució pretén ser senzilla: una errada de registre es penalitza a adequació, una errada en l'ús es penalitza a cohesió i una errada en la forma es penalitza a correcció.

D'aquesta manera, les errades en articles, pronoms, verbs, relatius, etc. que tenguin a veure amb la seva forma (morfologia) s'han de penalitzar a l'aspecte de correcció, mentre que les que tenen a veure amb el seu ús (sintaxi) s'han de penalitzar com a errades de cohesió.

Seguint aquest criteri, doncs, l'ús de formes col·loquials de l'article o de pronoms *en textos formals* es penalitzaria, en general, a l'apartat d'adequació, mentre que en el cas de variants lèxiques o formes verbals descartades en l'estàndard o inexistents caldria penalitzar-les a l'apartat de correcció.

De vegades i tot, en algun cas concret una errada es pot atribuir a un aspecte en un nivell, però a un altre aspecte en altres nivells.

Finalment, tot assumint que és impossible preveure per endavant tota la casuística possible i concretar-la en una graella senzilla, cal mantenir sempre la coherència de criteri en una prova i no penalitzar una sola errada o un tipus d'errada en més d'un apartat.

Contingut	***Tipus***	***Nivell***	***Aspecte***
Majúscules i minúscules	Per puntuació, topònims, antropònims	A2	Adequació
		B1, B2, C1, C2	Correcció
	Tots els altres casos	B1, B2, C1, C2	Adequació
Lèxic	Paraules catalanes mal usades (*genoll* per *turmell*)		Repertori
	Barbarismes, formes no admeses o inexistents (**amica*, **esclaua*, **iranès*, **jardinar*, etc.)		Correcció
	Calcs lèxics (**mig ambient*, etc.)		Correcció
Gènere	Tots els casos (**el dent*, **la costum*, etc.)		Cohesió

Pronoms febles	Formes col·loquials en textos formals		Adequació
	Formes mal usades, absència, etc.		Cohesió
	Formes mal escrites, no admeses o inexistents (**lis telefonaré*, **le agrada*, **nos escolta*, etc.)		Correcció
Preposicions	Formes mal usades		Cohesió
	Formes no admeses		Correcció
Relatius	Formes mal usades		Cohesió
	Formes no admeses		Correcció
Verbs	Ús dels temps verbals	A2, B1, B2, C1, C2	Cohesió
	Errors de conjugació en verbs habituals (*ell ten*, etc.)	A2	Correcció
	Formes no admeses dels verbs (**perdiguent, *sapigut, etc.*)	B1, B2, C1, C2	
	Verbs mal conjugats (**tragut, *ploverà, *esteim, *imprimit*, **duguent*)		
Articles	Formes col·loquials en textos formals		Adequació
	Errades d'ús (absència, no contracció *a el*, etc.)		Cohesió
	Apostrofació o ortografia de l'article		Correcció